

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΡΙΤΑΙ 1

- Κρ. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου λέγοντες· τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;
- Κρ. 1,1 Μετὰ τον θάνατον του Ιησού του Ναυή ηρώτησαν οι Ισραηλίται τον Κυριον λέγοντες· “ποία από τας φυλάς μας θα αναλάβη να επιτεθῆ κατά των Χαναναίων ως αρχηγός του πολέμου εναντίον αυτών”.
- Κρ. 1,2 καὶ εἶπε Κύριος· Ἰούδας ἀναβήσεται. Ἴδου δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
- Κρ. 1,2 Ο Κυριος απήντησε· “η φυλή του Ιούδα θα αναλάβη ως αρχηγός τον πόλεμον αυτόν. Ἴδου, ἔχω παραδώσει εἰς τα χέρια αυτής την χώραν των Χαναναίων”.
- Κρ. 1,3 καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἀνάβηθι μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου. καὶ ἐπορεύθη μετ’ αὐτοῦ Συμεὼν.
- Κρ. 1,3 Η δε φυλή του Ιούδα εἶπε τότε εἰς την γειτονικὴν της φυλὴν του Συμεὼν· “ἔλα και συ μαζί μου εἰς την κληρονομίαν μου, δια να αντιπαραταχθῶμεν μαζί εναντίον των Χαναναίων. Επειτα δε και εγὼ θα ἔλθω μαζί σου δια να εκκαθαρίσωμεν την ιδικὴν σου κληρονομίαν”. Πράγματι η φυλή του Συμεὼν ἐπορεύθη μαζί με την φυλὴν Ιούδα στον πόλεμον.
- Κρ. 1,4 καὶ ἀνέβη Ἰούδας, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἔκοψαν αὐτούς ἐν Βεζάκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.
- Κρ. 1,4 Η φυλή του Ιούδα εβάρδισε κατά των Χαναναίων, ο δε Κυριος παρέδωκε τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους εἰς τας χεῖρας αυτών. Εφόνευσαν δε από αυτούς εἰς την πόλιν Βεζέκ δέκα χιλιάδας ἀνδρας.
- Κρ. 1,5 καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζέκ ἐν τῇ Βεζέκ καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.
- Κρ. 1,5 Κατέλαβαν δε τον Αδωνιβεζέκ δηλαδὴ τον βασιλέα της Βεζέκ εντός της πόλεως, ἐπετέθησαν εναντίον αυτού και εφόνευσαν τους Χαναναίους και Φερεζαίους.
- Κρ. 1,6 καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ, καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐλάβοσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Κρ. 1,6 Ο βασιλεὺς της Βεζέκ ἐτράπη εἰς φυγὴν. Αλλὰ τον κατεδίωξαν οι Ισραηλίται, τον συνέλαβαν και του ἔκοψαν τα μεγάλα δάκτυλα από τας χεῖρας και τους πόδας του.
- Κρ. 1,7 καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ· ἐβδόμηκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ Θεός, καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.
- Κρ. 1,7 Εἶπε δε ο Αδωνιβεζέκ· “εγὼ ἔκοψα τα δάκτυλα των χειρῶν και των ποδῶν ἐβδόμηκοντά βασιλέων, οι οποῖοι και συνέλεξαν κάτω από την τράπεζάν μου τα μικρά κομματάκια ψωμιοῦ και τροφῶν που ἐπιπτον. Οπως λοιπόν εγὼ ἔκαμα εναντίον εκείνων, ἔτσι και με ἐτιμώρησε τώρα ο Θεός”. Οι Ισραηλίται ὠδήγησαν αὐτόν εἰς την Ἱερουσαλήμ, ὅπου και ἀπέθανεν.
- Κρ. 1,8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κατέλαβοντο αὐτήν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.
- Κρ. 1,8 Οι ἀνδρες της φυλῆς του Ιούδα ἀνέλαβον πόλεμον εναντίον της Ἱερουσαλήμ, κατέλαβον αὐτήν και ἐπέρασαν εν στόματι μαχαίρας τους κατοίκους της, την δε πόλιν παρέδωσαν στο πυρ.
- Κρ. 1,9 καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὄρεινὴν καὶ τὸ νότιον καὶ τὴν πεδινὴν.
- Κρ. 1,9 Μετὰ ταῦτα οἱ ἀνδρες της φυλῆς Ιούδα κατέβησαν προς νότον, δια να πολεμήσουν τους Χαναναίους, οι οποῖοι κατοικοῦσαν την ορεινὴν και την νότιον πεδινὴν περιοχὴν.
- Κρ. 1,10 καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών, καὶ ἐξῆλθε Χεβρῶν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρῶν τὸ πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ. καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσί καὶ Ἀχιναὰν καὶ Θολμί, γεννήματα τοῦ Ἐνάκ.
- Κρ. 1,10 Εδάρδισαν εναντίον των Χαναναίων οι οποῖοι κατοικοῦσαν εἰς Χεβρών. Οι πολεμισταὶ της Χεβρών ἐξῆλθον να αντιπαραταχθῶν εναντίον εκείνων το ὄνομα της Χεβρών ἦτο προηγουμένως Καριαθαρβοκσεφέρ. Εκεί ἐκτύπησαν οι Ιουδαῖοι και κατέλαβον τας φυλάς Σεσί, Αχιναάν και Θολμί, ἀπογόνους των Ενακίμ, της φυλῆς των γιγάντων.
- Κρ. 1,11 καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβίρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσεφάρ, Πόλις γραμμάτων.
- Κρ. 1,11 Από εκεί εβάρδισαν προς τους κατοίκους της Δαβίρ. Το ὄνομα της Δαβίρ ἦτο προηγουμένως Καριαθσεφάρ, Πόλις

Γραμμάτων.

- Κρ. 1,12 και εἶπε Χάλεβ· ὃς ἂν πατάξῃ τὴν Πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχά θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.
- Κρ. 1,12 Ὁ Χαλεβ εἶπεν· “εἰς εκείνον, ὁ οποίος θα κτυπήσῃ καὶ θα κυριεύσῃ τὴν Πόλιν τῶν Γραμμάτων, θα δώσω ἐγὼ ὡς σύζυγόν του τὴν θυγατέρα μου Ἀσχά”.
- Κρ. 1,13 καὶ προκατελάβετο αὐτήν Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.
- Κρ. 1,13 Ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν ὁ Γοθονιήλ, υἱὸς τοῦ Κενέζ ὁ οποίος ἦτο ἀδελφὸς νεώτερος τοῦ Χαλεβ. Ὁ δε Χαλεβ ἔδωκε σύμφωνα με τὴν ὑπόσχεσίν του, εἰς αὐτὸν ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα του.
- Κρ. 1,14 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτήν Γοθονιήλ τοῦ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν, καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου· εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με. καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ· τί ἐστὶ σοί;
- Κρ. 1,14 Ὅταν δε αὐτὴ ἐβάδιζε νὰ εἰσέλθῃ στὸν οἶκον τοῦ Γοθονιήλ ἐκεῖνος τὴν ἐπίεσε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς ἑνα αγρόν. Αὐτὴ δε ἀπὸ τὸν ὄνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο, ἐγόγγυσε καὶ ἔκραξε δῆθεν παραπονουμένη· “με ἔδωκες ὡς σύζυγον εἰς χώραν μακρυνὴν πρὸς νότον”. Ὁ δε Χαλεβ τὴν ηρώτησε· “τί σου συμβαίνει;”
- Κρ. 1,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχά· δὸς δὴ μοι εὐλογία, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.
- Κρ. 1,15 Ἡ Ἀσχά τοῦ ἀπήντησε· “δὸς μοι μίαν εὐλογημένην περιοχὴν γῆς διότι με στέλνεις εἰς τὴν κατὰ ξηρον γῆν τοῦ νότου· θέλω νὰ μου δώσῃς μέρος νὰ ποτίζεται ἀπὸ ὕδατα”. Ὁ Χαλεβ ἔδωκεν εἰς αὐτήν, σύμφωνα με τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας τῆς, περιοχὴν εἰς υψηλά καὶ χαμηλά μέρη διαρρέομενα ἀπὸ ὕδατα.
- Κρ. 1,16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθὼρ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ Ἰούδα, ἣ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ, καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ.
- Κρ. 1,16 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰοθὼρ, τοῦ Κιναίου, πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως ἀνέβησαν ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Φοινίκων, δηλαδὴ τὴν Ἱεριχώ, μαζὴ με τὴν φυλὴν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον νοτιῶς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἣ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν κατωφύρειαν τῆς Ἀράδ, καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ μαζὴ με τὸν λαόν.
- Κρ. 1,17 καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεῶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφέκ· καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτούς, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἀνάθεμα.
- Κρ. 1,17 Ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα μαζὴ με τὴν γειτονικὴν τῆς φυλῆν τοῦ Συμεῶν ἐβάδισε καὶ κατέκοψε τοὺς Χαναναῖους, οἱ ὁποῖοι, κατοικοῦσαν τὴν Σεφέκ· ἐξωλόθρευσεν αὐτούς καὶ ὠνόμασαν τὴν πόλιν ἐκείνην “Ἀνάθεμα”.
- Κρ. 1,18 καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀκκαρῶν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόμενα αὐτῆς.
- Κρ. 1,18 Ἀλλὰ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα δὲν κατέκτησε τὴν Γάζαν οὔτε τὴν γύρω αὐτῆς περιοχὴν, οὔτε τὴν Ἀσκάλωνα με τὴν περιοχὴν τῆς, οὔτε τὴν Ἀκκαρῶν με τὴν περιοχὴν τῆς, οὔτε τὴν Ἄζωτον με τὴν γύρω αὐτῆς καλλιεργήσιμον περιοχὴν.
- Κρ. 1,19 καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχάβ διεστείλατο αὐτοῖς.
- Κρ. 1,19 Ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τὴν φυλὴν Ἰούδα, ἣ ὁποία κατέλαβε καὶ ἐκληρονόμησε τὴν ορεινὴν περιοχὴν· ἐγκατεστάθη δε ἐκεῖ διότι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰ πεδινὰ μέρη, ὁ δε Ῥηχάβ συνέστησεν εἰς αὐτούς νὰ μὴ καταλάβουν τὴν πεδινὴν περιοχὴν.
- Κρ. 1,20 καὶ ἔδωκαν τῷ Χάλεβ τὴν Χεβρών, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς, καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ἐνάκ.
- Κρ. 1,20 Οἱ Ἰσραηλίται ἔδωκαν στὸν Χαλεβ τὴν Χεβρών ὅπως εἶχε παραγγεῖλει ὁ Μωϋσῆς, ὁ δε Χαλεβ ἐξώρμησεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ κατέλαβε τὰς τρεῖς πόλεις τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἐνάκ.
- Κρ. 1,21 καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλήμ οὐκ ἐκληρονόμησεν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, καὶ κατώκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμίν ἐν Ἱερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Κρ. 1,21 Ἡ φυλὴ Βενιαμίν δὲν ἐξεδίωξαν τοὺς Ἰεβουσαῖους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ δὲν κατέλαβαν τὴν περιοχὴν τῶν· ἐστὶ δε οἱ Ἰεβουσαῖοι κατοικοῦσαν μαζὴ με τὴν φυλὴν Βενιαμίν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν περιοχὴν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς.
- Κρ. 1,22 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ, καὶ Κύριος ἦν μετ’ αὐτῶν.
- Κρ. 1,22 Ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ ἐβάδισε καὶ αὐτὴ ἐναντίον τῆς Βαιθήλ ὁ δε Κύριος ἦτο μαζὴ τῶν.
- Κρ. 1,23 καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά.
- Κρ. 1,23 Ἐπολιόρκησαν καὶ κατεσκόπευσαν τὴν Βαιθήλ, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα προηγουμένως ἦτο Λουζά.
- Κρ. 1,24 καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἰσοδόν, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος.

- Κρ. 1,24 Οι Ισραηλίται κατάσκοποι επρόσεξαν και είδον και ιδού ένας άνδρας εξήρχετο από την πόλιν. Τον συνέλαβαν και του είπον “δείξε μας την είσοδον της πόλεως και ημείς θα δειξώμεν προς σε έλεος και δεν θα σε φονεύσωμεν”.
- Κρ. 1,25 και έδειξεν αυτοίς τήν είσοδον τής πόλεως, και έπάταξαν τήν πόλιν εν στόματι ρομφαίας, τόν δέ άνδρα και τήν συγγένειαν αυτού εξαπέστειλαν.
- Κρ. 1,25 Εκείνος τους έδειξε την είσοδον της πόλεως, από την οποίαν οι Ισραηλίται εισήλθον και κατέλαβον την πόλιν και επέρασαν εν στόματι μαχαίρας όλους τους κατοίκους της. Αφήκαν όμως ελευθέρους τον άνδρα εκείνον που τους έδειξε την είσοδον και τους συγγενείς του.
- Κρ. 1,26 και έπορευέθη ό άνήρ εις γήν Χεττιν και ώκοδόμησεν εκεί πόλιν και έκάλεσε τό όνομα αυτής Λουζά· τούτο όνομα αυτής έως τής ήμέρας ταύτης.
- Κρ. 1,26 Ο άνθρωπος δε εκείνος μετέβη εις την χώραν των Χετταίων, εκτισεν εκεί πόλιν και της έδωσε το όνομα Λουζά. Αυτό δε και είναι το όνομα της πόλεως μέχρις αυτής της ήμέρας.
- Κρ. 1,27 και ούκ έξήρε Μανασσή τήν Βαιθσαν, ή έστι Σκυθών πόλις, ούδє τας θυγατέρας αυτής ούδє τὰ περίοικα αυτής ούδє τήν Θανάκ ούδє τας θυγατέρας αυτής, ούδє τούς κατοικοῦντας Δωρ ούδє τας θυγατέρας αυτής, ούδє τόν κατοικοῦντα Βαλάκ ούδє τὰ περίοικα αυτής ούδє τας θυγατέρας αυτής, ούδє τούς κατοικοῦντας Μαγεδώ ούδє τὰ περίοικα αυτής και τας θυγατέρας αυτής, ούδє τούς κατοικοῦντας Ίεβλαάμ ούδє τὰ περίοικα αυτής ούδє τας θυγατέρας αυτής· και ήρξατο ό Χαναναίος κατοικεῖν εν τῇ γῆ ταύτη.
- Κρ. 1,27 Η ημίσεια φυλή του Μανασσή δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της πόλεως Βαιθσαν αυτή είναι η Σκυθόπολις ούτε τους κατοίκους των χωρίων της και της γύρω περιοχής. Δεν εξεδίωξεν επίσης τους κατοίκους της Θανάκ ούτε τους κατοίκους των χωρίων της και της γύρω περιοχής· δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της Δωρ ούτε τους κατοίκους των γύρω χωρίων της, ούτε και τους κατοικούντας εις την Βαλάκ, εις την γύρω περιοχὴν και τα χωρία της, ούτε τους κατοικούντας εις Μαγεδώ εις την γύρω περιοχὴν και τα χωρία της, ούτε τους κατοικούντας εις την Ίεβλαάμ εις την γύρω περιοχὴν και τα χωρία της. Δια τούτο οι Χαναναίοι ανεθάρρησαν, κατοικούσαν και ήρχισαν να επεκτείνωνται εις την περιοχὴν αυτήν.
- Κρ. 1,28 και έγένετο ότε ενίσχυσεν Ίσραήλ, και έποίησε τόν Χαναναίον εις φόρον και έξαίρων ούκ έξήρεν αυτόν.
- Κρ. 1,28 Οι Ισραηλίται έγιναν βεβαίως ισχυροί αλλά δεν εξώντωσαν τους Χαναναίους τελείως. Ηρκέσθησαν να τους κάμουν φόρου υποτελείς.
- Κρ. 1,29 και Έφραιμ ούκ έξήρε τόν Χαναναίον τόν κατοικοῦντα εν Γαζέρ· και κατώκησεν ό Χαναναίος εν μέσω αυτού εν Γαζερ και έγένετο εις φόρον.
- Κρ. 1,29 Και οι της φυλής Εφραϊμ δεν εξεδίωξαν τους Χαναναίους τους κατοικούντας εις Γαζέρ. Ετσι δε οι Χαναναίοι εγκατεστάθησαν εν μέσω των Ισραηλιτών και εις την Γαζέρ γενόμενοι μόνον φόρου υποτελείς εις αυτούς.
- Κρ. 1,30 και Ζαβουλών ούκ έξήρε τούς κατοικοῦντας Κέδρων, ούδє τούς κατοικοῦντας Δωμανά· και κατώκησεν ό Χαναναίος εν μέσω αὐτῶν και έγένετο αὐτῶ εις φόρον.
- Κρ. 1,30 Και η φυλή Ζαβουλών δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της πόλεως Κέδρων ούτε τους κατοίκους Δωμανά. Δια τούτο οι Χαναναίοι κατοικούσαν εν μέσω των Ισραηλιτών, πληρώνοντες μόνον εις αυτούς φόρον υποτελείας.
- Κρ. 1,31 και Άσῆρ ούκ έξήρε τούς κατοικοῦντας Άκχώ, και έγένετο αὐτῶ εις φόρον, και τούς κατοικοῦντας Δωρ και τούς κατοικοῦντας Σιδώνα και τούς κατοικοῦντας Άαλάφ, τόν Άσχαζι και τόν Χελβά και τόν Ναϊ και τόν Έρεώ.
- Κρ. 1,31 Και η φυλή του Ασήρ δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της Ακχώ οι οποίοι έγιναν μόνον φόρου υποτελείς εις αυτήν. Δεν εξεδίωξαν επίσης τους κατοίκους της Δωρ, τους κατοίκους της Σιδώνας, τους κατοίκους της Ααλάφ, τας φυλάς Ασχαζι, Χελβά, Ναϊ και Ερεώ.
- Κρ. 1,32 και κατώκησεν ό Άσῆρ εν μέσω τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τήν γῆν, ότι ούκ ήδυνήθη έξάραι αυτόν.
- Κρ. 1,32 Ετσι δε η φυλή του Ασήρ συγκατώκησε μαζί με τους Χαναναίους, τους κατοίκους της περιοχής, διότι δεν έδειξε διάθεσιν να εκδιώξη αυτούς.
- Κρ. 1,33 και Νεφθαλι ούκ έξήρε τούς κατοικοῦντας Βαιθσαμύς και τούς κατοικοῦντας Βαιθανάθ, και κατώκησε Νεφθαλι εν μέσω τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τήν γῆν· οί δє κατοικοῦντες Βαιθσαμύς και τήν Βαιθενέθ έγένοντο αυτοίς εις φόρον.
- Κρ. 1,33 Ομοίως και η φυλή του Νεφθαλι δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθσαμύς και τους κατοίκους της Βαιθανάθ. Ετσι δε η φυλή αυτή κατώκησεν εν μέσω των Χαναναίων, οι οποίοι ήσαν εγκατεστημένοι εις την χώραν των. Μονον ότι οι κάτοικοι της Βαιθσαμύς και της Βαιθανάθ έγιναν φόρου υποτελείς εις την φυλήν Νεφθαλι.
- Κρ. 1,34 και έξέθλιπεν ό Αμορράϊος τούς υίους Δαν εις τό όρος, ότι ούκ αφήκαν αυτόν καταβῆναι εις τήν κοιλάδα.
- Κρ. 1,34 Οι Αμορραίοι μάλιστα ανεθάρρησαν και εστενοχώρησαν πολύ τους υίους της φυλής Δαν που κατοικούσαν στο όρος και δεν τους επέτρεπαν να κατέρχωνται εις την πεδιάδα.
- Κρ. 1,35 και ήρξατο ό Αμορράϊος κατοικεῖν εν τῷ ὄρει τῷ όστρακῶδει, εν ᾧ αἱ ἄρκοι και εν ᾧ αἱ ἀλώπεκες, εν τῷ Μυρσινῶνι και εν Θαλαβιν· και έβαρύνθη η χειρ οίκου Ίωσήφ επί τόν Αμορράϊον, και έγενήθη αυτοίς εις φόρον.

- Κρ. 1,35 Ηρχισαν δε οι Αμορραίοι να ανέρχονται και να κατοικούν στο όρος το οστρακώδες στο οποίον υπήρχον άρκτοι και αλώπεκες, στον Μυρσινώνα και Θαλαβίν. Οι απόγονοι όμως της φυλής του Ιωσήφ επεβλήθησαν με την ισχύ των στους Αμορραίους και τους ηνάγκασαν να γίνουν φόρου υποτελείς εις αυτούς.
- Κρ. 1,36 και τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβίν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω.
- Κρ. 1,36 Ἡ δε περιοχή την οποίαν κατείχον οι Αμορραίοι εξετινέτο ἀπὸ την ἀνωφέρειαν Ἀκραβίν, ἀπὸ την πόλιν Πέτρα και ἐπάνω.

ΚΡΙΤΑΙ 2

- Κρ. 2,1 Καὶ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλαὰ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθήλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τὰδε λέγει Κύριος· ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ εἶπα· οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
- Κρ. 2,1 Ἀγγελος Κυρίου ἀνέβη ἀπὸ τα Γαλαγα στοποθεσίαν την οποίαν ὠνόμαζον “Κλαυθμῶνα” και εις την Βαιθήλ, όπου κατοικοῦσαν οι Ισραηλίται, και ειπεν εις αυτούς· “αὐτὰ λέγει ο Κυριος· σας ἐβγαλα ελευθέρους ἀπὸ την Αἴγυπτον και σας ὠδήγησα εις την χώραν αὐτήν, δια την οποίαν ὠρκίσθηκα στους προπάτορας σας και εἶπα· Ουδέποτε θα αθετήσω την συμφωνίαν μου με σας.
- Κρ. 2,2 καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντριψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε. καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε.
- Κρ. 2,2 Οὔτε ὁμως και σεις θα ἐλθετε εις συμφωνίαν με τους κατοίκους της χώρας αὐτῆς, οὔτε και τους θεοὺς των ποτὲ θα προσκυνήσετε ἀλλὰ τα εἰδωλά των θα συντριψετε και τα θυσιαστήριά των θα καταστρέψετε. Σεις ὁμως δεν υπηκούσατε εις την ἐντολήν μου και ἐκάματε αὐτὰ που σας εἶχα ἀπαγορεύσει.
- Κρ. 2,3 καὶ γὰρ εἶπον· οὐ μὴ ἐξάρω αὐτούς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον.
- Κρ. 2,3 Και ἐγὼ εἶπα και ἀπεφάσισα· Δεν θα ἐκδιώξω και δεν θα ἐξαφανίσω ἀπὸ ἐμπρὸς σας τους Χαναναίους, και ἐτσι αὐτοὶ παραμένοντες μεταξὺ σας θα εἶναι δια σας διαρκῆς στενοχωρία, οι δε θεοὶ των θα εἶναι δια σας συνεχῆς σκάνδαλον προς το πονηρόν”.
- Κρ. 2,4 καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
- Κρ. 2,4 Ὄταν ο ἄγγελος διελάλησε τα λόγια αὐτὰ προς ὁλους τους Ισραηλίτας, ὁλος ο λαὸς ἐβγαλε κραυγὴν και ἐκλαυσε.
- Κρ. 2,5 καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμῶνες· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ.
- Κρ. 2,5 Δια τοῦτο δε και ὠνόμασαν τον τόπον ἐκεῖνον “Κλαυθμῶνες”. Ἐκεῖ προσέφεραν θυσίας προς τον Κυριον.
- Κρ. 2,6 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν.
- Κρ. 2,6 Ὁ Ἰησοῦς του Ναυῆ ἀπέλυσε τον λαόν και κάθε Ισραηλίτης μετέβη εις την κληρονομίαν του, δια να γίνῃ κύριος της χώρας.
- Κρ. 2,7 καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα, ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 2,7 Ὁ ισραηλιτικὸς λαὸς υπῆκουε και ἐλάτρευε τον Κυριον ὅλον το διάστημα κατὰ το οποίον ἐζούσεν ο Ἰησοῦς του Ναυη, και ὅλον το διάστημα κατὰ το οποίον ἐζούσαν οι γεροντότεροι, οι σύγχρονοι του Ἰησοῦ του Ναυη, οι οποίοι εἶχον ἴδει και γνωρίσει ὅλα τα μεγάλα και θαυμαστά ἔργα, τα οποία ἐκαμεν ο Κυριος προς χάριν του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Κρ. 2,8 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δοῦλος Κυρίου, υἱὸς ἐκατὸν δέκα ἐτῶν.
- Κρ. 2,8 Ὁ Ἰησοῦς του Ναυη, ο πιστὸς αὐτὸς δούλος του Κυρίου, ἀπέθανε εις ηλικίαν ἐκατὸν δέκα ἐτῶν.
- Κρ. 2,9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρές, ἐν ὄρει Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαὰς.
- Κρ. 2,9 Ἐθαψαν δε αὐτὸν οι Ισραηλίται εις την περιοχήν της κληρονομίας του, την πόλιν Θαμναθαρές, στο ὄρος Ἐφραὶμ βορειῶς του ὄρους Γαὰς.
- Κρ. 2,10 καὶ γε πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ ἀνέστη γενεὰ ἐτέρα μετ' αὐτούς, οἱ οὐκ ἔγνωσαν τὸν Κύριον καὶ γε τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 2,10 Ἀλλὰ και ὅλη ἐκείνη ἡ γενεὰ ἡ σύγχρονος του Ἰησοῦ του Ναυῆ προσετέθη με την σειράν της στους προγόνους της, και ὡστερα ἀπὸ αὐτοὺς ἀνεφάνη ἄλλη γενεὰ, της οποίας οι ἄνθρωποι δεν ἐγνώριζαν τον Κυριον οὔτε και τα μεγάλα ἔργα, τα οποία εἶχε κάμει προς χάριν των Ισραηλιτῶν. Ἐπαυσαν να τον λατρεύουν.
- Κρ. 2,11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ.
- Κρ. 2,11 Ἐτσι δε οι Ισραηλίται ἐξέκλιναν και ἐπραξαν ἔργα πονηρά, μισητὰ ἐνώπιον του Κυρίου, και ἐλάτρευσαν τον

ειδωλολατρικόν θεόν Βααλ.

- Κρ. 2,12 και ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον
- Κρ. 2,12 Ἐγκατέλιπον Κυριον τον Θεόν των προγόνων των, ο οποίος τους είχε βγάλει ελευθέρους από την χώρα της Αιγύπτου και ηκολούθησαν άλλους θεούς από τους ειδωλολατρικούς θεούς των γύρω εθνών και προσεκύνησαν αυτούς. Ἐτσι ὁμως ἐξώργισαν τον Κυριον,
- Κρ. 2,13 καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις.
- Κρ. 2,13 διότι ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν ὡς θεοὺς τον Βααλ καὶ την Ἀστάρτην.
- Κρ. 2,14 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμεισαν αὐτοὺς· καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι ἀντισητῆσαι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
- Κρ. 2,14 Δια την ασέβειαν και αχαριστιαν των αυτην ωργίσθη οργήν μεγάλην εναντίον των ο Θεός και τους παρέδωκεν εις χείρας επιδρομέων οι οποιοι ελεηλατούσαν την χώραν των, και τους κατελήστευσαν. Τους παρέδωσεν εξ ολοκλήρου εις τα χέρια των γύρω εχθρών των και δεν ημπόρεσαν πλέον να αντισταθούν ενώπιον αυτών.
- Κρ. 2,15 ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύοντο, καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιπεν αὐτοὺς σφόδρα.
- Κρ. 2,15 Ὁπου και αν επήγαιναν, η παντοδύναμος και τιμωρός χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον των και τους παρέδιδεν εις θλίψεις, ὅπως ἄλλωστε εἶχε με ὄρκον προαναγγεῖλει εις αὐτοὺς ο Κυριος. Δι' αὐτὸ και τους κατέθλιψε πολὺ.
- Κρ. 2,16 καὶ ἤγειρε Κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτοὺς, καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν,
- Κρ. 2,16 Ο Κυριος ὁμως, δια το πολὺ του ἔλεος, ἀνέδειξεν ευσεβεῖς ηγέτας, τους Κριτὰς, και δι' αυτών τους ἔσωσεν ἀπὸ τα χέρια των εχθρών οι οποιοι τους ελεηλατούσαν. Δυστυχῶς ὁμως οι Ἰσραηλίται και εις αὐτοὺς ἀκόμη τους Κριτὰς δεν υπήκουσαν πάντοτε.
- Κρ. 2,17 ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς· καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦειν τῶν λόγων Κυρίου, οὐκ ἐποίησαν οὕτως.
- Κρ. 2,17 Διότι εξετράπησαν και ἐλάτρευσαν άλλους θεοὺς και προσεκύνησαν αὐτοὺς. Πολὺ σύντομα παρεξέκλιναν ἀπὸ του δρόμου, που εἶχαν ακολουθησει οι πατέρες των οι οποιοι υπήκουαν εις τας εντολάς του Κυρίου. Αυτοὶ ὁμως δεν ἐπραξαν σύμφωνα με το καλὸν παράδειγμα ἐκείνων.
- Κρ. 2,18 καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτοὺς.
- Κρ. 2,18 Καθε φοράν που ο Κυριος ανεδεικνυε Κριτὰς, ήτο μαζί με τον εκάστοτε Κριτήν και ἔτσι ἔσωζε και ηλευθέρωνεν αὐτοὺς ἀπὸ τα χέρια των εχθρών των, ὅσον χρόνον ἐζοῦσεν ο Κριτής. Τοῦτο δε διότι ο Κυριος τους ελυπεῖτο βλέπων αὐτοὺς να θλίβονται και να στεναάζουν ἐξ αιτίας των εχθρών των, οι οποιοι τους κατέθλιβον και τους εβασάνιζον.
- Κρ. 2,19 καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησεν ὁ κριτής, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς· οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς.
- Κρ. 2,19 Όταν ὁμως ο Κριτής απέθνησεν, οι Ἰσραηλίται απεμακρύνοντο ἀπὸ τον Θεόν, ἐξέκλιναν προς το κακόν, διεφθειρόντο περισσότερο ἀπὸ τους πατέρας των, ὥστε να πορεύονται ὀπίσω άλλων θεῶν, να λατρεύουν αὐτοὺς και να προσκυνοῦν αὐτοὺς. Δεν ἠθελαν να απαρνηθοῦν τας πονηράς συνηθείας των, τους σκληροὺς και διεστραμμένους τρόπους της ζωῆς των.
- Κρ. 2,20 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,
- Κρ. 2,20 Δι' αὐτὸ και ωργίσθη οργήν μεγάλην ο Κυριος εναντίον των Ἰσραηλιτῶν και εἶπεν· “επειδὴ ο λαός αὐτός ἐγκατέλειψε και κατεπάτησε την διαθήκην μου, την οποιαν ἐγὼ εἶχα διατάξει προς τους προγόνους των, και δεν υπήκουσαν εις την εντολήν μου,
- Κρ. 2,21 καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐν τῇ γῇ
- Κρ. 2,21 ἐγὼ δεν θα ενδιαφερθῶ πλέον δια να εκδιώξω ἀπὸ εμπρός των οὔτε ἓνα ἄνδρα ἀπὸ τα ειδωλολατρικά ἔθνη, τα οποια αφήκεν εις την χώραν των ο Ἰησοῦς του Ναυη”.
- Κρ. 2,22 καὶ ἀφῆκε, τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ἢ οὐ.
- Κρ. 2,22 Ο Θεός ἐπέτρεψε να μείνουν οι λαοὶ αυτοὶ δια να δοκιμάση δι' αυτών τους Ἰσραηλιτας, εἰάν θα ενδιαφερθοῦν και

θα φροντίσουν να βαδίζουν την οδόν του Κυρίου και να τηρούν τας εντολάς του, όπως τας είχαν τηρήσει οι πατέρες των η οχι.

Κρ. 2,23

καὶ ἀφῆκε Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξῆραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

Κρ. 2,23

Δι' αὐτὸ καὶ ἀφῆκεν ὁ Κύριος τὰ ἔθνη αὐτὰ καὶ δὲν τα ἐξεδίωξεν ἀμέσως καὶ δὲν τα παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια Ἰησοῦ τοῦ Νουη.

ΚΡΙΤΑΙ 3

Κρ. 3,1

Καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη, ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν.

Κρ. 3,1

Αὐτὰ δε εἶναι τὰ ἔθνη, τα ὁποῖα ἀφῆκεν ἀνυπότακτα ὁ Κύριος μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν, ὥστε να δοκιμάζη την πίστιν και την υπακοήν ὅλων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν καὶ δὲν ἔλαβον μέρος στους κατὰ των Χαναναίων πολέμους.

Κρ. 3,2

πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἰῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξει αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν αὐτὰ·

Κρ. 3,2

Ἀκόμη δε και δια να διδάξη τας κατόπιν γενεὰς των Ἰσραηλιτῶν προς πόλεμον, διότι αι μεταγενέστεροι αὐται γενεαὶ δὲν ἔλαβον μέρος και δὲν ἐγνώρισαν τας πολεμικὰς επιχειρήσεις των προγόνων των.

Κρ. 3,3

τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμῶν ἕως Λαβωεμάθ.

Κρ. 3,3

Τα εἰδωλοατρικὰ δε αὐτὰ ἔθνη εἶναι τὰ ἐξῆς· Αἱ πέντε σατραπείαι των ἀλλοφύλων (Φιλιισταίων), ὅλοι οἱ Χαναναῖοι, οἱ Σιδώνιοι και οἱ Εὐαῖοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν τὸ ὄρος Λιβανον, ἀπὸ τὸ ὄρος Αερμῶν μέχρι της Λαβωεμάθ.

Κρ. 3,4

καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολάς Κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κρ. 3,4

Ἀφῆκε δηλαδὴ ὁ Κύριος αὐτὰ τὰ ἔθνη δια να δοκιμάση δι' αὐτῶν τους Ἰσραηλίτας και να μάθη εἰ αυτοὶ υπακούουν και τηροῦν τας ἐντολάς τας ὁποίας δια μέσου του Μωϋσέως εἶχε δώσει ὁ Κύριος στους προγόνους των.

Κρ. 3,5

καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαιου

Κρ. 3,5

Οἱ Ἰσραηλίται κατώκησαν και ἀνεμίχθησαν μαζὴ με τους Χαναναίους, τους Χετταίους, τους Ἀμορραίους, τους Φερεζαίους, τους Εὐαίους και τους Ἰεβουσαιούς.

Κρ. 3,6

καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

Κρ. 3,6

Οἱ Ἰσραηλίται ἔλαβον ὡς συζύγους των τας θυγατέρας ἐκείνων και ἔδωκαν εἰς ἐκείνους ὡς συζύγους τας θυγατέρας των, και ἐλάτρευσαν τους εἰδωλοατρικὸς θεοὺς ἐκείνων.

Κρ. 3,7

Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι.

Κρ. 3,7

Διέπραξαν ἔτσι οἱ Ἰσραηλίται φαῦλα και παράνομα ἐνώπιον του Κυρίου, ἐλησμόνησαν Κυριον τον Θεόν των και ἐλάτρευσαν τὰ εἰδῶλα του Βααλ και τὰ ἱερὰ ἄλση ὅπου υπήρχον και οἱ βωμοὶ των εἰδῶλων.

Κρ. 3,8

καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαίμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν. καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαίμ ἔτη ὀκτώ.

Κρ. 3,8

Δι' αὐτὸ και ἠναψεν ἡ ὀργὴ του Κυρίου ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν και παρέδωκεν αὐτοὺς δούλους εἰς τὰ χέρια του Χουσαρσαθαίμ, βασιλέως της Μεσοποταμίας. Καὶ ἐγιναν οἱ Ἰσραηλίται δούλοι και φόρου υποτελεῖς ἐπὶ ὀκτῶ ἐτη στον Χουσαρσαθαίμ.

Κρ. 3,9

καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος σωτήρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν Κενέζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν,

Κρ. 3,9

Οἱ Ἰσραηλίται μέσα ἀπὸ την κάμινον της θλίψεως των ἐκέκραξαν προς τον Κυριον ζητούντες την λύτρωσιν. Ὁ δε Κύριος ἀνέδειξε τότε σωτήρα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τον Γοθονιήλ, υἱὸν του Κενέζ, νεώτερου ἀδελφοῦ του Χαλεβ.

Κρ. 3,10

καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτόν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν, καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ.

Κρ. 3,10

Πνεῦμα Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτόν και τον ἀνέδειξε Κριτὴν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Τότε αὐτὸς ἐξῆλθεν μαζὴ με Ἰσραηλίτας πολεμιστὰς εἰς πόλεμον ἐναντίον του Χουσαρσαθαίμ. Ὁ δε Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια αὐτοῦ νικημένον τον Χουσαρσαθαίμ, βασιλέα της Μεσοποταμίας, και ἀνεδείχθη ἔτσι ἡ ἐξουσία και ἡ δύναμις του Γοθονιήλ ἰσχυρὰ και μεγάλη ἐπὶ του Χουσαρσαθαίμ.

- Κρ. 3,11 και ήσυχασεν ἡ γῆ ἕτη τεσσαράκοντα· και ἀπέθανε Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ.
Κρ. 3,11 Ησύχασε δε τότε ἡ χώρα ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη· και ἀπέθανεν ὁ Γοθονιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενέζ.
Κρ. 3,12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. και ἐνίσχυσε Κύριος τὸν Ἐγλὼμ βασιλέα Μωάβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ τὸ πεποικέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.
- Κρ. 3,12 Και πάλιν ὁμως οἱ Ἰσραηλίται διέπραξαν φαῦλα και ἀμαρτωλά ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ὁ δε Κύριος ἐνεδυνάμωσε τὸν Ἐγλὼμ, τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν να ἐπέλθῃ ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, διότι αὐτοὶ εἶχαν διαπράξει τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Κρ. 3,13 και συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν και Ἀμαλήκ και ἐπορεύθη και ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ και ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων.
- Κρ. 3,13 Ὁ Ἐγλὼμ συνεκέντρωσε γύρω τοὺς Αμμωνίτας και Ἀμαληκίτας, ἐβάδισεν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, τοὺς ἐνίκησε και κατέλαβε τὴν Ἱεριχώ.
- Κρ. 3,14 και ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ ἕτη δεκαοκτώ.
- Κρ. 3,14 Οἱ Ἰσραηλίται ἐγίναν δούλοι, φόρου ὑποτελεῖς στὸν Ἐγλὼμ, βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν, ἐπὶ δέκα οκτὼ ἔτη.
- Κρ. 3,15 και ἐέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· και ἤγειρεν αὐτοῖς σωτήρα τὸν Ἀῶδ υἱὸν Γηρά υἱὸν τοῦ Ἰεμενί, ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον. και ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ.
- Κρ. 3,15 Ἐκραξαν οἱ Ἰσραηλίται πρὸς τὸν Κύριον ζητοῦντες τὴν ἐπέμβασίν του, ὁ δε Κύριος ἀνέδειξε τότε δι' αὐτοὺς σωτήρα τὸν Ἀῶδ, υἱὸν Γηρά, υἱὸν τοῦ Ἰεμενί, ἄνδρα που ἐχρησιμοποιοῖ και τὴν ἀριστερὰν χεῖρα του ὡς δεξιὰν. Οἱ Ἰσραηλίται ἐστειλαν δῶρα πρὸς τὸν Ἐγλὼμ βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν, δι' ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Ἀῶδ.
- Κρ. 3,16 και ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀῶδ μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς, και περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν.
- Κρ. 3,16 Ὁ Ἀῶδ κατεσκεύασε μίαν δίκοπον μάχαιραν μῆκους μίας σπιθαμῆς, και πρὶν ἀναχωρήσῃ δια τὸν Ἐγλὼμ ἐκρέμασεν αὐτὴν κάτω ἀπὸ τὸν μανδύαν στὸν δεξιὸν μηρὸν του.
- Κρ. 3,17 και ἐπορεύθη και προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ· και Ἐγλὼμ ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα.
- Κρ. 3,17 Μετέβη μαζὴ με τοὺς ἄλλους ἄνδρας τῆς ἀποστολῆς και παρέδωσε τὰ δῶρα, τὸν φόρον δηλαδὴ ὑποτελείας, στὸν Ἐγλὼμ τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν. Ὁ δε Ἐγλὼμ ἦτο πολὺ ωραῖος και εὐσωμος ἀνὴρ.
- Κρ. 3,18 και ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Ἀῶδ προσφέρων τὰ δῶρα, και ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα·
- Κρ. 3,18 Ὄταν ἐτελείωσεν ὁ Ἀῶδ προσφέρων τὰ δῶρα, διέταξε τοὺς ἄνδρας που τα ἔφεραν να ἀπέλθουν. Μαζὴ δε με αὐτοὺς ἀνεχώρησε και ὁ ἴδιος μέχρι πλησίον εἰς τὴν τοποθεσίαν Γαλαγάλ.
- Κρ. 3,19 και αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλαγάλ. και εἶπεν Ἀῶδ· λόγος μοι κρύφιος πρὸς σε, βασιλεῦ. και εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς αὐτόν· σιώπα· και ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν.
- Κρ. 3,19 Ὁ Ἀῶδ ὁμως ἐπέστρεψε μόνος του ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν εἰδωλολατρικῶν ἀγαλμάτων, που ἦσαν πλησίον τῆς Γαλαγάλ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐγλὼμ. Εἶπε δε πρὸς αὐτόν· “βασιλεῦ, ἔχω κάποιον μυστικὸν να ἀνακοινώσω πρὸς σέ”. Ὁ Ἐγλὼμ του εἶπε· “σιώπα, μη ομιλήσ”. Ἀμέσως δε διέταξε και ἐφυγαν ἀπὸ κοντὰ του ὅλοι ὅσοι ὑπῆρχον γύρω του.
- Κρ. 3,20 και Ἀῶδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, και αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος. και εἶπεν Ἀῶδ· λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σε, βασιλεῦ· και ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλὼμ ἐγγὺς αὐτοῦ.
- Κρ. 3,20 Ὁ Ἀῶδ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐγλὼμ ἀνήλθεν στὸ ὑπερῶν πρὸς τὸν Ἐγλὼμ, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο στὸ θερινὸν ὑπερῶν του ἐντελὼς μόνος. Ὁ Ἀῶδ τότε του εἶπε· “βασιλεῦ, ὁ Θεὸς μου με ἐστειλε να σου φανερώσω θεῖαν ἀποκάλυψιν”. Ὁ Ἐγλὼμ ηγέρθη με ὀρμὴν ἀπὸ τὸν θρόνον του και ἐπλησίασε με ἐνδιαφέρον τὸν Ἀῶδ.
- Κρ. 3,21 και ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν και ἐξέτεινεν Ἀῶδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ και ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ και ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ
- Κρ. 3,21 Ὄταν ὁ Ἐγλὼμ ηγέρθη, ἤπλωσε τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα ὁ Ἀῶδ ἐτράβηξε τὴν μάχαιραν, ἡ ὁποία ἐκρέματο ἐπάνω στὸν δεξιὸν μηρὸν του και τὴν ἐβύθισεν εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Ἐγλὼμ.
- Κρ. 3,22 και ἐπεισηνεγκε και γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός, και ἐπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.
- Κρ. 3,22 Ὡθησε δε και τὴν λαβὴν τῆς μαχαίρας και τὴν εἰσήγαγεν εἰς τὴν κοιλίαν μαζὴ με τὴν λεπίδα. Το δε λίπος τῆς κοιλίας τοῦ Ἐγλὼμ ἐσκέπασε ὅλην τὴν μάχαιραν, διότι ὁ Ἀῶδ δὲν τὴν ἀνέσπασε ἀπὸ τὴν κοιλίαν ἐκεῖνου.
- Κρ. 3,23 και ἐξῆλθεν Ἀῶδ τὴν προστάδα και ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμένους και ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ και ἐσφῆνωσε·
- Κρ. 3,23 Κατόπιν ὁ Ἀῶδ ἐβγήκεν στὸν προθάλαμον, ἐπέρασεν ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς φρουροὺς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκλείσει τὴν θύραν τοῦ ὑπερώου και ἐσύρε το σχοινί, ὥστε να σφηνώσῃ ἐκ τῶν ἐσω ἡ θύρα.
- Κρ. 3,24 και αὐτὸς ἐξῆλθε. και οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον και εἶδον και ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι, και εἶπαν· μή ποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θερινῷ;
- Κρ. 3,24 Ὄταν ὁ Ἀῶδ ἐξῆλθεν, οἱ σωματοφύλακες τοῦ βασιλέως εἰσῆλθον στὸν προθάλαμον και εἶδον ὅτι αἱ θύραι του ὑπερώου, ὅπου ἔμενεν ὁ βασιλεὺς, ἦσαν κλεισταὶ ἐσωτερικῶς. Εἶπαν δε μεταξύ τῶν· “αἱ θύραι εἶναι κλεισμέναι·

μήπως ο βασιλεύς βγάξη τα πόδια του από τα υποδήματα προς ανάπαυσιν στο ιδιαίτερον μέρος του θερινού δωματίου του;”

- Κρ. 3,25 και υπέμειναν ἕως ἡσχύνοντο, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν, καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκῶς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκῶς.
- Κρ. 3,25 Ἐπεριμεναν στον προθάλαμον, μέχρις ὅτου ανησύχησαν και εντράπησαν να περιμένουν περισσότερο. Εκτύπησαν, και ιδού κανεις δεν ανοίγει από μέσα τας θύρας του υπερώου. Επήραν το κλειδί, ἤνοιξαν και ειδον αἰφνης τον βασιλέα των νεκρόν πεσμένον κατά γης.
- Κρ. 3,26 καὶ Ἀῶδ διεσώθη ἕως ἐθορουβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῶ· καὶ αὐτὸς παρῆλθε τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Στενωθῶτά.
- Κρ. 3,26 Ο Αῶδ, μέχρις ὅτου εκείνοι συνέλθουν από την ταραχὴν των, εσώθη δια της φυγῆς και κανεις δεν ἐστρεψε προς αὐτόν τον νουν και την προσοχὴν του. Διήλθεν από την τοποθεσίαν των ειδωλολατρικῶν αγαλμάτων και ἐφθασε σώως και ανενόχλητος εις Στενωθῶτά.
- Κρ. 3,27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀῶδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραιμ· καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν.
- Κρ. 3,27 Όταν δε ο Αῶδ ἐφθασεν στο ισραηλιτικὸν ἔδαφος, ἐσάλπισα με κερατίνην σάλπιγγα πολεμικὸν σάλπισμα στο ὄρος Ἐφραιμ. Οι Ισραηλίται ἤκουσαν και υπήκουσαν στο πολεμικὸν εγερτήριον, συνεκεντρώθησαν γύρω του, κατέβησαν μαζί του από το ὄρος και αὐτὸς προηγείτο ως αρχηγὸς και οδηγὸς των εμπρὸς από αὐτούς.
- Κρ. 3,28 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· κατὰβητε ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι.
- Κρ. 3,28 Εἶπε δε προς αὐτούς· “καταβήτε από το ὄρος και ἐλάτε μαζί μου, διότι Κυριος ο Θεὸς παρέδωκεν εις τα χέρια μας τους εχθρούς μας Μωαβίτας”. Οι Ισραηλίται πολεμικῶς συντεταγμένοι τον ηκολούθησαν, κατέλαβον τας προς την Μωάβ διαβάσους Ιορδάνου και ἀπέκλεισαν την διόδον εις ὅλους τους εχθρούς των.
- Κρ. 3,29 καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνὴρ.
- Κρ. 3,29 Εκτύπησαν δε τους Μωαβίτας τους εντεύθεν του Ιορδάνου κατά την ἡμέραν ἐκείνην και εφόνευσαν δέκα περίπου χιλιάδας ἀνδρας. Εφόνευσαν κάθε εὐρωστον και ισχυρόν ἀνδρα και δεν διέφυγε κανεις από τους Μωαβίτας τον θάνατον.
- Κρ. 3,30 καὶ ἐνέτραπή Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ ἔκρινεν αὐτούς Ἀῶδ ἕως οὗ ἀπέθανε.
- Κρ. 3,30 Ετοι δε εταπεινώθη και εφοβήθη η χώρα των Μωαβιτῶν κατά την ἡμέραν ἐκείνην κάτω από τα χέρια των Ισραηλιτῶν. Ησύχασε δε η χώρα των Ισραηλιτῶν ἐπὶ ογδοήκοντα ἔτη. Ο Αῶδ ἔμεινε Κριτῆς εις αὐτούς, μέχρις ὅτου ἀπέθανε.
- Κρ. 3,31 Καὶ μετ’ αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγάρ υἱὸς Δινάχ καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν· καὶ ἔσωσε καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.
- Κρ. 3,31 Επειτα από αὐτόν ενεφανίσθη ως Κριτῆς των Ισραηλιτῶν ο Σαμεγάρ, υἱὸς του Δινάχ, ο οποίος εφόνευσε με ἕνα αλετροπόδι ἑξακοσίους ἀλλοφύλους Φιλισταίους, και ἔσωσε και αὐτὸς τους Ισραηλίτας από τους εχθρούς των.

ΚΡΙΤΑΙ 4

- Κρ. 4,1 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀῶδ ἀπέθανε.
- Κρ. 4,1 Καὶ πάλιν ὁμως οἱ Ισραηλίται διέπραξαν το κακὸν της ειδωλολατρειας και της αμαρτίας ἐνώπιον του Κυρίου, αφού ἤδη εἶχεν αποθάνει ο Αῶδ.
- Κρ. 4,2 καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισῶθ τῶν ἐθνῶν.
- Κρ. 4,2 Ο Κυριος παρέδωκεν αὐτούς εις τα χέρια του Ιαβὶν, βασιλέως της Χαναάν, ο οποίος εἶχεν ως πρωτεύουσαν του βασιλείου του την Ἀσώρ. Αρχιστράτηγος των πολεμικῶν του δυνάμεων το ο Σισάρα, ο οποίος κατοικούσεν εις την πάλιν Ἀρισῶθ, εις περιοχὴν ονομαζομένην “Χωρα Ἐθνῶν”.
- Κρ. 4,3 καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῶ, καὶ αὐτὸς ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ κράτος εἴκοσιν ἔτη.
- Κρ. 4,3 Οι Ισραηλίται με κραυγὴν μεγάλῃν παρεκάλεσαν τον Κυριον διότι ο εχθρὸς, πολὺ δυνατὸς με τα εννεακόσια σιδηρὰ ἄρματα που εἶχε, κατέθλιβε τους Ισραηλίτας πάρα πολὺ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.
- Κρ. 4,4 καὶ Δεββώρα γυνὴ προφήτις γυνὴ Λαφιδῶθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῶ ἐκείνῳ.
- Κρ. 4,4 Τότε ἐζή μία γυνὴ Δεββώρα ονόματι προφήτις σύζυγος του Λαφιδῶθ, η οποία ἦτο Κριτῆς του ισραηλιτικῶν λαοῦ

κατά τον καιρόν εκείνον.

- Κρ. 4,5 καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοῖνικα Δεββώρα ἀνά μέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀνά μέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν.
- Κρ. 4,5 Ἡ γυνὴ αὐτῆ, ἡ Δεββώρα, εἶχε τὴν κατοικίαν τῆς κάτω ἀπὸ ἑνα φοῖνικα, μεταξὺ τῶν πόλεων Ῥαμὰ καὶ Βαιθὴλ στο ὄρος Ἐφραΐμ καὶ ἀνέβαιναν πρὸς αὐτὴν οἱ Ἰσραηλίται, δια να κρίνη καὶ δικάσῃ τας μεταξὺ τῶν διαφορὰς.
- Κρ. 4,6 καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεέμ ἐκ Κάδης Νεφθαλί καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐχὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σοὶ καὶ ἀπελεύση εἰς ὄρος Θαβώρ καὶ λήψη μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν;
- Κρ. 4,6 Ἡ Δεββώρα ἐστειλε καὶ ἐκάλεσεν ἀπὸ τὴν πόλιν Καδης τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τὸν Βαράκ, υἱὸν τοῦ Ἀβινεέμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἐσένα δεν σε διέταξε Κύριος ὁ Θεὸς να μεταβῆς στο ὄρος Θαβώρ, ἀφοῦ πρῶτον συγκαλέσῃς καὶ καταρτίσῃς στρατὸν ἐκ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν ἀπὸ τας φυλάς Νεφθαλί καὶ Ζαβουλῶν;
- Κρ. 4,7 καὶ ἐπάξω πρὸς σέ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβὶν καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτόν εἰς χεῖράς σου.
- Κρ. 4,7 Ἐγὼ θα οδηγήσω πρὸς σέ, στον χειμάρρον Κισῶν, τὸν Σισάρα, ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατοῦ τοῦ βασιλέως Ἰαβὶν, τὰ ἄρματά του καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν του, καὶ θα παραδώσω αὐτόν εἰς τὰ χέρια σου”.
- Κρ. 4,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ· ἐὰν πορευθῆς μετ’ ἐμοῦ, πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευθῆς, οὐ πορεύσομαι· ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ εὐδοῖ Κύριος τὸν ἄγγελον μετ’ ἐμοῦ.
- Κρ. 4,8 Ἀπήντησε δε πρὸς αὐτὴν ὁ Βαράκ· “ἐὰν πορευθῆς καὶ συ μαζῆ μου, θα πορευθῶ καὶ ἐγώ. Ἐὰν ὁμως δεν ἐλθῆς μαζῆ μου, οὔτε ἐγὼ θα προχωρήσω· διότι δεν γνωρίζω τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν με τὸν ἄγγελόν του ὁ Θεὸς θα κατευδῶσῃ εἰς ἐπιτυχίαν τας προσπάθειάς μου”.
- Κρ. 4,9 καὶ εἶπε· πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ· πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδόν, ἦν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα. καὶ ἀνέστη Δεββώρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαράκ ἐκ Κάδης.
- Κρ. 4,9 Ἡ Δεββώρα του εἶπε· “μάλιστα, θα πορευθῶ ὡσὸςδήποτε μαζῆ σου. Πλὴν ὁμως γνῶριζε τούτο, ὅτι ἡ δόξα δια τὸ κατόρθωμά σου στον δρόμον, τὸν ὁποῖον συ τῶρα βαδίζεις δεν θα εἶναι ἰδικὴ σου, διότι εἰς τὰ χέρια γυναικὸς θα παραδῶσῃ ὁ Κύριος τὸν Σισάρα”. Ἠγέρθη ἡ Δεββώρα ἠτοιμάσθη καὶ ἐβάδισε μαζῆ με τὸν Βαράκ ἐκ Καδης.
- Κρ. 4,10 καὶ ἐβόησε Βαράκ τὸν Ζαβουλῶν καὶ τὸν Νεφθαλί ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη Δεββώρα μετ’ αὐτοῦ.
- Κρ. 4,10 Μεγαλοφῶνως δε ὁ Βαράκ προσεκάλεσε τας φυλάς Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλί εἰς Καδης καὶ ἐστρατολόγησεν ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἠκολούθησαν δέκα χιλιάδας. Μαζῆ του ἐπορεύθη καὶ ἡ Δεββώρα.
- Κρ. 4,11 καὶ Χαβέρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβάβ γαμβροῦ Μωουσή καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων, ἣ ἐστὶν ἐχόμενα Κεδές.
- Κρ. 4,11 Ὁ Χαβέρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ τοὺς ἄλλους Κιναῖους, ἀπογόνους τοῦ Ἰωβάβ, τοῦ πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐγκατεστάθη μέχρι τῆς τοποθεσίας, που λέγεται “Δρυς τῶν πλεονεκτούντων” ἡ ὁποία τοποθεσία εἶναι πλησίον τῆς πόλεως Κεδές.
- Κρ. 4,12 καὶ ἀνηγγέλη Σισάρα, ὅτι ἀνέβη Βαράκ υἱὸς Ἀβινεέμ εἰς ὄρος Θαβώρ.
- Κρ. 4,12 Ἀνηγγέλη δε στον ἀρχιστράτηγον Σισάρα, ὅτι ὁ Βαράκ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβινεέμ, ἀνέβη στο ὄρος Θαβώρ με στρατόν.
- Κρ. 4,13 καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν.
- Κρ. 4,13 Ἐκάλεσε τότε ὁ Σισάρα καὶ ἐπῆρε μαζῆ του ὅλα τὰ ἐννεακόσια σιδηρὰ ἄρματα καὶ ὅλον τὸν στρατόν του ἀπὸ τὴν Ἀρισώθ τῆς περιοχῆς τῶν ἐθνῶν, καὶ ἦλθεν στον χειμάρρον Κισῶν.
- Κρ. 4,14 καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαράκ· ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ χειρὶ σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου. καὶ κατέβη Βαράκ κατὰ τὸ ὄρος Θαβώρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ.
- Κρ. 4,14 Εἶπε δε ἡ Δεββώρα πρὸς τὸν Βαράκ· “σῆκω καὶ ἐτοιμάσου, διότι αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος παρέδωκε τὸν Σισάρα εἰς τὰ χέρια σου· διότι ὁ Κύριος σαν παντοδύναμος ἀρχιστράτηγος, θα προηγήται ἀπὸ σε καὶ τὸν στρατόν σου”. Ὁ Βαράκ κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ καὶ μαζῆ του ἀκολουθοῦσαν αὐτὸν δέκα χιλιάδες τῶν στρατιωτῶν του.
- Κρ. 4,15 καὶ ἐξέστησε Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη Σισάρα ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.
- Κρ. 4,15 Ἐνέβαλε δε ὁ Κύριος φόβον καὶ τρόμον στον Σισάρα, εἰς ὅλα τὰ ἄρματά του καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατόν του, ὅταν ἀντίκρυσαν τας ῥομφαίας τοῦ στρατοῦ τοῦ Βαράκ. Ὁ Σισάρα τὸσον ἐτρόμαξε καὶ ἐταράχθη, ὥστε κατέβη ἀπὸ τὸ ἄρμα του καὶ ἐτράπη πεζός εἰς φυγὴν.
- Κρ. 4,16 καὶ Βαράκ διώκων ὀπίσω τῶν ἀρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας, οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός.

- Κρ. 4,16 Ο Βαράκ ήρχισεν αμέσως να καταδιώκη πίσω από τα άρματα και πίσω από τον εχθρικών στρατών μέχρι εις την Αρισώθ, της περιοχής των εθνών. Ολος ο στρατός του Σισάρα έπεσεν εν στόματι μαχαίρας από τον στρατόν του Βαράκ, και δεν διεσώθη ούτε ένας.
- Κρ. 4,17 και Σισάρα έφυγε τοίς ποσίν αύτοϋ εις σκηνήν Ιαήλ γυναικός Χαβέρ έταίρου τοϋ Κιναιού, ότι ειρήνη ήν άναμέσον Ιαβίν βασιλέως Άσώρ και άναμέσον τοϋ οίκου Χαβέρ τοϋ Κιναιού.
- Κρ. 4,17 Ο δε Σισάρα έφυγε πεζός και έφθασεν εις την σκηνήν της Ιαήλ συζύγου του Χαβέρ του Κιναιού, διότι υπήρχεν ειρήνη μεταξύ Ιαβίν του βασιλέως Ασώρ και του οίκου του Χαβέρ του Κιναιού.
- Κρ. 4,18 και έξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν Σισάρα και είπεν αύτῶ· έκκλινον, κύριέ μου, έκκλινον πρός με, μη φοβοϋ· και έξέκλινε πρός αύτήν εις τήν σκηνήν. και περιέβαλεν αύτόν έπιβολαίω.
- Κρ. 4,18 Η Ιαήλ εβγήκεν από την σκηνήν της εις συνάντησιν του Σισάρα και είπε προς αύτόν· “κύριέ μου, έλα προς το μέρος μου, έλα εις την σκηνήν μου να αναπαυθής και μη φοβησαι”. Ο Σισάρα εισήλθε πράγματι εις την σκηνήν αυτής δια να αναπαυθή και εκείνη τον εσκέπασε με ένα σκέπασμα.
- Κρ. 4,19 και είπε Σισάρα προς αύτήν· πότισόν με δὴ μικρόν ὕδωρ, ότι έδίψησα· και ήνοιξε τόν ασκόν τοϋ γάλακτος, και έπότισεν αύτόν και περιέβαλεν αύτόν.
- Κρ. 4,19 Είπε δε ο Σισάρα προς αύτήν· “δος μου λίγο νερό να πίνω, διότι εδίψησα”. Εκείνη ήνοιξε τον ασκόν που περιείχε γάλα, έδωσεν εις αύτόν να πίνη και εσκέπασεν αύτόν.
- Κρ. 4,20 και είπε προς αύτήν Σισάρα· στηθι δὴ έπί τήν θύραν τῆς σκηνῆς, και έσται εάν άνήρ έλθη πρός σε και έρωτήση σε και είπη· εί έστιν ὧδε άνήρ; και έρείς· ούκ έστι.
- Κρ. 4,20 Ο δε Σισάρα είπε προς αύτήν· “στάσου τώρα εις την θύραν της σκηνῆς· και εάν τυχόν παρουσιασθῆ κανένας άνθρωπος και σε ερωτήση. Μηπως είναι κανένας άνδρας εντός της σκηνῆς; Εσϋ θα απαντήσης, δεν είναι”.
- Κρ. 4,21 και έλαβεν Ιαήλ γυνή Χαβέρ τόν πάσσαλον τῆς σκηνῆς και έθηκε τήν σφυραν έν τῇ χειρὶ αύτῆς και εισήλθε προς αύτόν έν κρυφῇ και έπηξε τόν πάσσαλον έν τῷ κροτάφω αύτοϋ, και διεξήλθεν έν τῇ γῆ· και αύτός έξεστώς έσκοτώθη και απέθανε.
- Κρ. 4,21 Η Ιαήλ, η σύζυγος του Χαβέρ, εβγήκεν από την σκηνήν επήρε στο ένα χέρι της πάσσαλον της σκηνῆς και στο άλλο χέρι της το σφυρί και, ενώ ο Σισάρα κοιμάτο, εισήλθεν ήσυχα εις την σκηνήν επλησίασε τον Σισάρα και εκάρφωσε τον πάσσαλον δια της σφύρας στον κρόταφον αυτου, εξήλθεν ο πάσσαλος από το άλλο μέρος και εσφηνώθη εις την γην. Ο δε Σισάρα, κοιμισμένος καθώς ήτο, περιήλθεν αμέσως στο επιθανάτιον σκότος και απέθανε.
- Κρ. 4,22 και ιδου Βαράκ διώκων τόν Σισάρα, και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν αύτῶ και είπεν αύτῶ· δεϋρο και δειξω σοι τόν άνδρα, όν συ ζητείς. και εισήλθε προς αύτήν, και ιδου Σισάρα έρρίμμενος νεκρός και ό πάσσαλος έν τῷ κροτάφω αύτοϋ.
- Κρ. 4,22 Και ιδου ο Βαράκ, καταδιώκων τον Σισάρα παρουσιάσθη εκεί, η δε Ιαήλ εξήλθεν εις συνάντησίν του και του ειπε· “έλα να σου δείξω τον άνδρα τον οποιον καταδιώκεις”. Ο Βαράκ εισήλθεν εις την σκηνήν και ιδου ότι ο Σισάρα ήτο ξαπλωμένος κάτω νεκρός, ο δε πάσσαλος έμενε σφηνωμένος στον κρόταφόν του.
- Κρ. 4,23 και έτρόπωσεν ό Θεός τόν Ιαβίν βασιλέα Χαναάν έν τῇ ήμέρα εκείνη έμπροσθεν τῶν υιών Ισραήλ.
- Κρ. 4,23 Ετσι ο Θεός κατετρόπωσε κατά την ημέραν εκείνην ενώπιον των Ισραηλιτών τον Ιαβίν τον βασιλέα της Χαναάν.
- Κρ. 4,24 και έπορευέτο χεір τῶν υιών Ισραήλ πορευομένη και σκληρυνομένη επί Ιαβίν βασιλέα Χαναάν, έως οϋ έξωλόθρευσαν τόν Ιαβίν βασιλέα Χαναάν.
- Κρ. 4,24 Από την ημέραν δε εκείνην εγίνοντο ολονέν και ισχυρότεροι οι Ισραηλίται εναντίον του Ιαβίν βασιλέως της Χαναάν, μέχρις ότου αυτοί εξωλόθρευσαν τον Ιαβίν βασιλέα της Χαναάν.

ΚΡΙΤΑΙ 5

- Κρ. 5,1 Και ήσαν Δεββώρα και Βαράκ υιός Άβινεέμ έν τῇ ήμέρα εκείνη λέγοντες·
- Κρ. 5,1 Η Δεββώρα και ο Βαράκ υιός του Αβινεέμ έπαλαν επνίκιον ύμνον κατά την ημέραν εκείνην λέγοντες·
- Κρ. 5,2 Άπεκαλύφθη άποκάλυμμα έν Ισραήλ· έν τῷ έκουσιασθῆναι λαόν, εύλογείτε Κύριον.
- Κρ. 5,2 “ελευθέρα και χαρούμενη απεκαλύφθη η κεφαλή του ισραηλιτικού λαου ύστερα από τον ολοπρόθυμον και νικηφόρον πόλεμον που έκαμαν. Ευλογείτε τον Κυριον·
- Κρ. 5,3 άκούσατε, βασιλείς, και ένώπιασθε, σατράπαι· έγώ είμι τῷ Κυρίω, έγώ είμι, ἄσομαι, ψαλῶ τῷ Κυρίω τῷ Θεῷ Ισραήλ.
- Κρ. 5,3 βασιλεις ακουσατε, σατράτται ανοιξατε τα αυτια σας· εγω ανηκω στον Κυριον, εγω υπαρχω χάρις εις αυτόν. Θα τραγουδήσω και με μουσικά όργανα θα ψάλω δοξολογιας στον Κυριον τον Θεόν Ισραήλ.
- Κρ. 5,4 Κύριε, έν τῇ έξόδω σου έν Σηείρ, έν τῷ άπαίρειν σε έξ άγροϋ Έδώμ, γῆ έσεισθη και ό ούρανός έσταξε δρόσους, και αι νεφέλαι έσταξαν ὕδωρ·

- Κρ. 5,4 Κυριε, κατά την έξοδόν σου από το όρος Σηείρ, όταν εξεκινούσες και αναχωρούσες από τας πεδιάδας της Ιδουμαίας, η γη εσεισθη, ο ουρανός έσταξε δροσιές και αι νεφέλαι έβρεξαν ύδωρ.
- Κρ. 5,5 όρη έσαλεύθησαν από προσώπου Κυρίου Έλωϊ, τοϋτο Σινά από προσώπου Κυρίου Θεοϋ Ισραήλ.
- Κρ. 5,5 Τα όρη συνεκλονίσθησαν ενώπιον Κυρίου Ελωϊ. Τούτο το όρος Σινά εσεισθη από την εμφάνισιν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ όπως και τώρα που με την δύναμιν του Κυρίου συνεντρίβη ο Σισάρα.
- Κρ. 5,6 έν ημέραις Σαμεγάρ υιοϋ Ανάθ, έν ημέραις Ιαήλ εξέλιπον όδους και έπορεύθησαν άτραπούς, έπορεύθησαν όδους διεστραμμένες·
- Κρ. 5,6 Κατά την εποχήν Σαμεγάρ του υιοϋ Ανάθ, κατά τας ημέρας εκείνας της Ιαήλ, ήσαν χωρίς ανθρώπους αι μεγάλαι οδοί, διότι οι άνθρωποι ένεκα φόβου εβάδιζαν από τα μονοπάτια, εκκυκλοφορούσαν από ανωμάλους παρόδους.
- Κρ. 5,7 εξέλιπον δυνατοί έν Ισραήλ, εξέλιπον, έως οϋ άνέστη Δεββώρα, έως οϋ άνέστη μήτηρ έν Ισραήλ.
- Κρ. 5,7 Δεν υπήρχον τότε ισχυροί άνδρες μεταξύ των Ισραηλιτών, μέχρις ότου ενεφανίσθη η Δεββώρα, μέχρις ότου παρουσιάσθη αυτή, η μητέρα του ισραηλιτικού λαοϋ.
- Κρ. 5,8 εξέλεξαντο θεούς καινούς· τότε έπολέμησαν πόλεις άρχόντων· θυρεός εάν όφθῆ και λόγχη έν τεσσαράκοντα χιλιάσιν έν Ισραήλ.
- Κρ. 5,8 Είχον παραστρατήσει οι Ισραηλίται εις την ειδωλολατρείαν. Εξέλεξαν νέους ψευδεις θεούς. Αι πόλεις αντεμάχοντο η μία την άλλην δια τους άρχοντας. Ούτε μία ασπίδα, ούτε μία λόγχη δεν υπήρχε εις σαράντα χιλιάδας Ισραηλίτας !
- Κρ. 5,9 ή καρδια μου εις τα διατεταγμένα τῷ Ισραήλ· οι έκουσιαζόμενοι έν λαῷ εύλογοίτε Κύριον.
- Κρ. 5,9 Η ιδική μου όμως καρδιά ήτο πειθαρχική εις τας εντολάς του Θεοϋ προς τον ισραηλιτικόν λαόν. Οσοι από τον λαόν αυτόν με την θέλησίν σας λατρεύετε τον Θεόν, ευλογοίτε τον Κυριον.
- Κρ. 5,10 έπιβεβηκότες επί όνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι επί κριτηρίου και πορευόμενοι επί όδους συνέδρων έφ' όδῶ,
- Κρ. 5,10 Οσοι εισθε ανεβασμένοι επάνω εις θήλειαν όνον, όσοι καθέσθε εις δικαστικήν έδραν και οι πεζοί που βαδίζετε την οδόν των δικαστηρίων,
- Κρ. 5,11 διηγείσθε από φωνῆς άνακρουομένων ανά μέσον ύδρευομένων· εκεί δώσουσι δικαιοσύνας Κυρίῳ, δικαιοσύνας αύξησον έν Ισραήλ. τότε κατέβη εις τας πόλεις λαός Κυρίου.
- Κρ. 5,11 διηγηθήτε την μεγάλην αυτήν νίκην με ήχον μουσικών οργάνων, εν μέσω γυναικών που παίρνουν νερό από τας πηγάς· ιστορήσατε την νίκην. Ετσι θα εκφράσετε την ευγνωμοσύνην και θα δοξολογήσετε τον Θεόν τον ευεργέτην του Ισραήλ. Ω ! Κυριε, πολλαπλασίασε τας ευεργεσίας σου στον λαόν σου. Τοτε ειχε κατεβή εις τας πόλεις ο λαός του Κυρίου και έκαμε τον νικηφόρον πόλεμον.
- Κρ. 5,12 έξεγείρου, έξεγείρου, Δεββώρα. έξεγείρου, έξεγείρου, λάλησον ῶδῆν· ανάστα Βαράκ, και αιχμαλώτισον αιχμαλωσίαν σου, υιός Αβινεέμ.
- Κρ. 5,12 Σηκω ορθή, σήκω Δεββώρα ! Σηκω, σήκω και ψάλε την ωδήν. Σηκω και συ Βαράκ, και δειξε το πλήθος των αιχμαλώτων σου, υιέ Αβινεέμ.
- Κρ. 5,13 τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ισχυροῖς, λαός Κυρίου κατέβη αύτῶ έν τοῖς κραταιοῖς.
- Κρ. 5,13 Τοτε κατά τον πόλεμον κατέβη η υπόλοιπος δύναμις των ισχυρών του Ισραήλ, κατέβη ο λαός του Κυρίου ο ισχυρός μαζί με τον Βαράκ.
- Κρ. 5,14 έξ έμοϋ Έφραιμ έξερρίζωσεν αυτούς έν τῷ Αμαλήκ· όπισω σου Βενιαμίν έν τοῖς λαοῖς σου. έν έμοι Μαχίρ κατέβησαν έξερευώντες και από Ζαβουλών έλκοντες έν ράβδῳ διηγήσεως γραμματέως.
- Κρ. 5,14 Από την φυλήν Εφραιμ ήλθον και έλαβον μέρος στον πόλεμον όσοι είχαν εγκατασταθή εις την περιοχήν των Αμαληκιτών. Ω ! Εφραιμ, πίσω από σε ακολουθούσε η φυλή του Βενιαμίν μαζί μου κατέβησαν η φυλή του Μαχίρ με τους προπορευόμενους της δια την ανακάλυψιν των εχθρών και από την φυλήν Ζαβουλών οι κρατούντες γραφίδα, δια νο ιστορούν ως γραμματεῖς τα γεγονότα.
- Κρ. 5,15 και άρχηγοί έν Ισσάχαρ μετά Δεββώρας και Βαράκ, οϋτω Βαράκ έν κοιλάσιν άπέστειλεν έν ποσίν αυτοϋ. εις τας μερίδας Ρουβήν μεγάλοι έξικνούμενοι καρδιαν.
- Κρ. 5,15 Εις τον πόλεμον αυτόν ηκολούθησαν οι αρχηγοί της φυλής Ισσάχαρ μαζί με τον Βαράκ και την Δεββώραν. Ετσι ο Βαράκ έστειλε τον στρατόν δια μέσου της πεδιάδος και αυτός μαζί με αυτους. Η φυλή Ρουβήν ειχε διασπασθή εις φατριάς· δεν έλαβε μέρος στον πόλεμον έως εις τα βάθη της καρδιάς της μεγάλοι οι ενδοιασμοί της.
- Κρ. 5,16 εις τί εκάθισαν ανά μέσον τῆς διγομίας τοϋ άκούσαι συρισμοϋ άγγέλων; εις διαιρέσεις Ρουβήν μεγάλοι έξετασμοί καρδιάς.
- Κρ. 5,16 Διατι εκάθισαν ανά μέσον των φορτωμένων ζώων των και επερίμεναν αργοί να ακούσουν ειδοποίησιν αγγέλων; Οι μεγάλοι ενδοιασμοί έφεραν εις αυτους διάσπασιν.
- Κρ. 5,17 Γαλαάδ έν τῷ πέραν τοϋ Ιορδάνου έσκήνωσε· και Δάν εις τί παροικεί πλοίοις; Άσῆρ εκάθισε παραλιαν θαλασσῶν και επί διεξόδοις αυτοϋ σκηνώσει.
- Κρ. 5,17 Και η φυλή του Γαλαάδ αδιάφορος έμενεν εις τας κατασκηνώσεις της πέραν του Ιορδάνου. Συ δε η φυλή του Δαν

διατί μένεις ασυγκίνητος πλησίον εις τα πλοία σου; Η φυλή του Ασήρ εκάθησε και αυτή αδιάφορος εις τα παράλια της και στους λιμένας, διεξόδους των πλοίων, έχει εγκατασταθή.

- Κρ. 5,18 Ζαβουλών λαός ώνείδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ Νεφθαλί ἐπὶ ὕψι ἀγροῦ.
Κρ. 5,18 Αἱ φυλαὶ ὅμως Ζαβουλών και Νεφθαλί ἐξέθεσαν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τῶν ἐπάνω εἰς τὰ οροπέδια.
Κρ. 5,19 ἦλθον αὐτῶν βασιλεῖς, παρετάξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναὰν ἐν Θαναὰχ ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδῶ· δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον.
- Κρ. 5,19 Ἦλθον ἐναντίον τῶν οἰ ἀρχηγοῖ τῶν ἐχθρῶν δυνάμεων, παρετάχθησαν κατ' αὐτῶν, ἐπολέμησαν οἱ ηγεμόνες τῶν Χανααίων κατὰ τῶν φύλων Ζαβουλών και Νεφθαλί πλησίον τῆς Θαναὰχ και τῶν υδάτων τῆς Μαγεδδῶ. Ἠττήθησαν ὅμως και κανένα λάφυρον δὲν ἔλαβον.
- Κρ. 5,20 ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τριῶν αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα.
Κρ. 5,20 Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀντιπαρετάχθησαν ἐναντίον αὐτῶν οἱ ἀστέρες, αἱ ὁδοὶ τῶν ἐστράφησαν κατὰ τοῦ Σισάρα.
Κρ. 5,21 χεῖμάρρους Κισῶν ἐξέσυρεν αὐτοὺς, χεῖμάρρους ἀρχαίων, χεῖμάρρους Κισῶν· καταπατήσει αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατὴ.
- Κρ. 5,21 Ὁ χεῖμαρρος Κισῶν παρέσυρε τὰ πτώματά τῶν, ὁ ἀρχαῖος αὐτὸς χεῖμαρρος, ὁ χεῖμαρρος Κισῶν. Ἡ ψυχὴ μου, ἰσχυρὰ και ἀκατάβλητος με τὴν συμπάραστασιν τοῦ Θεοῦ, θα καταπατήσῃ τὸν ἐχθρόν.
- Κρ. 5,22 ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου, σπουδῆ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ.
Κρ. 5,22 Ὅταν οἱ πόδες τῶν ἵππων περιεπλάκησαν, πεζὴ ἔσπευσαν νὰ σωθοῦν δια τῆς φυγῆς οἱ ἰσχυροὶ ἐχθροί.
Κρ. 5,23 καταρᾶσθε Μηρώζ, εἶπεν ἄγγελος Κυρίου, καταρᾶσθε, ἐπικατάρματος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν, ὅτι οὐκ ἦλθοσαν εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς.
- Κρ. 5,23 Καταραστήτε τὴν Μηρώζ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καταραστήτέ τὴν· κατηραμένος ἀς εἶναι κάθε κάτοικος αὐτῆς, διότι δὲν ἦλθον νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἰσραηλίτας στὸν παρὰ Κυρίου ἱερόν αὐτὸν πόλεμον, δὲν ἦλθον εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν τῶν με τὰς δυνάμεις τῶν.
- Κρ. 5,24 εὐλογηθεῖ ἐν γυναιξὶν Ἰαήλ γυνὴ Χαβέρ τοῦ Κιναιίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκιναῖς εὐλογηθεῖ.
Κρ. 5,24 Ἀς εἶναι εὐλογημένη μετὰ τῶν γυναικῶν ἡ Ἰαήλ, ἡ σύζυγος Χαβέρ τοῦ Κιναιίου. Αὐτὴ ἀς εἶναι εὐλογημένη μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν που ζοῦν εἰς σκιναῖς.
- Κρ. 5,25 ὕδωρ ἤτησε, γάλα ἔδωκεν, ἐν λεκάνῃ ὑπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον.
Κρ. 5,25 Νερὸ τῆς ἐζήτησεν ὁ Σισάρα, γάλα τοῦ ἔδωκεν αὐτὴ και με λεκάνην ἀρχοντικὴν τοῦ προσέφερε βούτυρον.
Κρ. 5,26 χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφύραν κοπιῶντων καὶ ἐσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε, διήλωσε κρόταφον αὐτοῦ.
- Κρ. 5,26 Κατόπιν ὅμως ἤπλωσε τὸ ἀριστερόν τῆς χεῖρι και ἐπῆρε πάσσαλον και με τὸ δεξιὸ τῆς τὴν σφύραν τῶν ἐργατῶν και ἐσφυροκόπησε τὸν Σισάρα. Διεπέρασε σαν με τεράστιο καρφί τὴν κεφαλὴν τοῦ, ἐκτύπησε τὸν πάσσαλον, διεπέρασε και ἐκάρφωσε τὸν κρόταφόν τοῦ.
- Κρ. 5,27 ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη, ἔπεσε και ἐκοιμήθη· ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεῖς ἔπεσε· καθὼς κατεκλίθη, ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθεῖς.
Κρ. 5,27 Ὁ Σισάρα ἐμπρὸς εἰς τὰ πόδια τῆς ἐκυλίσθη με σφασσασμοὺς, ἕως ὅτου ἀπέθανε. Μπροστὰ εἰς τὰ πόδια τῆς ἐπέσε και ἐξεψύχησεν ὁ περίφημος Σισάρα. Ἀπὸ ἐκεῖ που ἐπέσε νεκρὸς μετεφέρθη ἔπειτα δια νὰ κηδευθῆ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ.
- Κρ. 5,28 διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψε μῆτηρ Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ, διότι ἠσχύνθη ἄρμα αὐτοῦ, διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων αὐτοῦ.
Κρ. 5,28 Ἡ μητέρα τοῦ Σισάρα ἐσκυψε ἀπὸ τὴν θυρίδα ἐξω ἀπὸ τὴν πολεμίστρα και παρατηροῦσε· ἐκουράσθη περιμένουσα νὰ ἴδῃ ἐπιστρέφον τὸ ἄρμα τοῦ παιδιοῦ τῆς, διότι ἐβράδυναν πολὺ οἱ τροχοὶ τοῦ ἁρματος δια τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ.
- Κρ. 5,29 αἰ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψε λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ.
Κρ. 5,29 Αἱ συνεταιὶ ἀρχόντισσαι που τὴν περιεστοίχιζαν ἀπηύθυναν πρὸς αὐτὴν λόγους παρηγορίας και αὐτὴ πενθοῦσα ἔλεγε πρὸς τὸν ἑαυτὸν τῆς·
- Κρ. 5,30 οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα; οἰκτίρμων οἰκτειρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός· σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτῶν αὐτά, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα.
Κρ. 5,30 “ἐὰν μεταβοῦν μερικοὶ πρὸς συνάντησίν τοῦ δὲν θα τὸν εὐρουν νὰ διαμοιράζῃ τὰ λάφυρα τῆς νίκης; Μεγολόκαρδος, θα λυπηθῆ και δὲν θα κόψῃ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀιχμαλώτων. Πολλὰ λάφυρα, ἐνδύματα διαφόρων χρωμάτων, κεντητὰ πολύχρωμα, λάφυρα τοῦ πολέμου θα κρέμονται στὸν λαμόν αὐτοῦ ! Ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου εἶναι νεκρὸς”.
- Κρ. 5,31 οὕτως ἀπόλοιτο πάντες οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἕξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.
Κρ. 5,31 Εἶθε, Κυριε, ἔτσι, ὅπως ὁ Σισάρα νὰ ἀπολεσθοῦν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ σου. Ὅσοι δὲ σε ἀγαποῦν, ἀς λάμπουν ὡσαν τὸν ἀνατέλλοντα ἡλίον κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ δυνάμιν”. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἠσύχασεν ἡ γῶρα ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη.

ΚΡΙΤΑΙ 6

- Κρ. 6,1 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Μαδιὰμ ἐπτὰ ἔτη.
- Κρ. 6,1 Παλιν ὁμως οἱ Ἰσραηλίται ἠμάρτησαν, ἐξέκλιναν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ τὴν αμαρτίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δι' αὐτὸ καὶ τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ χέρια τῶν Μαδιανιτῶν ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη.
- Κρ. 6,2 καὶ ἴσχυσε χεὶρ Μαδιὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ τὰς τρυμαλιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά.
- Κρ. 6,2 Οἱ δε Μαδιανῖται τοὺς κατέθλιβον πάρα πολὺ. Οἱ Ἰσραηλίται φεύγοντες τὰς καταπέσεις τῶν Μαδιανιτῶν ἐτράπησαν καὶ ἐκρύβησαν εἰς ὅπας ποιεῖν ἠνοιγον εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς ἀποτόμους βράχους.
- Κρ. 6,3 καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλήκ, καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς· καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς
- Κρ. 6,3 Ὅταν οἱ Ἰσραηλίται ἐσπερναν καὶ ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ἤρχοντο οἱ Μαδιανῖται καὶ οἱ Ἀμαληκῖται μαζὴ δὲ με αὐτοὺς καὶ νομάδες τῆς ἀραβικῆς ἐρήμου καὶ ἐπετίθεντο ἐναντίον τῶν,
- Κρ. 6,4 καὶ κατέφθειραν τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν καὶ οὐ κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῆ Ἰσραὴλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταύρων καὶ ὄνων·
- Κρ. 6,4 ἐθερίζαν αὐτοὶ τὰ γεννήματά τῶν καὶ κατέστρεφαν τὴν ἄλλην παραγωγὴν μέχρι τῆς Γαζης καὶ δὲν ἀφήναν καμμίαν τροφήν πρὸς συντήρησιν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν, μεταξύ δε τῶν κοπαδιῶν οὔτε ταυρῶν οὔτε ὄνων.
- Κρ. 6,5 ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρίς εἰς πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ καὶ διέφθειρον αὐτήν.
- Κρ. 6,5 Οἱ ἐχθροὶ εἰσωροῦσαν εἰς τὴν Παλαιστίνην αὐτοὶ καὶ τὰ ζῶα τῶν καὶ ὅλος ὁ ὄχλος τῶν, πολυάριθμοι ὡς τὰς ἀκριδας. Αὐτοὶ καὶ αἱ κάμηλοί τῶν ἦσαν ἀναρίθμητοι. Εἰσωροῦσαν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν κατέστρεφαν ἐξ ὀλοκλήρου.
- Κρ. 6,6 καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ,
- Κρ. 6,6 Ἔτσι δε οἱ Ἰσραηλίται κατήντησαν εἰς μεγάλην πτωχείαν καὶ πείναν ἐξ αἰτίας τῶν λεηλασιῶν καὶ καταπέσεων ἀπὸ τῶν Μαδιανιτῶν.
- Κρ. 6,7 καὶ ἐβόησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ.
- Κρ. 6,7 Ἐκραξαν τότε οἱ Ἰσραηλίται πρὸς τὸν Κύριον με πίστιν καὶ ἐζήτησαν σωτηρίαν ἀπὸ τῆς μάστιγας τῶν Μαδιανιτῶν.
- Κρ. 6,8 καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν
- Κρ. 6,8 Τότε ὁ Κύριος ἐπέστειλε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας ἄνδρα προφήτην, ὁ ὁποῖος καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμαι ἐκεῖνος ὁ ποῖός σας ἀνεβίβασα ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, ἐγὼ σας ἐβγάλα ἀπὸ τὴν χώραν ἐκείνην τῆς δουλείας σας.
- Κρ. 6,9 καὶ ἐρρύσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν
- Κρ. 6,9 Σας ἀπῆλλαξα ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τῆν καταπίεσιν ἐκείνων ποὺ σας κατέθλιβαν· τοὺς ἀπεμάκρυνα ἀπὸ κοντὰ σας, σας ἔφερα εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἔδωκα ὡς ἰδικὴν σας.
- Κρ. 6,10 καὶ εἶπα ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορραίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κἀθήσθε ἐν τῇ γῆ αὐτῶν· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου.
- Κρ. 6,10 Καὶ σας εἶπα· ἐγὼ θα εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· δὲν θα σεβασθῆτε καὶ δὲν θα λατρεύσετε τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμορραίων, εἰς τὴν χώραν τῶν ὁποίων σεις μεταξύ αὐτῶν ἔχετε ἐγκατασταθῆ. Ἀλλὰ σεις δὲν υπηκούσατε εἰς τὴν ἐντολήν μου”.
- Κρ. 6,11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμβινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ τὴν Ἰωὰς πατρὸς τοῦ Ἐσδρι, καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῆτον ἐν ληνῶ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιὰμ.
- Κρ. 6,11 Ἄγγελος δε Κυρίου ἦλθε καὶ ἐκάθισεν κάτω ἀπὸ τὴν τερέμβινθον τὴν εὐρισκομένην εἰς τὴν πόλιν Ἐφραθὰ ἣ ἡ ὁποία ἀνήκεν στὸν Ἰωὰς, τὸν καταγόμενον ἀπὸ τὴν πατριάν Ἐσδρι. Τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ Γεδεὼν, υἱὸς τοῦ Ἰωὰς ἐρράβδιζε τὰ στάχυα κρυπτόμενος ἐντὸς τοῦ ληνοῦ, δια νὰ ἀποφύγῃ τοὺς Μαδιανιτῶν.
- Κρ. 6,12 καὶ ᾤφθη αὐτῶ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ, ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων.
- Κρ. 6,12 Εἰς αὐτόν παρουσιάσθη ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ εἶπε· “ὁ Κύριος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ κραταῖός εἶναι μαζὴ σου”!
- Κρ. 6,13 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· ἐν ἐμοί, Κυριέ μου, καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ’ ἡμῶν, εἰς τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες, μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἐξέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιὰμ.
- Κρ. 6,13 Ὁ Γεδεὼν ἀπήντησε πρὸς τὸν ἄγγελον· “Κυριέ μου, εἶναι μαζὴ μας ὁ Θεός; Ἐὰν πράγματι ὁ Κύριος εἶναι μαζὴ μας,

τότε διατί μας ευρήκαν τα φοβερὰ και ατελείωτα αὐτὰ κακὰ; Και που εἶναι τα θαυμαστά ἐκεῖνα ἔργα αὐτοῦ, τα ὁποῖα διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς οἱ πατέρες μας λέγοντες· Ὁ Κύριος δεν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ την Αἴγυπτον; Τώρα ὁμως μας ἀπέρριψε και μας παρέδωκεν εἰς τα χέρια των Μαδιανιτῶν” !

- Κρ. 6,14 και ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου και εἶπε· πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτη και σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιὰμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε.
- Κρ. 6,14 Ἐστράφη ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς αὐτὸν και του εἶπε· “πήγαινε και με αὐτὴν την δύναμιν που ἔχεις θα ἐλευθερώσης τους Ἰσραηλίτας ἀπὸ τα χέρια των Μαδιανιτῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ σε ἔχω στείλει δια τον σκοπὸν αὐτὸν”.
- Κρ. 6,15 και εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· ἐν ἐμοί, Κύριέ μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασσή, και ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.
- Κρ. 6,15 Ὁ Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτὸν· “ἐγὼ, Κύριέ μου; Και με ποῖαν δύναμιν θα σώσω τους Ἰσραηλίτας; Ἰδοὺ ἡ πολυἀριθμος γενεὰ μου εἰς την φυλὴν του Μανασσή ἔχει ἐξασθενήσει και ἐγὼ εἶμαι ὁ μικρότερος μέσα εἰς την πατρικὴν μου οικογένειαν”.
- Κρ. 6,16 και εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, και πατάξεις τὴν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα.
- Κρ. 6,16 Ὁ δε ἄγγελος Κυρίου του εἶπε· “ὁ Κύριος θα εἶναι μαζί σου και θα ἐξοντώσης τους Μαδιανίτας, ὡσάν να εἶναι ἓνας ἄνθρωπος”.
- Κρ. 6,17 και εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· εἰ δὴ εὖρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου και ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι ἐλάλησας μετ’ ἐμοῦ,
- Κρ. 6,17 Ὁ Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτὸν· “ἐάν ἐγὼ εὐρίσκω κάποιον συμπάθειαν και καλωσύνην ἐνώπιόν σου και πραγματοποιήσης εἰς ἐμέ σήμερον ὅλα ὅσα μου εἶπες,
- Κρ. 6,18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σε, και ἐξοίσω τὴν θυσίαν και θύσω ἐνώπιόν σου. και εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.
- Κρ. 6,18 μὴ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ ἐδῶ, μέχρις ὅτου ἐπανεέλθω κοντὰ σου και φέρω ζῶον πρὸς θυσίαν, δια να θυσιάσω ἐνώπιόν σου”. Ἐκεῖνος εἶπεν· “να, θα καθήσω ἐδῶ μέχρις ὅτου ἐπιστρέψης”.
- Κρ. 6,19 και Γεδεὼν εἰσήλθε και ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν και οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα και τὰ κρέα ἔθικεν ἐν τῷ κοφίνῳ και τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ και ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμβινθον και προσήγγισε.
- Κρ. 6,19 Ὁ Γεδεὼν εἰσήλθεν στον οἶκον του, ἐσφαξε και ἐβρασε ἓνα ἐρίφιον, κατεσκεύασε λαγάνες ἄζυμες με ἓνα οἶφι ἀλεύρου (20 περίπου κιλά), ἔβαλεν αὐτάς και τα κρέατα ἐντὸς κοφίνου, τον δε ζωμὸν εἰς μίαν χύτραν και ἔφερεν αὐτὰ στον ἄγγελον ὁ ὁποῖός ἐκάθητο κάτω ἀπὸ την τερέμβινθον και ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν.
- Κρ. 6,20 και εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ· λαβὲ τὰ κρέα και τὰ ἄζυμα και θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην και τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· και ἐποίησεν οὕτως.
- Κρ. 6,20 Ὁ ἄγγελος του Θεοῦ του εἶπε· “πάρε τα κρέατα και τα ἄζυμα και βάλε αὐτὰ ἐπάνω εἰς την πέτραν ἐκείνην, χύσε δε τον ζωμὸν κοντὰ εἰς αὐτὰ”. Ὁ Γεδεὼν ἔκαμεν ὅπως του εἶπεν ὁ ἄγγελος.
- Κρ. 6,21 και ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ και ἤψατο τῶν κρεῶν και τῶν ἀζύμων, και ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας και κατέφαγε τὰ κρέα και τοὺς ἀζύμους· και ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐπορεύθη ἀπ’ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- Κρ. 6,21 Ὁ δε ἄγγελος του Κυρίου ἠπλώσε την ράβδον που ἐκρατοῦσε στο χέρι του και με το ἄκρον αὐτῆς ἤγγισε τα κρέατα και τα ἄζυμα. Ἀμέσως ἀνεπήδησε φωτιά ἀπὸ την πέτραν, ἡ ὁποῖα κατέκαυσε και τα κρέατα και τα ἄζυμα. Ἐπειτα δε ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησε και ἐχάθη ἀπὸ τα μάτια του Γεδεὼν.
- Κρ. 6,22 και εἶδε Γεδεὼν ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτός ἐστι, και εἶπε Γεδεὼν· ἃ ἃ, Κύριέ μου Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.
- Κρ. 6,22 Ὁ Γεδεὼν ἐκατάλαβε ὅτι αὐτὸς ἦτο ἄγγελος Κυρίου και εἶπε· “α ! α, Κυριε μου, Κυριε, εἶδον πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τον ἄγγελον Κυρίου. Λοιπὸν θα ἀποθάνω” !
- Κρ. 6,23 και εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνης.
- Κρ. 6,23 Ὁ Κύριος ὁμως εἶπε πρὸς αὐτὸν· “εἰρηνεύσον, μὴ φοβήσαι, δεν θα ἀποθάνης” !
- Κρ. 6,24 και ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ και ἐπεκάλεσεν αὐτῷ Εἰρήνη Κυρίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ πατρὸς τοῦ Ἑσδρί.
- Κρ. 6,24 Ὁ Γεδεὼν ἐκτίσεν ἐκεῖ πρὸς τιμὴν του Κυρίου θυσιαστήριον και ἐκάλεσεν αὐτὸ “Εἰρήνη Κυρίου”. Μέχρι δε της ἡμέρας αὐτῆς τὸ θυσιαστήριον αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς Ἐφραθὰ, ἡ ὁποῖα ἀνήκει εἰς την πατριάν του Ἑσδρί.
- Κρ. 6,25 Και ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνη και εἶπεν αὐτῷ Κύριος· λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον, ὅς ἐστι τῷ πατρί σου, και μόσχον δεῦτερον ἐπταετῆ και καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ ὃ ἐστι τῷ πατρί σου, και τὸ ἄλλος τὸ ἐπ’ αὐτὸ ὀλοθρεύσεις.
- Κρ. 6,25 Κατὰ την ἐπακολουθήσασαν νύκτα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τον Γεδεὼν· “πάρε μοσχάρι που ἀνήκει στον πατέρα σου, και ἓνα ἄλλο μοσχάρι ἐπτά ἐτῶν. Πηγαινε να κρημνίσης τὸ θυσιαστήριον του Βααλ που εὐρίσκεται εἰς περιοχὴν ἀνήκουσαν στον πατέρα σου, να καταστρέψης και τὸ ἱερόν δάσος, που εἶναι ἐκεῖ κοντὰ στο θυσιαστήριον του Βααλ.

- Κρ. 6,26 και οικοδομήσεις θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Μαουὲκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δευτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλλους, οὓ ἐξολοθρεύσεις.
- Κρ. 6,26 Ἐπειτα θα οικοδομήσης εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ οχυρωμένου υψώματος πρὸς χάριν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου θυσιαστήριον τακτοποιημένον καθ' ὅλα. Θα λάβῃς τὸν δευτερον μόσχον τὸν ὁποῖον θα προσφέρῃς ὡς ὀλοκαύτωμα καίῶν αὐτό με τα ξύλα τοῦ δάσους, τὸ ὁποῖον θα καταστρέψῃς”.
- Κρ. 6,27 καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός.
- Κρ. 6,27 Ὁ Γεδεὼν ἐπῆρε δέκα ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ καὶ ἔκαμε, ὅπως ακριβῶς τοῦ εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐπειδὴ δε ἐφοβήθη τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πατρικοῦ τοῦ οἴκου καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως δὲν ἔκαμεν ὅ,τι τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα.
- Κρ. 6,28 καὶ ὥρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρῶτῃ, καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλλος τὸ ἐπ’ αὐτῷ ὠλόθρευτο· καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δευτερον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον.
- Κρ. 6,28 Ὅταν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐξύπνησαν πρῶτῃ-πρῶτῃ, εἶδον αἴφνης ὅτι εἶχε κατακρημνισθῆ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ, ὅπως ἐπίσης ὅτι εἶχεν ἐξαφανισθῆ καὶ τὸ ἱερόν δάσος αὐτοῦ. Εἶδαν ἀκόμη καὶ ανοικοδομημένον νέον θυσιαστήριον ἐπάνω στο ὁποῖον υπήρχον υπολείμματα τοῦ θυσιασθέντος δευτέρου μόσχου.
- Κρ. 6,29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- Κρ. 6,29 Ἐλεγε δε ὁ ενας πρὸς τὸν ἄλλον· “ποιός ἔκαμε τὸ ἔργον αὐτό;” Ἐζήτησαν πληροφορίας, ἠρεύνησαν καὶ ἔμαθαν ὅτι ὁ Γεδεὼν, υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς, οὗτος ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο.
- Κρ. 6,30 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωᾶς· ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλλος τὸ ἐπ’ αὐτῷ.
- Κρ. 6,30 Εἶπαν τότε οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἰωᾶς· “φέρε ἐδῶ τὸν υἱόν σου δια να θανατωθῆ, ἐπειδὴ ἐκρήμνισε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ ἐξηφάνισε τὸ ἄλλος τοῦ”
- Κρ. 6,31 καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἱ ἐπανέστησαν αὐτῷ· μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὅς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρῶτῃ· εἰ Θεὸς ἐστι, δικάζεσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.
- Κρ. 6,31 Ὁ Γεδεὼν ὅταν ἐπληροφορήθη αὐτὰ παρουσιάσθη εἰς ὅλους τοὺς ἄνδρας, που εἶχαν ἐπαναστατήσῃ ἐναντίον τοῦ καὶ τοὺς εἶπε· “σεῖς λοιπὸν τώρα θα ἐκδικηθῆτε τὸν Βααλ; Σεῖς θα σώσετε αὐτόν; Εκείνος που θα τολμήσῃ να ἐκδικηθῆ τὸ κρήμισμα τοῦ θυσιαστηρίου, θα ἔχη ἀποθάνει ἕως τυ πρῶτῃ. Ἐὰν ὁ Βααλ εἶναι ἀληθινὸς θεός, ας ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν ἐκδίκησίν του δια τὸ κρήμισμα τοῦ θυσιαστηρίου του”.
- Κρ. 6,32 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰεροβάαλ λέγων· δικάζεσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.
- Κρ. 6,32 Κατὰ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Γεδεὼν ὠνόμασε τὸν εαυτὸν τοῦ Ἰεροβάαλ λέγων· “ας ἐκδικηθῆ ὁ ἴδιος ὁ Βααλ δια τὸ κρήμισμα τοῦ θυσιαστηρίου του”.
- Κρ. 6,33 καὶ πᾶσα Μαδιάμ καὶ Ἀμαλῆκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.
- Κρ. 6,33 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅλοι οἱ Μαδιανῖται, οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ νομάδες τῆς ἀνατολῆς συνηθροίσθησαν καὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν πεδιάδα Ἰεζραέλ.
- Κρ. 6,34 καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνεδυνάμωσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ.
- Κρ. 6,34 Τότε πνεῦμα Κυρίου ἐνεδυνάμωσε τὸν Γεδεὼν δια να ἀντισταθῆ κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν. Με σάλπιγγα κερατίνην ἐσάλπισεν αὐτὸς συναγερμὸν εἰς πόλεμον. Οἱ ἄνδρες τῶν φυλῶν Ἀβιέζερ ἐφοβήθησαν, ἐτάχθησαν με τὸ μέρος τοῦ Γεδεὼν καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
- Κρ. 6,35 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσή καὶ ἐν Ἀσῆρ καὶ ἐν Ζαβουλὼν καὶ ἐν Νεφθαλί καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.
- Κρ. 6,35 Ὁ Γεδεὼν ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους εἰς τὰς φυλάς Μανασσή, Ἀσῆρ, Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλί, καὶ ὁ ἴδιος μετέβη προσωπικῶς να συναντήσῃ αὐτάς.
- Κρ. 6,36 καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· εἰ σύ σώζεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας,
- Κρ. 6,36 Εἶπε δε ὁ Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· “ἐὰν συ Κυριε θα σώσης δια τῆς χειρός μου τοὺς Ἰσραηλίτας, ὅπως εἶπες, δεῖξε το με τὸ ἐξῆς σημεῖον·
- Κρ. 6,37 ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας.

- Κρ. 6,37 Ιδού εγώ θέτω ένα ποκάρι μαλλιά στο αλώνι. Εάν δρόσος πέση μόνον στο ποκάρι αυτό, εις δε την άλλην γην θα είναι ξηρασία, θα μάθω και θα πεισθῶ, ότι πράγματι θα σώσης δια της χειρός μου τον Ισραήλ ὅπως εἶπες”.
- Κρ. 6,38 καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὠρθησε τῆ ἑπαύριον καὶ ἐξέπιασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνη ὕδατος.
- Κρ. 6,38 Ἐτσι και ἐγινε· ἐξῦπνησε την επομένην πρωΐαν ο Γεδεών, ἐπίεσε τον πόκον και ἔσταξε ἀπὸ τα μαλλιά του ποκαριου δροσιά, μία λεκάνη νερό γεμάτη.
- Κρ. 6,39 καὶ εἶπε Γεδεών πρὸς τὸν Θεόν· μὴ δὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἄπαξ· πειράσω δὴ καὶ γε ἔτι ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ, καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.
- Κρ. 6,39 Ο δε Γεδεών εἶπε πάλιν προς τον Θεόν· “ας μη ἀνάψη ο θυμός του Κυρίου εναντίον μου, διότι θα ομιλήσω μίαν ἀκόμη φοράν. Θα δοκιμάσω μίαν ἀκόμη φοράν το ποκάρι των μαλλιών. Ας μείνη κατάξηρος ο πόκος και εις ὅλην την ἄλλην χώραν ας πέση η δροσιά”.
- Κρ. 6,40 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.
- Κρ. 6,40 Ο Θεός ἔκαμε και αυτό το σημεῖον κατά την νύκτα ἐκείνην· το ποκάρι ἔμεινε κατάξηρον, ενώ εις ὅλην την ἄλλην χώραν ἔπεσε δροσιά.

ΚΡΙΤΑΙ 7

- Κρ. 7,1 Καὶ ὠρθησεν Ἱεροβάαλ (αὐτὸς ἐστι Γεδεών) καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀράδ, καὶ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβαάθ Ἀμωρὰ ἐν κοιλάδι.
- Κρ. 7,1 Ο Ἱεροβάαλ (αυτός είναι ο Γεδεών) ἐξυπνησε πολὺ πρωΐ και ὅλος ο λαός μαζί του και εστρατοπέδευσαν πλησίον της πηγῆς Ἀράδ. Το δε στρατόπεδον των Μαδιανιτῶν εὐρίσκειτο βορείως, πλησίον της Γαβαάθ Ἀμωρὰ εις την κοιλάδα.
- Κρ. 7,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναι με τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ’ ἐμὲ λέγων· ἡ χεὶρ μου ἔσωσέ με·
- Κρ. 7,2 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Γεδεών· “πολὺς λαός είναι μαζί σου και δεν θέλω να παραδώσω τους Μαδιανίτας εις τα χέρια αὐτῶν, δια να μη καυχηθῆ ἐνώπιόν μου ο Ἰσραηλιτικός λαός και εἶπη· Η δύναμις μου με ἔσωσε.
- Κρ. 7,3 καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ λέγων· τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλός; ἐπιστρεφέτω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλαάδ. καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.
- Κρ. 7,3 Εἶπε λοιπὸν τώρα δυνατὰ να ἀκούση με τα αυτιά του ὅλος ο λαός· Ποὸς ἀπὸ σας είναι φοβητσιάρης και δειλός; Ας ἐπιστρέψῃ στο σπίτι του, ας φύγῃ ἀπὸ το ὄρος Γαλαάδ”. Κατόπιν της διακηρύξεως αὐτῆς ἀπεχώρησαν εἴκοσι δύο χιλιάδες Ἰσραηλίται· και ἀπέμειναν δέκα χιλιάδες.
- Κρ. 7,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· ἔτι ὁ λαὸς πολὺς ἐστὶ· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθαρῶ σοὶ αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἶπω πρὸς σέ, οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί· καὶ πᾶς, ὃν ἐὰν εἶπω πρὸς σε· οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ.
- Κρ. 7,4 Εἶπε πάλιν ο Κυριος προς τον Γεδεών· “πολὺς είναι ἀκόμη ο λαός· κατέβασέ τους εις την πηγὴν του ὕδατος και ἐγώ ἐκεῖ θα σου κάμω ἐκκαθάρισιν του λαοῦ. Οποῖος σου εἶπω ὅτι θα ἔλθῃ μαζί σου, αὐτὸς θα ἔλθῃ μαζί σου. Και καθένας δια τον ὁποῖον θα σου εἶπω ὅτι αὐτὸς δεν θα πορευθῆ μαζί σου, αὐτὸς θα φύγῃ ἀπὸ κοντά σου”.
- Κρ. 7,5 καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· πᾶς, ὃς ἂν λάψῃ τῆ γλώσση αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ πᾶς, ὃς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.
- Κρ. 7,5 Ο Γεδεών κατεβίβασε τον λαόν του προς την πηγὴν του ὕδατος. Εἶπεν ο Κυριος προς τον Γεδεών· “ὅποιος θα πῆ νερο ἀπὸ την πηγὴν με την γλώσσαν του, ὅπως με την γλώσσαν του πίνει ο κύων, αὐτὸν θα τον θέσης χωριστὰ· και ἐκεῖνος που θα πῆ νερό γονατιστός πάλιν θα τεθῆ χωριστὰ”.
- Κρ. 7,6 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ.
- Κρ. 7,6 Ο ἀριθμὸς των ἀνδρῶν, που ἔπιαν νερό με την γλώσσαν των ἀπὸ το κοῖλον της παλάμης των ἦσαν τριακόσιοι. Ολοι δε οἱ ἄλλοι εκ του λαοῦ ἐγονάτισαν δια να πῖουν ὕδωρ.
- Κρ. 7,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς και δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνήρ εις τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Κρ. 7,7 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Γεδεών· “με τους τριακοσίους αὐτοὺς ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι ἔπιαν νερό δια της γλώσσης των ἀπὸ το κοῖλον της παλάμης των, θα, σας σώσω και θα παραδώσω εις τα χέρια σου τους Μαδιανίτας. Ολοι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται ας ἐπιστρέψουν ο καθένας στον τόπον του”.

- Κρ. 7,8 καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισπισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν, καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσε. καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.
- Κρ. 7,8 Οἱ απομείναντες αὐτοὶ τριακόσιοι ἐπῆραν τὰ τροφίμα καὶ τὰς κερατίνας σάλπιγγας τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν ποὺ ἐφυγαν. Οὖλους τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας ἐστειλεν ὁ Γεδεὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦτον καθένα· τοὺς δὲ τριακοσίους ἄνδρας ἐκράτησε καὶ ἐνίσχυσε δια τὸν πόλεμον. Τὸ στρατόπεδον τῶν Μαδιανιτῶν ἦτο κάτω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τοῦ Γεδεὼν εἰς τὴν κοιλάδα.
- Κρ. 7,9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος· ἀναστὰς κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου·
- Κρ. 7,9 Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεὼν· “σῆκω καὶ κατέβη στο στρατόπεδον τῶν Μαδιανιτῶν, διότι ἐγὼ τὸ ἔχω ἤδη παραδώσει εἰς σέ.
- Κρ. 7,10 καὶ εἰ φοβῆ σὺ καταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαρά τὸ παιδάριον σου εἰς τὴν παρεμβολὴν
- Κρ. 7,10 Ἐάν ὅμως φοβῆσαι νὰ καταβῆς μόνος σου στο ἐχθρικὸν στρατόπεδον, πῆγαινε μαζὴ με τὸν υπηρέτην σου Φορά.
- Κρ. 7,11 καὶ ἀκούσῃ, τί λαλήσουσι· καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου, καταβῆθι ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρά τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα, οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Κρ. 7,11 Ἐκεῖ θὰ ἀκούσῃς τι λέγουν οἱ ἐχθροὶ σου. Ἀπ’ αὐτὰ δὲ ποὺ θὰ ἀκούσῃς θὰ πάρῃς θάρρος καὶ κατόπιν θὰ ἐπιτεθῆς ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου”. Πράγματι ὁ Γεδεὼν κατέβη μαζὴ με τὸν υπηρέτην τοῦ Φαρά πρὸς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τοῦ στρατοπέδου, ἡ ὁποία περιελάμβανε πεντήκοντα ἄνδρας.
- Κρ. 7,12 καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλῆκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡσεὶ ἄκρις εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἀλλ’ ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος.
- Κρ. 7,12 Οἱ Μαδιανῖται, οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἀνατολῶν νομάδες εἶχαν διασκορπισθῆ εἰς τὴν κοιλάδα, πολυάριθμοι ὡσάν τας ἀκρίδας. Ἀλλὰ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἦσαν ἀναρίθμητοι, ὅσον οἱ κόκκοι τῆς ἄμμου εἰς τὴν παραλίαν.
- Κρ. 7,13 καὶ ἦλθε Γεδεὼν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιάμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεσε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή.
- Κρ. 7,13 Ἐπλησίασεν ὁ Γεδεὼν εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν καὶ ἰδοὺ ἀκούει ἐναντὶ ἄνδρα νὰ διηγῆται στον πλησίον αὐτοῦ τὸ ὄνειρόν του καὶ νὰ του λέγῃ· “εἶδον ὅτι ἐνας κριθίνος ἄρτος κυλιόμενος στο στρατόπεδον τῶν Μαδιανιτῶν ἐφθασεν ἕως τὴν σκηνὴν τοῦ ἀρχηγοῦ μας καὶ τὴν ἐκτύπησεν· ἡ σκηνὴ ἔπεσεν. Ὁ κριθίνος αὐτὸς ἄρτος τὴν ἀναποδογύρισεν. Ἐποὶ ἔπεσε καὶ κατεστράφη ἡ σκηνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ μας”.
- Κρ. 7,14 καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωᾶς ἀνδρὸς Ἰσραὴλ· παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν.
- Κρ. 7,14 Ὁ πλησίον αὐτοῦ στρατιώτης ποὺ ἤκουσε τὸ ὄνειρον εἶπεν· “ὁ κριθίνος αὐτὸς ἄρτος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ ῥομφαία τοῦ Γεδεὼν, τοῦ Ἰσραηλίτου, τοῦ υἱοῦ Ἰωᾶς. Παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ χεῖρα τοῦ τῶν Μαδιανιτῶν καὶ ὅλον τὸ στρατόπεδον μας”.
- Κρ. 7,15 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε Κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιάμ.
- Κρ. 7,15 Ὅταν ὁ Γεδεὼν ἤκουσε τὴν διήγησιν καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ονείρου, προσεκύνησε τὸν Θεόν καὶ ἐπέστρεψεν στο Ἰσραηλιτικὸν στρατόπεδον καὶ εἶπε· “σηκωθῆτε καὶ ἐτοιμασθῆτε, διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰ χεῖρα μας τὸ στρατόπεδον τῶν Μαδιανιτῶν”.
- Κρ. 7,16 καὶ διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις
- Κρ. 7,16 Ἐχώρισεν εἰς τρία τμήματα ἀνὰ ἑκατὸ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας καὶ τοὺς ἐτοποθέτησεν εἰς τρία σημεῖα γύρω ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατεύμα. Ἐδωκεν εἰς τὰ χεῖρα τοῦ καθενὸς ἀπὸ αὐτοῦ τὰς κερατίνας σάλπιγγας, τὰς κενὰς ὑδρίας καὶ λαμπάδας μέσα εἰς τὰς ὑδρίας,
- Κρ. 7,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπ’ ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ οὕτω ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕτω ποιήσετε·
- Κρ. 7,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “θὰ βλέπετε πρὸς ἐμὲ καὶ ὅ,τι ἐγὼ κάμνω θὰ κάμετε καὶ σεις. Ἐγὼ θὰ μεταβῶ εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῶν ἐχθρῶν· ὅ,τι δὲ θὰ κάμω ἐγὼ ἐκεῖ, τὸ ἴδιο θὰ κάμετε καὶ σεις.
- Κρ. 7,18 καὶ σαλπῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ’ ἐμοῦ σαλπείτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρέϊτε· τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.
- Κρ. 7,18 Ἐγὼ θὰ σαλπίσω με τὴν κερατίνην σάλπιγγα, σεις δὲ ὅλοι μαζὴ με ἐμὲ θὰ σαλπίσετε με τὰς κερατίνας σάλπιγγας γύρω ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ θὰ φωνάζετε· Ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν”.
- Κρ. 7,19 καὶ εἰσῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς

μέσης και έγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίνας καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

- Κρ. 7,19 Ο Γεδεὼν μαζή με τους εκατὸν ἀνδρας του ἐπλησίασεν ἀθέατος εἰς τὴν ἀκρὰν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς μεσαία, φουράς, καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀνδρες τῆς πρώτης φουράς ἐξυπνοῦσαν τοὺς τῆς δευτέρας δια νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν, οἱ περὶ τὸν Γεδεὼν ἐσάλπισαν με τὰς κερατίνας σάλπιγγας, ἔρριψαν με ὀρμὴν κάτω καὶ ἔθραυσαν τὰς ὑδρίας που εἶχαν εἰς τὰ χέρια των.
- Κρ. 7,20 καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίνας καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν· ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.
- Κρ. 7,20 Ἀμέσως ἐσάλπισαν οἱ ἀνδρες καὶ τῶν τριῶν τμημάτων με τὰς κερατίνας σάλπιγγας των, συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ, κρατοῦντες στο ἀριστερὸν τῶν χερσὶ τὰς λαμπάδας στο δεξιὸν τὴν κερατίνην σάλπιγγα, σαλπίζοντες ἐκραύασαν· “ρομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν”.
- Κρ. 7,21 καὶ ἔστησεν ἀνὴρ ἐφ’ ἑαυτῷ κύκλω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσῆμαναν καὶ ἔφυγον.
- Κρ. 7,21 Ἐμεινε δε ὁ καθένας τῶν ὀρθῶς καὶ ἀκίνητος γύρω ἀπὸ το ἐχθρικὸν στράτευμα. Οἱ δε οἱ ἐχθροὶ, νομίσαντες ὅτι εἶχον περικυκλωθῆ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἔδωσαν δια σαλπίγγων τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς καὶ ἔφυγον πανικοβλητοί.
- Κρ. 7,22 καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίνας, καὶ ἔθηκε Κύριος τὴν ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ,
- Κρ. 7,22 Ἀλλὰ καὶ οἱ τριακόσιοι ἐσάλπισαν πάλιν με τὰς κερατίνας σάλπιγγας. Ὁ Κύριος ἐνέβαλλε τέτοιαν σύγχυσιν στο ἐχθρικὸν στράτευμα, ὥστε εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον ὁ ενας ἐστρεφε τὴν μάχαιραν ἐναντίον τοῦ ἄλλου καὶ ἀλληλοεφονεύοντο,
- Κρ. 7,23 καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεεδτὰ Γαραγαθὰ ἕως χεῖλους Ἀβωμεουλά ἐπὶ Ταβάθ. καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλί καὶ ἀπὸ Ἀσήρ καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσή καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιάμ.
- Κρ. 7,23 Ἐτσι ἔφυγεν ὁ ἐχθρικός στρατὸς καὶ ἐφθασεν μέχρι τῆς Βηθσεεδτὰ Γαραγαθὰ ἕως στο ἀκρον τοῦ Ἀβωμεουλά πλησίον Ταβάθ. Τότε ἓνα μέρος ἀπὸ τὴν φυλὴν Νεφθαλί καὶ Ἀσήρ καὶ ὁλόκληρος ἡ φυλὴ Μανασσή κατεδίωξαν με κραυγὰς καὶ ἀλλαλαγμοὺς, τοὺς φεύγοντας Μαδιανίτας.
- Κρ. 7,24 καὶ ἀγγέλους ἐπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ ὄρει Ἐφραὶμ λέγων· κατὰβητε εἰς συνάντησιν Μαδιάμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἐφραὶμ καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην.
- Κρ. 7,24 Ὁ Γεδεὼν ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τὸ ὄρος Ἐφραὶμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “καταβήτε καὶ σεις ἀπὸ το ὄρος εἰς καταδίωξιν τῶν Μαδιανιτῶν. Τρέξατε καὶ καταλάβετε σεις τὰς ὑδατίνας διαβάσεις μέχρι Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην, ὥστε νὰ μὴ ἔχουν τόπον διαφυγῆς οἱ Μαδιανίται”. Ὁλη ἡ φυλὴ Ἐφραὶμ με ἀλλαλαγμὸν ὤρμησαν καὶ κατέλαβον ἐγκαίρως τὰς διόδους ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Βαιθηρὰ.
- Κρ. 7,25 καὶ συνελάβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρήβ ἐν Σοῦρ καὶ τὸν Ζήβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ καὶ κατεδίωξαν Μαδιάμ· καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρήβ καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
- Κρ. 7,25 Συνέλαβαν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Μαδιανιτῶν, τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ. Τὸν μὲν Ὠρήβ ἐφόνευσαν εἰς Σοῦρ, τὸν δε Ζηβ ἐφόνευσαν εἰς Ἰακεφζήφ, καὶ κατεδίωξαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοὺς διαφυγόντας Μαδιανίτας. Ἐπιστρέφοντες δε ἀπὸ τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν ἔγεραν πρὸς τὸν Γεδεὼν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὠρήβ καὶ τοῦ Ζηβ.

ΚΡΙΤΑΙ 8

- Κρ. 8,1 Καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραὶμ· τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς, ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς.
- Κρ. 8,1 Οἱ ἀνδρες τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ εἶπαν διαμαρτυρόμενοι πρὸς τὸν Γεδεὼν· “διατί ἐφέρθης ἔτσι ἀπέναντι μας καὶ δὲν μας ἐκάλεσες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅταν ἐξεστράτευσες ἐναντίον τῶν Μαδιανιτῶν;” Καὶ ἐφιλονίκησαν ἐναντίον αὐτοῦ με πολὺ ὀξύ τρόπον.
- Κρ. 8,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλίς Ἐφραὶμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ;
- Κρ. 8,2 Ὁ δε Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “τί ἐκάμα ἐγὼ πρὸς σας καὶ τί ἐκάματε σεις; Δὲν εἶναι πλουσιώτερον τὸ τσαμπιδολόγημα που ἐκάμαν οἱ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ εἰς βάρος τῶν φευγόντων Μαδιανιτῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τρυγητὸν που ἐκάματε τὸ γένος μου Ἀβιέζερ;
- Κρ. 8,3 ἐν χερσὶ ὑμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἡδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ’ αὐτοῦ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.
- Κρ. 8,3 Εἰς τὰ ἰδικὰ σας χέρια παρέδωκεν ὁ Κύριος τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Μαδιανιτῶν, τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ. Τὶ δε κατόρθωσα

εγώ εμπρός στο ιδιόν σας κατόρθωμα;” Με αυτόν τον ειρηνικόν τρόπον ωμίλησεν ο Γεδεών και ειρήνευσαν τα πνεύματα εκείνων.

- Κρ. 8,4 και ἦλθε Γεδεών ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες.
- Κρ. 8,4 Κατόπιν ο Γεδεών ἦλθεν στον Ἰορδάνην ποταμόν, τον διέβη αὐτός και οι μετ’ αὐτοῦ 300 ἄνδρες, οι οποίοι καίτοι πεινῶντες κατεδίωκον τους εχθρούς.
- Κρ. 8,5 καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχώθ· δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσὶ μου, ὅτι ἐκλείπουσι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεέ καὶ Σελμανά βασιλέων Μαδιάμ.
- Κρ. 8,5 Εφθασαν εἰς Σοκχώθ και ο Γεδεών εἶπεν στους κατοίκους της πόλεως αὐτῆς· “δώσατέ μας σας παρακαλῶ ἄρτους, δια να φάγουν οι ἄνδρες που με ακολουθοῦν, διότι ἔχουν παραλύσει ἀπὸ την πείναν. Και ὁμως πρέπει να με ακολουθήσουν εἰς καταδίωξιν του Ζεβεέ και Σελμανά, βασιλέων της Μαδιάμ”.
- Κρ. 8,6 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχώθ· μὴ χεῖρ Ζεβεέ καὶ Σελμανά νῦν ἐν χειρὶ σου; οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;
- Κρ. 8,6 Οἱ ἄρχοντες της Σοκχώθ, καιροσκόποι, ἀπήντησαν· “μήπως τάχα και ἔχουν περιέλθει εἰς τα χέρια σου ο Ζεβεέ και ο Σελμανά, ὡστε να δώσωμεν ἡμεῖς ἄρτους στους στρατιώτας σου;
- Κρ. 8,7 καὶ εἶπε Γεδεών· διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεέ καὶ τὸν Σελμανά ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλόησω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ.
- Κρ. 8,7 Ἀγανακτήσας ο Γεδεών εἶπε προς αὐτούς· “δια την καιροσκοπικὴν αὐτὴν συμπεριφορὰν σας, ὅταν ο Κυριος παραδῶσῃ εἰς τα χέρια μου τον Ζεβεέ και τον Σελμανά, ἐγὼ θα ἀλωνίσω και θα διασκορπίσω και θα σχίσω τα σώματά σας εἰς τα ἀγκάθια της ἐρήμου και εἰς τα βάτα”.
- Κρ. 8,8 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουήλ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς ὡσαύτως, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ.
- Κρ. 8,8 Ἀπὸ την Σοκχώθ ἀνέβη ο Γεδεών με τους ιδικοὺς του εἰς Φανουήλ και εἶπεν εἰς αὐτούς τα ἴδια. Οἱ δε κάτοικοι της πόλεως Φανουήλ ἀπήντησαν κατὰ τον ἴδιον τρόπον, ὅπως και οι κάτοικοι της Σοκχώθ.
- Κρ. 8,9 καὶ εἶπε Γεδεών πρὸς ἄνδρα Φανουήλ· ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ’ εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.
- Κρ. 8,9 Ο Γεδεών εἶπε προς τους ἄνδρα της Φανουήλ· “ὅταν μετὰ την νικην μου θα επιστρέψω, θα κρημνίσω και θα κατασκάψω τον πύργον τοῦτον”.
- Κρ. 8,10 καὶ Ζεβεέ καὶ Σελμανά ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ’ αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφύλων, καὶ οἱ πεπτωκότες ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν.
- Κρ. 8,10 Οἱ βασιλεῖς Ζεβεέ και Σελμανά ἦσαν εἰς Καρκάρ. Μαζὴ δὲ με αὐτούς ἦτο και στρατὸς περὶ τας δέκα πέντε χιλιάδας. Αὐτοὶ ἦσαν ὅλοι οι απομείναντες ἀπὸ τον στρατὸν των ἀλλοφύλων, ἐνὼ οι φονευθέντες ἐνοπλιοι στρατιώται ἐφθασαν τας ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας.
- Κρ. 8,11 καὶ ἀνέβη Γεδεών ὁδὸν τῶν σκηνούντων ἐν σκηναιῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιουῖα.
- Κρ. 8,11 Ο Γεδεών ἐπροχώρησεν ἐναντίον των εχθρῶν του ἀπὸ την ὁδὸν των σκηνιτῶν, ἀνατολικά της Ναβαὶ και Ἰεγεβάλ. Ἐκεῖ δε ἐκτύπησε τον εχθρικὸν στρατὸν, ο οποίος εθεώρει τον εαυτὸν του ἐν ασφαλεία.
- Κρ. 8,12 καὶ ἔφυγον Ζεβεέ καὶ Σελμανά, καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιάμ, τὸν Ζεβεέ καὶ τὸν Σελμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν ἐξέστησε.
- Κρ. 8,12 Οἱ εχθροὶ ἐνίκηθησαν, οι δε δύο βασιλεῖς Ζεβεέ και Σελμανά ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ο Γεδεών τους κατεδίωξε, συνέλαβε τους δύο βασιλεῖς και ἐπέφερεν ἀναστάτωσην και σύγχυσην εἰς ὅλον τον εχθρικὸν στρατὸν.
- Κρ. 8,13 καὶ ἐπέστρεψε Γεδεών υἱὸς Ἰωᾶς ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές.
- Κρ. 8,13 Νικητῆς ο Γεδεών, ο υἱὸς του Ἰωᾶς, ἐπέστρεψεν ἐκ της μάχης ἀπὸ το ἐπάνω μέρος της Ἀρές, εἰς Σοκχώθ.
- Κρ. 8,14 καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν, καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχώθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας.
- Κρ. 8,14 Ἐξω ἀπὸ την Σοκχώθ συνέλαβεν ἕνα παιδάριον ἀπὸ τους κατοίκους της πόλεως και το ηρώτησε δια τα ὀνόματα των ἀρχόντων και των πρεσβυτέρων της πόλεως. Το παιδάριον ἔγραψε τα ὀνόματα ἐβδομήκοντα ἑπτὰ ἀνδρῶν και τα ἔδωκεν στον Γεδεών.
- Κρ. 8,15 καὶ παρεγένετο Γεδεών πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχώθ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ Ζεβεέ καὶ Σελμανά, ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με λέγοντες· μὴ χεῖρ Ζεβεέ καὶ Σελμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους;
- Κρ. 8,15 Εἰσῆλθεν ο Γεδεών εἰς την πόλιν και εἶπεν στους ἄρχοντας Σοκχώθ· “ἰδοὺ, εἶναι τώρα εἰς τα χέρια μου ο Ζεβεέ και ο Σελμανά δια τους οποίους τότε με εἰρωνευθήκατε και μου εἶπατε· Μήπως τάχα και εἶναι τώρα εἰς τα χέρια σου ο Ζεβεέ και ο Σελμανά ὡστε να δώσωμεν ἄρτους στους ἐξηντημένους ἀπὸ την πείναν ἄνδρας;”
- Κρ. 8,16 καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκηνίμ καὶ ἠλόησεν ἐν

αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.

- Κρ. 8,16 Συνέλαβε κατόπιν ο Γεδεών τους πρεσβυτέρους της Σοκχώθ, επήρεν αγκάθια από την έρημον και βατά και με αυτά αλώνισε τους άνδρας της πόλεως.
- Κρ. 8,17 και τὸν πύργον Φανουήλ κατέσκαψε καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
- Κρ. 8,17 Τον πύργον Φανουήλ εκρήμινεν εκ θεμελίων και τους άνδρας της πόλεως εφόνευσε.
- Κρ. 8,18 καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σελμανά· ποῦ οἱ ἄνδρες, οὓς ἀπέκτεινατε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν· ὡς σύ, ὡς αὐτοὶ εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως.
- Κρ. 8,18 Ηρώτησε δε τον Ζεβεέ και τον Σελμανά· “πως ήσαν οι άνδρες τους οποίους εφονεύσατε στο Θαβώρ;” Εκείνοι απήντησαν· “ὅπως είσαι συ. Είχαν ὄψιν υἱὸν βασιλέως ὅπως και συ”.
- Κρ. 8,19 καὶ εἶπε Γεδεών· ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν· ζῆ Κύριος, εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς.
- Κρ. 8,19 Ο Γεδεών εἶπεν· “αυτοὶ ήσαν πραγματικοὶ ἀδελφοί μου, παιδιά της μητρός μου. Ορκίζομαι στον ζώντα Θεόν, εὐάν τους αφήνατε εν τη ζωή, οὔτε εγὼ θα σας εφόνευα”.
- Κρ. 8,20 καὶ εἶπεν Ἰεθέρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ· ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν.
- Κρ. 8,20 Ἀμέσως δε εἶπεν στον πρωτοτόκον υἱὸν του, τον Ιεθέρ· “σήκω και θανάτωσέ τους”. Ἀλλά τα παιδάριον τούτο δεν ανέσυρε την μάχαιράν του διότι του ἔλειπε το θάρρος· ήτο ἀκόμη μικρός.
- Κρ. 8,21 καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σελμανά· ἀνάστα σύ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου. καὶ ἀνέστη Γεδεών καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σελμανά καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν.
- Κρ. 8,21 Ο Ζεβεέ και ο Σελμανά εἶπον προς τον Γεδεών· “σήκω συ και ἔλα εναντίον μας να μας φονεύσης διότι η δύναμίς σου είναι πράγματι δύναμις ανδρός”. Ο Γεδεών ηγήθη και εφόνευσε τον Ζεβεέ και τον Σελμανά. Ἐλαβε δε ἀπὸ τους τραχήλους των καμήλων τα εις σχήμα ημισελήνου κοσμήματά των.
- Κρ. 8,22 Καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεών· κύριε, ἄρξον ἡμῶν καὶ σύ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σύ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.
- Κρ. 8,22 ΟΙ Ισραηλίται ευγνωμονοῦντες και ενθουσιασμένοι δια την νίκην του Γεδεών του εἶπαν· “κύριε, γίνε συ αρχηγός μας και ἔπειτα ἀπὸ σε ο υἱὸς σου και κατόπιν ο ἐγγονός σου, διότι συ μας ἔσωσες ἀπὸ την τυραννικὴν κυριαρχίαν των Μαδιανιτῶν”.
- Κρ. 8,23 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Γεδεών· οὐκ ἄρξω ἐγὼ, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱὸς μου ἐν ὑμῖν· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.
- Κρ. 8,23 Ο Γεδεών απήντησε προς αυτοὺς· “οὔτε εγὼ θα γίνω αρχηγός σας οὔτε ο υἱὸς μου θα γίνῃ αρχηγός σας. Ο Κυριος θα είναι ο μοναδικός αρχηγός σας”.
- Κρ. 8,24 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Γεδεών· αἰτήσομαι παρ’ ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώπιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ· ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμαηλίται.
- Κρ. 8,24 Εἶπε δε προς αυτοὺς ο Γεδεών· “θα υποβάλω εις σας ἕνα αἴτημα· ο καθένας σας ας μου δώση ἀπὸ τα λάφυρα του πολέμου ο,τι σκουλαρίκι ἔχει. Διότι οι εχθροί, καθ’ ο Ισμαηλίται, είχαν χρυσά σκουλαρίκια”.
- Κρ. 8,25 καὶ εἶπαν· διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώπιον σκύλων αὐτοῦ.
- Κρ. 8,25 ΟΙ Ισραηλίται απήντησαν· “με ὅλην μας την καρδιά θα σου δώσωμεν”. Ο Γεδεών ήπλωσε το ἱμάτιόν του και κάθε Ισραηλίτης ἔρριπεν εις αὐτὸ ἀπὸ τα λάφυρα του πολέμου ο,τι σκουλαρίκα εἶχε.
- Κρ. 8,26 καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν, ὧν ἤτησε, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοῖ, πάρεξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυριδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων, ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν.
- Κρ. 8,26 Το βάρος των χρυσῶν σκουλαρικῶν, τα οποία εζήτησε και ἔλαβεν ο Γεδεών, ἔφθασε τους χιλίους ἑπτακοσίους χρυσοὺς σίκλους (ήτοι υπέρ τα δέκα οκτὼ χιλιόγραμμα), ἔκτος των κοσμημάτων που είχαν σχήμα ημισελήνου, των πολὺπλοκων κόμβων, των πολυτελῶν και πορφυρῶν ἱματίων των βασιλέων της Μαδιάμ, και ἔκτος των περιδεραιῶν που εκρέμαντο στους τραχήλους των καμήλων.
- Κρ. 8,27 καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεών εἰς Ἐφῶδ καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ Ἐφραθά· καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεών καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον.
- Κρ. 8,27 Με τον χρυσόν αὐτὸν ἔδωσεν ο Γεδεών και κατεσκεύασαν Ἐφῶδ (εἶδος τι αρχιερατικὸυ ἀμφίου) το οποίον ετοποθέτησεν εις την πόλιν του την Εφραθά. Ο Ισραηλιτικός ὁμως λαὸς ξέκλινε και πάλιν εις την ειδωλολατρείαν αι διαφθοράν και ἐγινε δια τον Γεδεών και το γένος του σκάνδαλον και πρόσκομισε.
- Κρ. 8,28 καὶ συνεστάλη Μαδιάμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεών.
- Κρ. 8,28 ΟΙ Μαδιανίται, ἔπειτα ἀπὸ την συντριβὴν των, εταπεινώθησαν και εσυμαζεύθησαν ἐνώπιον των Ισραηλιτῶν, και εν ἐτόλμησαν πλέον να ξανασηκώσουν, κεφάλι. Ετσι δε η Παλαιστίνη ησύχασεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ τας ἡμέρας του Γεδεών.

- Κρ. 8,29 και έπορεύθη Ίεροβάαλ υιός Ίωάς και έκάθισεν έν οίκω αυτού.
- Κρ. 8,29 Ο Ίεροβάαλ, δηλαδή ο Γεδεών, ο υιός του Ίωάς, εγκατεστάθη και πάλιν στον οίκον του εν Εφραθά.
- Κρ. 8,30 και τῷ Γεδεών ἦσαν υιοί έβδομήκοντα έκπορευόμενοι έκ μηρῶν αυτού, ότι γυναίκες πολλαί ἦσαν αὐτῷ.
- Κρ. 8,30 Απέκτησε δε εβδομήκοντα υιούς, διότι είχε πολλές συζύγους.
- Κρ. 8,31 και παλλακή αυτού ἦν έν Συχέμ· και έτεκεν αὐτῷ και γε αυτή υιόν, και έθηκε τὸ όνομα αυτού Αβιμέλεχ.
- Κρ. 8,31 Μια από αυτές παλλακή δηλαδή δευτέρας σειράς σύζυγος ευρίσκετο εις Συχέμ. Και αυτή εγέννησεν στον Γεδεών υιόν, στον οποίον έδωσε το όνομα Αβιμέλεχ.
- Κρ. 8,32 και απέθανε Γεδεών υιός Ίωάς έν πόλει αυτού και έτάφη έν τῷ τάφω Ίωάς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ έν Έφραθά Αβιεσδρί.
- Κρ. 8,32 Ο Γεδεών, ο υιός του Ίωάς, απέθανεν εις την πόλιν του και ετάφη στον τάφον του πατρὸς του Ίωάς του Αβιεσδρίτου εις την Εφραθά.
- Κρ. 8,33 Και εγένηθη ως απέθανε Γεδεών, και επέστρεψαν οί υιοί Ίσραήλ και έξεπόρνευσαν όπισω τῶν Βααλίμ και έθηκαν έαυτοῖς τῷ Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εις θεόν.
- Κρ. 8,33 Όταν όμως απέθανεν ο Γεδεών, οί Ισραηλίται απεμακρύνθησαν και πάλιν από τον Θεόν, εξέκλιναν εις την ειδωλολατρείαν και διαφθοράν, ελάτρευσαν τα είδωλα του Βααλ και έκαμαν συμφωνίαν προς τον ειδωλικόν θεόν Βααλ, να είναι αυτός εις αυτούς θεός.
- Κρ. 8,34 και ούκ έμνήσθησαν οί υιοί Ίσραήλ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ρυσαμένου αὐτούς έκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτούς κυκλόθεν.
- Κρ. 8,34 Ετσι δε οί Ισραηλίται ελησμόνησαν τον αληθινόν Κυριον και Θεόν ο οποίος τους εγλύτωσεν από την δυναστείαν και τυραννίαν των κύκλω από αυτούς λαών.
- Κρ. 8,35 και ούκ έποίησαν έλεος μετά τοῦ οἴκου Ίεροβάαλ (αὐτός έστι Γεδεών) κατά πάντα τὰ άγαθά, ἃ έποίησε μετά Ίσραήλ.
- Κρ. 8,35 Σκοτισμένοι δε από την ειδωλολατρείαν ούτε και προς την οικογένειαν του Ίεροβάαλ, του Γεδεών, δεν εφέρθησαν με καλωσύνην και σεβασμόν αναλόγως με τα καλά τα οποία αυτός είχε κάμει προς τους Ισραηλίτας.

ΚΡΙΤΑΙ 9

- Κρ. 9,1 Καί έπορεύθη Αβιμέλεχ υιός Ίεροβάαλ εις Συχέμ πρὸς άδελφούς μητρὸς αὐτοῦ και έλάλησε πρὸς αὐτούς και πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων·
- Κρ. 9,1 Ο Αβιμέλεχ ο υιός του Ίεροβάαλ επήγεν εις την Συχέμ προς τους αδελφούς της μητρὸς του, ωμίλησε προς αυτούς και προς όλους τους συγγενείς του πατρικου οίκου της μητρὸς του και ειπε·
- Κρ. 9,2 λαλήσατε δὴ έν τοῖς ώσι πάντων τῶν άνδρῶν Συχέμ· τί τὸ άγαθόν ὑμῖν, κυριεῦσαι ὑμῶν έβδομήκοντα άνδρας, πάντας υιούς Ίεροβάαλ, ἢ κυριεύειν ὑμῶν άνδρα ένα; και μνήσθητε ότι όσοῦν ὑμῶν και σάρξ ὑμῶν είμι.
- Κρ. 9,2 “είπατε σας παρακαλώ, ώστε να ακούσουν όλοι οί άνδρες της Συχέμ· Τι είναι το καλύτερον δια σας, να βασιλεύσουν εις σας εβδομήκοντα άνδρες, όλοι δηλαδή οί υιοί του Ίεροβάαλ, η να είναι ένας ο άρχων σας, δηλαδή εγώ; Ενθυμηθήτε δε ότι εγώ είμαι ιδικόν σας οστούν και ιδική σας σαρξ”.
- Κρ. 9,3 και έλάλησαν περι αὐτοῦ οί άδελφοί τῆς μητρὸς αὐτοῦ έν τοῖς ώσι πάντων τῶν άνδρῶν Συχέμ πάντας τοῦς λόγους τούτους, και έκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν όπισω Αβιμέλεχ, ότι είπαν· άδελφός ἡμῶν έστι.
- Κρ. 9,3 Οί θειοί αυτού, δηλαδή οί αδελφοί της μητρὸς του, ωμίλησαν περι αυτού και ανεκοίνωσαν όλους αυτούς τους λόγους του προς όλους τους άνδρας της Συχέμ, και η καρδία εκείνων έκλινεν υπέρ του Αβιμέλεχ, διότι εσκεφθησαν και είπαν· “αδελφός μας είναι αυτός”.
- Κρ. 9,4 και έδωκαν αὐτῷ έβδομήκοντα άργυρίου έξ οἴκου Βααλβεριθ, και έμισθώσατο έαυτῷ Αβιμέλεχ άνδρας κενούς και δειλούς, και έπορεύθησαν όπισω αὐτοῦ.
- Κρ. 9,4 Επήραν δε από τον ναόν του Βααλ και έδωκαν εις αυτόν εβδομήκοντα σίκλους αργυρίου. Με τα χρήματα αυτά επεστράτευσεν ο Αβιμέλεχ ως μισθοφόρους του άνδρας αδιστάκτους και τυχοδιώκτας οί οποίοι και τον ηκολούθησαν.
- Κρ. 9,5 και είσηλθεν εις τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εις Έφραθά και απέκτεινε τοῦς άδελφούς αὐτοῦ υιούς Ίεροβάαλ έβδομήκοντα άνδρας επί λίθον ένα· και κατελείφθη Ίωάθαμ υιός Ίεροβάαλ ό νεώτερος, ότι έκρύβη.
- Κρ. 9,5 Εισηλθε μαζί με αυτούς στον πατρικόν του οίκον εις Εφραθά και εφόνευσε τους αδελφούς του, τους υιούς του Γεδεών, εβδομήκοντα εν όλω άνδρας επάνω εις την αυτήν πέτραν. Διέφυγεν όμως τον θάνατον ο νεώτερος υιός του Γεδεών, ο Ίωάθαμ, διότι εκρύφθη.
- Κρ. 9,6 και συνήχθησαν πάντες άνδρες Σικίμων και πᾶς οἶκος Βηθμααλών και έπορεύθησαν και έβασίλευσαν τὸν

Ἀβιμέλεχ πρὸς τῆ βαλάνω τῆ εὐρετῆ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.

- Κρ. 9,6 Τότε συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ καὶ ὅλος ὁ οἶκος Βηθμααλῶν, μετέβησαν καὶ ἀνεκήρυξαν βασιλέα τὸν Ἀβιμέλεχ πλησίον εἰς τὴν βαλανιδιάν τὴν ευρισκομένην εἰς κάποιαν τοποθεσίαν τῆς Συχέμ.
- Κρ. 9,7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζὶν καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατέ μου, ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ Θεός,
- Κρ. 9,7 Ἀνεκοινώθη τὸ γεγονός αὐτὸ στὸν Ἰωάθαμ, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε καὶ ἐστάθη ὀρθίος εἰς κάποιαν κορυφὴν τοῦ Γαριζὶν καὶ ἀφοῦ ἔκλαυσε διὰ τὰ θλιβερά αὐτὰ γεγονότα, ἐφώνησε δυνατὰ πρὸς τοὺς Συχεμίτας καὶ τοὺς εἶπεν· “ἀκούσατέ μου ἄνδρες τῆς Συχέμ διὰ νὰ ἀκούσῃ καὶ σὰς ὁ Θεός.
- Κρ. 9,8 πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ’ ἑαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον τῆ ἐλαία· βασιλευσον ἐφ’ ἡμῶν.
- Κρ. 9,8 Τα δένδρα ἐπῆγαν νὰ ἀνακηρύξουν βασιλέα τῶν καὶ εἶπαν εἰς τὴν ἐλῆ· Γινε εὐ βασιλεὺς μας.
- Κρ. 9,9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία· μὴ ἀπολείψασα τὴν ποιότητά μου, ἐν ᾗ δοξάσουσι τὸν Θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
- Κρ. 9,9 Ἡ ἐλῆ ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς· Ἐγὼ νὰ ἐγκαταλείψω τοὺς καρπούς μου, τὸ ἐλαῖόν μου, με τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι δοξάζουν τὸν Θεὸν καὶ νὰ σείωμαι μόνον ἐπιδεικτικῶς ὡς βασιλίσσα τῶν ἄλλων δένδρων; Δεν θέλω νὰ γίνω βασιλίσσα.
- Κρ. 9,10 καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῆ συκῆ· δεῦρο βασιλευσον ἐφ’ ἡμῶν.
- Κρ. 9,10 Τότε τὰ δένδρα εἶπαν εἰς τὴν συκὴν· Ἐλα συ νὰ βασιλεύσῃς εἰς ἡμᾶς.
- Κρ. 9,11 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ· μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γενήματά μου τὰ ἀγαθὰ, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
- Κρ. 9,11 Ἡ συκὴ ἀπήντησεν εἰς αὐτὰ· Ἐγὼ νὰ ἀφήσω τὴν γλυκύτητά μου, τοὺς γευστικὸς καὶ ὠφελίμους καρπούς μου καὶ νὰ ἀρκεσθῶ μόνον νὰ σείωμαι ἐπιδεικτικῶς ὡς βασιλίσσα τῶν ἄλλων δένδρων; Οχι.
- Κρ. 9,12 καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον· δεῦρο βασιλευσον ἐφ’ ἡμῶν.
- Κρ. 9,12 Τα δένδρα μετέβησαν πρὸς τὴν ἄμπελον καὶ τῆς εἶπαν· Ἐλα συ νὰ γίνῃς βασιλίσσά μας.
- Κρ. 9,13 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος· μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα Θεὸν καὶ ἄνθρώπους, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;
- Κρ. 9,13 Ἡ ἄμπελος ἀπήντησεν εἰς αὐτὰ· Νὰ ἐγκαταλείψω ἐγὼ τὸν οἶνον μου, ὁ ὁποῖος ευφραίνει Θεὸν καὶ ἄνθρώπους καὶ νὰ ἀρκεσθῶ νὰ σείωμαι μόνον ὡς βασιλίσσα τῶν ἄλλων δένδρων; Αὐτὸ δεν τὸ δέχομαι.
- Κρ. 9,14 καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῆ ράμνω· δεῦρο σὺ βασιλευσον ἐφ’ ἡμῶν.
- Κρ. 9,14 Εἶπαν τότε ὅλα τὰ δένδρα εἰς ἓνα εὐτελὴ καὶ ἀκανθώδη θάμνον, τὴν ράμνον· Ἐλα συ νὰ γίνῃς βασιλίσσά μας.
- Κρ. 9,15 καὶ εἶπεν ἡ ράμνος πρὸς τὰ ξύλα· εἰ ἐν ἀληθείᾳ χριετέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ’ ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόσθητε ἐν τῆ σκιᾷ μου· καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ’ ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
- Κρ. 9,15 Ἡ χωρὶς ἀξίαν καὶ μωροφιλόδοξος ράμνος εἶπε τότε εἰς τὰ δένδρα· Ἐάν πράγματι θέλετε νὰ με χρίσετε βασιλίσσάν σας, ἐλάτε καὶ πέσετε κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν μου ! Εἰ δ’ ἄλλως φωτιά θὰ βγῆ ἀπὸ ἐμὲ καὶ θὰ κατακαύσῃ τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου (αὐτὸς εἶναι ὁ μῦθος).
- Κρ. 9,16 καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ἰεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
- Κρ. 9,16 Καὶ τώρα ἀς σας ἐρωτήσω, ἐάν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνη ἐπράξατε ἀνακηρύττοντες βασιλέα τὸν Ἀβιμέλεχ· ἐάν ἐφερθήκατε καλὰ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Γεδεὼν καὶ πρὸς τὰ παιδιὰ του καὶ ἐάν αὐτὸ που ἐκάματε ἀποτελή ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας που ἐλάβατε ἀπὸ αὐτόν.
- Κρ. 9,17 ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέρριψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ,
- Κρ. 9,17 Ἐνθυμείσθε πὼς ἐξήλθε κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπολέμησεν ὁ πατήρ μου πρὸς χάριν σας; Καὶ ἐξέθεσεν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν του ἐνώπιόν σας, καὶ πὼς σας ἐγλύτωσε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Μαδιανιτῶν.
- Κρ. 9,18 καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστί,
- Κρ. 9,18 Σεῖς ὁμῶς ἐκάματε σήμερον ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ πατρικοῦ μου οἴκου, ἐφονεύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ Γεδεὼν, ἑβδομήκοντα ἄνδρας, ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν πέτραν καὶ ἀνεκηρύξατε βασιλέα σας τὸν Ἀβιμέλεχ, υἱὸν τῆς δούλης του, διότι εἶναι συγγενὴς σας !
- Κρ. 9,19 καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἰεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθεῖτε ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθεῖτε καὶ γε αὐτὸς ἐφ’ ὑμῖν.
- Κρ. 9,19 Ἐάν λοιπὸν κατ’ ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐπράξατε ἀπέναντι τοῦ Γεδεὼν καὶ τοῦ οἴκου του κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, νὰ χαίρεσθε στὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἐκεῖνος νὰ χαίρεται σας !
- Κρ. 9,20 εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλῶν καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.

- Κρ. 9,20 Εάν όμως δεν έχετε φερθή καλά, φωτιά θα βγη από τον Αβιμέλεχ και θα κατακαύση τους κατοίκους της Συχέμ και τον οίκον Βηθμααλών. Αλλά και από σας τους κατοίκους της Συχέμ και από τον οίκον Βηθμααλών φωτιά θα βγη και θα κατακαύση τον 'Αβιμέλεχ".
- Κρ. 9,21 και έφυγεν Ίωάθαμ και απέδρα και έπορεύθη έως Βαιήρ και ώκησεν εκεί από προσώπου Άβιμέλεχ αδελφοῦ αυτού.
- Κρ. 9,21 Επειτα από τους λόγους αυτούς έφυγεν ο Ιωάθαμ δρομέως, έφθασεν εις Βαιήρ, όπου και εγκατεστάθη, μακράν από τον αδελφόν του τον Αβιμέλεχ.
- Κρ. 9,22 Καί ήρξεν Άβιμέλεχ επί Ίσραήλ τρία έτη.
- Κρ. 9,22 Ο Αβιμέλεχ τρία μόνον έτη εβασίλευσεν στους Ισραηλίτας.
- Κρ. 9,23 και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεῦμα πονηρόν ανά μέσον Άβιμέλεχ και ανά μέσον τῶν ανδρῶν Σικίμων, και ήθέτησαν ανδρες Σικίμων εν τῷ οίκῳ Άβιμέλεχ,
- Κρ. 9,23 Διότι επέτρεψεν ο Θεός να εμφιλοχωρήση μεταξύ του Αβιμέλεχ και των κατοίκων της Συχέμ πνεῦμα δυσφορίας και διχονοίας, εξ αιτίας του οποίου απεκήρυξαν οι ανδρες της Συχέμ τον οίκον του Αβιμέλεχ.
- Κρ. 9,24 τοῦ έπαγαγεῖν τήν άδικίαν τῶν έβδομήκοντα υιῶν Ίεροβάαλ και τὰ αίματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι επί Άβιμέλεχ τὸν αδελφόν αὐτῶν, ὃς απέκτεινεν αὐτούς, και επί ανδρας Σικίμων, ὅτι ενίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ άποκτεῖναι τοὺς αδελφούς αὐτοῦ.
- Κρ. 9,24 Επέτρεψεν ο Θεός (να αναστατώση εκείνους το πνεῦμα) αυτό (της διχονοίας), διότι ηθέλησε να τιμωρήση την άδικον σφαγήν των εδδομήκοντα υιῶν του Γεδεών επιρρίπτων το αδικοχυμένον αίμα των εις την κεφαλὴν του αδελφοῦ των Αβιμέλεχ, ο οποίος τους εφόνευσεν, αλλά και στους κατοίκους της Συχέμ οι οποίοι έδωσαν εις αυτόν τα μέσα και τον ενίσχυσαν να φονεύση τους αδελφούς του.
- Κρ. 9,25 και έθηκαν αὐτῷ οί ανδρες Σικίμων ενεδρεύοντας επί τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων και διήρπαζον πάντα, ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτούς εν τῇ ὁδῷ· και άπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Άβιμέλεχ.
- Κρ. 9,25 Οι ανδρες της Συχέμ ετοποθέτουν ενέδρας εις τας κορυφὰς των ὀρέων εναντίον του Αβιμέλεχ. Οι δε ενεδρεύοντες ελήστευαν κάθε άνθρωπον ο οποίος διήρχετο πλησίον των στον δρόμον. Τα γεγονότα αυτά ανηγγέλησαν στον βασιλέα Αβιμέλεχ, ο οποίος και εξήλθεν να τιμωρήση εκείνους.
- Κρ. 9,26 και ήλθε Γαάλ υιὸς Ίωβήλ και οί αδελφοί αὐτοῦ και παρήλθον εν Σικίμοις, και ήλπισαν εν αὐτῷ οί ανδρες Σικίμων.
- Κρ. 9,26 Τότε ο Γαάλ, ο υιὸς του Ιωβήλ, μαζή με τους αδελφούς του ήλθον εις την Συχέμ. Οι δε Συχεμίται εις αυτόν πλέον εστήριξαν τας ελπίδας των, εγκαταλείψαντες τον Αβιμέλεχ.
- Κρ. 9,27 και εξέηλθον εις άγρὸν και έτρύγησαν τοὺς άμπελῶνας αὐτῶν και έπάτησαν και έποίησαν Έλλουλιμ και είσήνεγκαν εις οἶκον Θεοῦ αὐτῶν και έφαγον και έπιον και κατηράσαντο τὸν Άβιμέλεχ.
- Κρ. 9,27 Εξήλθον δε από την Συχέμ στους αγρούς των, ετρύγησαν τα αμπέλια των, επάτησαν τα σταφύλια και έκαμαν εορτήν. Εισήλθον εν συνεχεία στον ναόν του Θεοῦ των, έφαγον, έπιον και εκεί εν συνεχεία ανεθεμάτισαν τον Αβιμέλεχ.
- Κρ. 9,28 και είπε Γαάλ υιὸς Ίωβήλ· τίς έστιν Άβιμέλεχ και τίς έστιν υιὸς Συχέμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υιὸς Ίεροβάαλ, και Ζεβούλ επίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ανδράσιν Έμμῶρ πατὸρς Συχέμ; και τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;
- Κρ. 9,28 Ο Γαάλ, ο υιὸς του Ιωβήλ, ο αρχηγός των ειπε με περιφρόνησιν· “και ποιός είναι αυτός ο Αβιμέλεχ; Ποιός είναι αυτός ο Συχεμίτης, ὥστε ημεῖς να εἴμεθα εις αυτόν δούλοι; Δεν είναι αυτός παιδί του Ιεροβάαλ που έχει ως τοποτηρητήν του εις την Συχέμ τον δούλον του, τον Ζεβούλ, μαζή με μερικούς ανδρας απογόνους του Εμμῶρ, πατὸρς της Συχέμ; Διατί ημεῖς να εἴμεθα δούλοι εις εκείνον;
- Κρ. 9,29 και τίς δῶη τὸν λαὸν τοῦτον εν χειρὶ μου; και μεταστήσω τὸν Άβιμέλεχ και έρῶ πρὸς αὐτόν· πλήθυνον τήν δύνάμιν σου και έξελθε.
- Κρ. 9,29 Ποιός τάχα θα δῶση υπό την εξουσίαν μου τον λαὸν τούτον της Συχέμ; Εάν εγώ αποκτήσω αυτήν την εξουσίαν, θα διώξω από εδῶ τον Αβιμέλεχ και θα του είπω· Αὔξησε ὅσον θέλστον στρατόν σου και εβγα έξω ! εγώ θα σε κάμω να φύγης από εδῶ”.
- Κρ. 9,30 και ήκουσε Ζεβούλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαάλ υιοῦ Ίωβήλ και ώργίσθη θυμῷ αὐτός.
- Κρ. 9,30 Ο Ζεβούλ, ο εκπρόσωπος του Αβιμέλεχ και διοικητής της πόλεως ήκουσε τα λόγια αυτά του Γαάλ, υιοῦ του Ιωβήλ και κατελήφθη από μεγάλην οργήν.
- Κρ. 9,31 και απέστειλεν άγγέλους πρὸς Άβιμέλεχ εν κρυφῇ λέγων· ιδού Γαάλ υιὸς Ίωβήλ και οί αδελφοί αὐτοῦ έρχονται εις Συχέμ, και ιδού αὐτοί περικάθηνται τήν πόλιν επί σέ·
- Κρ. 9,31 Αμέσως δε έστειλε κρυφίως προς τον Αβιμέλεχ αγγελιαφόρους και του ειπε· “ιδού ο Γαάλ, ο υιὸς του Ιωβήλ, και οι αδελφοί του ήλθον εις την Συχέμ και αναταράσσουν εις εξέγερσιν εναντίον σου την πόλιν.
- Κρ. 9,32 και νῦν ανάστηθι νυκτός, σὺ και ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, και ενέδρευσον εν τῷ άγρῷ,
- Κρ. 9,32 Λοιπόν, χωρίς να χάσης καιρόν σήκω κατά την νύκτα συ και ο λαός που είναι μαζή σου και στήσε ενέδραν στους

αγρούς έξω από την Συχέμ.

Κρ. 9,33

καὶ ἔσται τὸ πρῶτ' ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὔρη ἡ χεὶρ σου.

Κρ. 9,33

Κατὰ δε τὴν πρωΐαν συγχρόνως με τὴν ανατολήν του ἡλίου θα βαδίσης κατὰ τῆς πόλεως. Αὐτὸς δε καὶ ὅσοι εἶναι μαζὴ του θα ἐξέλθουν ἐναντίον σου. Τότε συ θα τοὺς καταπολεμήσης καὶ θα κάμης ἐναντίον των ὅσα ἠμπορεῖ τὸ χέρι σου”.

Κρ. 9,34

καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχέμ τέτρασιν ἀρχαῖς.

Κρ. 9,34

Πράγματι ὁ Αβιμέλεχ ἐσηκώθη αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς που ἦτο μαζὴ του καὶ ἐστήσαν ἐνέδρας ἐναντίον τῆς Συχέμ με τέσσαρας ομάδας στρατοῦ.

Κρ. 9,35

καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ ἔστη πρὸς τῆ θύρα τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου.

Κρ. 9,35

Ὁ Γαὰλ, υἱὸς τοῦ Ἰωβὴλ, ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐστάθη πλησίον εἰς τὴν πύλην τοῦ τείχους. Τότε ὁ Αβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς που ἦτο μαζὴ του ἐξήλθον ἀπὸ τὰς ἐνέδρας των.

Κρ. 9,36

καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ· ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέων. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ· τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας.

Κρ. 9,36

Ὁ Γαὰλ, υἱὸς τοῦ Ἰωβὴλ, εἶδε τὸν λαὸν ἐκεῖνον καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ζεβούλ· “ἰδοὺ ὁ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, τί συμβαίνει;” Ὁ Ζεβούλ του ἀπήντησε· “βλέπεις τὰς σκιάς τῶν ὀρέων καὶ τὰς νομίζεις ὡς ἄνδρας”.

Κρ. 9,37

καὶ προσέθετο ἔτι Γαὰλ τοῦ λαλήσαι καὶ εἶπεν· ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἡλωνμαωνενίμ.

Κρ. 9,37

Ὁ Γαὰλ ἐπανήλθε καὶ πάλιν εἰς τὰ λόγια του καὶ εἶπε· “ἰδοὺ, καταβαίνει στρατὸς πρὸς δυσμάς ἀπὸ περιοχὴν εὐρισκομένην πλησίον στο κέντρον τῆς χώρας, ἐνῶ ἄλλο τμήμα στρατοῦ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἡλωνμαωνενίμ”.

Κρ. 9,38

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ· καὶ ποῦ ἐστὶ τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας, τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς, ὃν ἐξουδένωσας; ἐξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ.

Κρ. 9,38

Ὁ Ζεβούλ εἶπε τότε πρὸς αὐτὸν εἰρωνικῶς· “που εἶναι τὸ στόμα σου που ὠμίλησες με περιφρόνησιν καὶ εἶπες· Ποίος εἶναι αὐτὸς ὁ Αβιμέλεχ, ὥστε ἡμεῖς νὰ γίνωμεν δούλοι του; Ἰδέ· μήπως τάχα αὐτὸς ὁ λαὸς που ἔρχεται εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον συ καταφρόνησες; Ἐμπρὸς λοιπὸν τώρα ἔβγα νὰ τὸν πολεμήσης”.

Κρ. 9,39

καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχέμ καὶ παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ.

Κρ. 9,39

Ὁ Γαὰλ, ἀρχηγὸς τῶν Συχεμιτῶν ἐξῆλθε μαζὴ των, ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Αβιμέλεχ καὶ ἐνίκηθη.

Κρ. 9,40

καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἔπεσον τραυματῖα πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης.

Κρ. 9,40

Τὸν κατεδίωξεν ὁ Αβιμέλεχ ἀλλ' ἐκεῖνος ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ διέφυγε τὴν σύλληψίν του ἀπὸ τοῦ Αβιμέλεχ. Πολλοὶ ὁμως ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του ἕως εἰς τὴν πύλην τοῦ τείχους.

Κρ. 9,41

καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημᾶ· καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ.

Κρ. 9,41

Ὁ Αβιμέλεχ νικητὴς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν Ἀρημᾶ. Ὁ Ζεβούλ ἐξεδίωξε τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφούς του ὥστε νὰ μὴ μένουν πλέον εἰς τὴν Συχέμ.

Κρ. 9,42

καὶ ἐγένετο τῆ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ.

Κρ. 9,42

Κατὰ τὴν επομένην ἡμέραν οἱ Συχεμίται ἐξήλθον στους ἀγρούς των. Τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν στὸν Αβιμέλεχ.

Κρ. 9,43

καὶ ἔλαβε τὸν λαόν, καὶ διεΐλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἐνήδρευσε ἐν ἀγρῷ· καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

Κρ. 9,43

Ἐπήρην αὐτὸς τὸν στρατὸν του τὸν κατένειμεν εἰς τρεῖς ομάδας καὶ ἐστήσαν ἐνέδρας στους ἀγρούς. Καὶ ἰδοὺ εἶδε λαὸν πολὺν νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν πόλιν. Ὁρμησεν ἀπὸ τὴν ἐνέδραν του, ἐπετέθη ἐναντίον των καὶ τοὺς ἐνίκησε.

Κρ. 9,44

καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐπάταξαν αὐτούς.

Κρ. 9,44

Ὁ Αβιμέλεχ καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ που ἦσαν μαζὴ του ἐβάδισαν καὶ ἐσταμάτησαν πλησίον εἰς τὴν πύλην τοῦ τείχους τῆς πόλεως, ἐνῶ τὰ δυο ἄλλα τμήματα τοῦ στρατοῦ ὤρμησαν ἐναντίον ὄλων τῶν Συχεμιτῶν που εὐρίσκοντο στους ἀγρούς καὶ τοὺς ἐφόνευσαν.

Κρ. 9,45

καὶ Ἀβιμέλεχ παρετάσσετο ἐν τῆ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινε καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας.

Κρ. 9,45

Ὁ Αβιμέλεχ ἐπετέθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐναντίον τῆς πόλεως, τὴν κατέλαβε καὶ τοὺς μεν κατοίκους αὐτῆς ἐφόνευσεν, τὴν δε πόλιν κατεδάφισε καὶ τὴν ἐσπειρεν ἅλατι.

Κρ. 9,46

καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχέμ καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβερίθ.

Κρ. 9,46

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐπληροφορήθησαν ὅλοι οἱ ἄνδρες, που ἔμεναν στους πύργους τῆς Συχέμ, καὶ συνεκεντρώθησαν στὸν ναὸν τοῦ Βαιθηλβερίθ (τοῦ Βααλ).

Κρ. 9,47

καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχέμ.

- Κρ. 9,47 Εγνωστοποιήθη στον Αβιμέλεχ ότι όλοι οι άνδρες των πύργων της Συχέμ είχαν συγκεντρωθή εκεί.
- Κρ. 9,48 και ανέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Ἐρμών καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔκοψε κλάδον ξύλου καὶ ἤρε καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ· ὁ εἶδετέ με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.
- Κρ. 9,48 Ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ ὅλος ὁ στρατὸς μαζὴ του ανέβησαν στο ὄρος Ἐρμών. Επήραν ὅλοι πελέκεις εἰς τα χέρια των καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ ἔκοψε κλάδον ἀπὸ ἑνα δένδρον, τον ἔθεσεν στους ὤμους του καὶ εἶπεν στον λαόν, που ἦτο μαζὴ του· “αὐτὸ που με εἶδατε νὰ κάμνω, κάμετε καὶ σεις ταχέως”.
- Κρ. 9,49 καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ, καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.
- Κρ. 9,49 Καθένας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἔκοψαν ἀπὸ ἑνα κλάδον, ἔθεσαν αὐτὸν στους ὤμους των, ηκολούθησαν τον Ἀβιμέλεχ καὶ ἔθεσαν τοὺς κλάδους κολλητὰ στον ναόν ὅπου ἦτο ἡ συγκέντρωσις των ἀνδρῶν τῆς Συχέμ. Ηναψαν φωτιά καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες των πύργων τῆς Συχέμ ἀπέθανον ἀπὸ το πυρ, χίλιοι περίπου ἄνδρες καὶ γυναῖκες.
- Κρ. 9,50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθηλβερίθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης καὶ κατέλαβεν αὐτήν.
- Κρ. 9,50 Ἀπὸ τον ναόν του θεοῦ Βαιθηλβερίθ εβάρδιεν ὁ Ἀβιμέλεχ, ἐπολιόρησε τὴν Θηβὴν καὶ τὴν κατέλαβε.
- Κρ. 9,51 καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου.
- Κρ. 9,51 Εἰς το μέσον τῆς πόλεως υπήρχε πύργος οχυρὸς. Προς αὐτὸν κατέφυγον ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔκλεισαν τὰς ἐξωτερικὰς θύρας καὶ ἀνέβησαν στο ἠλιακωτὸ του πύργου.
- Κρ. 9,52 καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρὶ.
- Κρ. 9,52 Εφθασεν ἕως τον πύργον ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ ἐπετέθη ἐναντίον αὐτοῦ· ἐπλησίασε δε μέχρι τῆς θύρας του πύργου, δια νὰ θέσῃ πυρ εἰς αὐτὸν.
- Κρ. 9,53 καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ.
- Κρ. 9,53 Μία ὁμως γυνὴ ἔρριπεν ἀπὸ το ἠλιακωτὸ του πύργου τεμάχιον μυλόπετρας εἰς τὴν κεφαλὴν του Ἀβιμέλεχ καὶ του ἔθραυσε το κρανίον.
- Κρ. 9,54 καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσι· γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτὸν· καὶ ἐξεκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε.
- Κρ. 9,54 Ὁ Ἀβιμέλεχ ἐφώναζεν ἀμέσως πρὸς τον υπηρέτην του, ὁ ὁποῖος του ἐκρατοῦσε τὰ ὄπλα καὶ του εἶπε· “τράβηξε τὴν μάχαιράν σου καὶ σκότωσέ με, δια νὰ μὴ εἴπουν ποτέ· Γυναίκα τον ἐθανάτωσε”. Πράγματι ὁ υπηρέτης τον διετρύπησε με τὴν μάχαιραν καὶ ἔτσι ἀπέθανεν ὁ Ἀβιμέλεχ.
- Κρ. 9,55 καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Κρ. 9,55 Ὄταν οἱ Ἰσραηλίται εἶδον ὅτι ὁ Ἀβιμέλεχ ἐφονεύθη, ἐπήγεν ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα του.
- Κρ. 9,56 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
- Κρ. 9,56 Εφερην ὁ Θεὸς ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κεφαλὴν του Ἀβιμέλεχ ἡ ἀδικία, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς διέπραξε ἐναντίον του πατρὸς του φονεύσας τοὺς ἐβδομήκοντα ἀδελφοὺς του.
- Κρ. 9,57 καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχέμ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἱεροβάαλ.
- Κρ. 9,57 Ἀφήκεν ἐπίσης ὁ Θεὸς νὰ πέσῃ εἰς τὰς κεφαλὰς των ἀνδρῶν τῆς Συχέμ ἡ ἀδικία, τὴν ὁποῖαν ὡς συνένοχοι του Ἀβιμέλεχ εἶχαν διαπράξει. Ἐτσι δε ἐξέσπασεν ἐναντίον των ἡ κατάρα του Ἰωάθαμ, υἱοῦ του Ἱεροβάαλ, δηλαδὴ του Γεδεών.

ΚΡΙΤΑΙ 10

- Κρ. 10,1 Καὶ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ Θωλὰ υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἀνὴρ Ἰσάχαρ, καὶ αὐτὸς ᾧκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.
- Κρ. 10,1 Ἐπειτα ἀπὸ τον Ἀβιμέλεχ παρουσιάσθη Κριτὴς νὰ σώσῃ τον ἰσραηλιτικὸν λαόν ὁ Θωλὰ, υἱὸς του Φουα, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀδελφὸς του Γεδεών. Αὐτὸς ἦτο ἀνὴρ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ καὶ κατοικοῦσεν εἰς τὴν Σαμίρ ἡ ὁποία εὐρίσκετο στο ὄρος Ἐφραΐμ.
- Κρ. 10,2 καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάθη ἐν Σαμίρ.
- Κρ. 10,2 Αὐτὸς ἐκυβέρνησε τον ἰσραηλιτικὸν λαόν ἐπὶ εἴκοσι τρία ἔτη, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν πόλιν Σαμίρ.

- Κρ. 10,3 Καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῖρ ὁ Γαλαάδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη.
Κρ. 10,3 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν παρουσιάσθη ὁ Ἰαῖρ, ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαάδ, ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνησε καὶ ἐσωσε τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ εἴκοσι δύο ἔτη.
- Κρ. 10,4 καὶ ἦσαν αὐτῶν τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους· καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς, καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῆ Γαλαάδ.
Κρ. 10,4 Αὐτὸς εἶχε τριάκοντα δύο υἱοὺς οἱ ὁποῖοι ὡς πλοῦσοι που ἦσαν, ἐπέβαιναν εἰς τριάκοντα δύο πώλους, εἶχον δε αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλαάδ τριάκοντα δύο πόλεις ὅπου κατοικοῦσαν καὶ τὰς ὁποίας ὠνόμαζαν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς “Ἐπαύλου Ἰαῖρ”.
- Κρ. 10,5 καὶ ἀπέθανεν Ἰαῖρ καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνῶν.
Κρ. 10,5 Ὁ Ἰαῖρ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ῥαμνῶν.
- Κρ. 10,6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς Ἀσταρῶθ καὶ τοῖς θεοῖς Ἀράδ καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωάβ καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμῶν καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιῖμ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῶ.
Κρ. 10,6 Οἱ Ἰσραηλίται ὅμως διέπραξαν καὶ πάλιν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐλάτρευαν τὰ ἀγάλματα τοῦ Βααλ καὶ τῆς Ἀστάρτης, τοὺς θεοὺς τῆς Ἀράδ, τοὺς θεοὺς τῆς Σιδῶνος, τοὺς θεοὺς τῶν Μωαβιτῶν, τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ τοὺς θεοὺς τῶν Φιλισταίων. Ἐγκατέλειψαν τὸν Κύριον καὶ δὲν τὸν ἐλάτρευαν πλέον.
- Κρ. 10,7 καὶ ὠργίσθη θυμῶν Κύριος ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιῖμ καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμῶν.
Κρ. 10,7 Διὸ τοῦτο ὠργίσθη ὁργὴν μεγάλην ἐναντίον τῶν οὐρανῶν ὁ Κύριος καὶ τοὺς παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὰ χέρια τῶν Ἀμμωνιτῶν.
- Κρ. 10,8 καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα ἔτη, τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ τοῦ Ἀμορρί τοῦ ἐν Γαλαάδ.
Κρ. 10,8 Ἐκεῖνοι δὲ κατέθλιψαν καὶ συνέτριψαν τοὺς Ἰσραηλίτας κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ἐπὶ δέκα ὀκτὼ ἔτη, μάλιστα δὲ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν ἀνατολικῶς πέραν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀμορραίων τῆς περιοχῆς Γαλαάδ.
- Κρ. 10,9 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν τὸν Ἰορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ πρὸς Ἐφραὶμ καὶ ἐθλίβη Ἰσραὴλ σφόδρα.
Κρ. 10,9 Οἱ Ἀμμωνῖται ἀποθρασυνθέντες ἐπέρασαν τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν τὰς φυλάς τοῦ Ἰούδα, τοῦ Βενιαμὶν καὶ τοῦ Ἐφραὶμ. Ἐτσι δὲ καὶ αὐτὰ ἅπαντα τὰ φυλὰ κατετυραννήθησαν πολὺ.
- Κρ. 10,10 καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον λέγοντες· ἡμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Θεὸν καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλὶμ.
Κρ. 10,10 Τότε οἱ Ἰσραηλίται ἐφώνησαν ἐν μετανοίᾳ πρὸς τὸν Θεὸν λέγοντες· “ἡμαρτήσαμεν ἀπέναντί σου, διότι ἐγκατελείψαμεν σε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ἐλατρεύσαμεν τὰ ἀγάλματα τοῦ Βααλ”.
- Κρ. 10,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμῶν καὶ ἀπὸ Φυλιστιῖμ
Κρ. 10,11 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας· “ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖός σας ἀπληθύνθησα ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ σας ἐσωσα ἀπὸ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς Ἀμμωνίτας καὶ Φιλισταίους;
- Κρ. 10,12 καὶ Σιδωνίων καὶ Ἀμαλήκ καὶ Μαδιάμ, οἳ ἔθλιψαν ὑμᾶς, καὶ ἐβόησατε πρὸς με, καὶ ἐσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν;
Κρ. 10,12 Ἐγὼ δὲν σας ἐσωσα ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Σιδωνίων καὶ τῶν Ἀμαληκίων καὶ τῶν Μαδιανιτῶν, οἱ ὁποῖοι σας κατατυραννοῦσαν ὅταν με πιστὴν καὶ εὐλάβειάν με εἶχατε παρακαλέσει;
- Κρ. 10,13 καὶ ὑμεῖς ἐγκατέλιπέτε με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σώσαι ὑμᾶς.
Κρ. 10,13 Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ σεις ἐπανελημμένως με ἐγκαταλείψατε καὶ ἐλατρεύσατε ἄλλους θεοὺς. Διὰ τοῦτο ἐγὼ δὲν θα σας σώσω ἄλλην φορὰν.
- Κρ. 10,14 πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς, οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν.
Κρ. 10,14 Πηγαίνετε καὶ φωνάζατε πρὸς τοὺς θεοὺς, τοὺς ὁποῖους σεις μόνον δια τὸν εαυτὸν σας ἐδιאלέξατε, καὶ αὐτοὶ ἔλθουν αὐτοὶ νὰ σας σώσουν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτὸν τῆς θλίψεως σας”.
- Κρ. 10,15 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· ἡμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
Κρ. 10,15 Συντετριμμένοι οἱ Ἰσραηλίται εἶπαν πρὸς τὸν Κύριον· “πράγματι ἡμαρτήσαμεν ! Δὲν εἴμεθα ἄξιοι τῆς προστασίας σου ! Καμε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι φανή καλὸν στοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Ἀλλὰ σε παρακαλοῦμεν ἀπάλλαξέ μας καὶ κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἀπὸ τῆς θλίψιν μας”.
- Κρ. 10,16 καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐδούλευσαν τῷ Κυρίῳ μόνον, καὶ ὠλιγόθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραὴλ.
Κρ. 10,16 Οἱ Ἰσραηλίται ἐπέταξαν τοὺς ξένους θεοὺς ἀπὸ ἀνάμεσά των καὶ ἐλάτρευαν πάλιν τὸν Κύριον. Ἡ καρδιά του

Κυρίου επόνεσε δια τας ταλαιπωρίας του ισραηλιτικού λαού.

- Κρ. 10,17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλαάδ. καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ.
- Κρ. 10,17 Τότε οἱ Ἀμμωνῖται μετέβησαν καὶ εστρατοπέδευσαν εἰς τὴν χώραν Γαλαάδ. Οἱ Ἰσραηλίται συνεκεντρώθησαν καὶ εστρατοπέδευσαν εἰς τὴν Σκοπιάν.
- Κρ. 10,18 καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλαάδ, ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τίς ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμῶν; καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ.
- Κρ. 10,18 Ὁ ισραηλιτικὸς λαὸς καὶ οἱ ἄρχοντές του, ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν Γαλαάδ, εἶπαν μεταξύ των· “ποῖος ἀνὴρ θα γίνῃ ἀρχιστράτηγος δια νὰ παραταχθῇ καὶ πολεμήσῃ κατὰ τῶν Ἀμμωνιτῶν; Αὐτός θα γίνῃ καὶ ἄρχων ὅλων ὧν κατοικοῦν εἰς τὴν περιοχὴν Γαλαάδ”.

ΚΡΙΤΑΙ 11

- Κρ. 11,1 Καὶ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένους δυνάμει· καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ Γαλαάδ τὸν Ἰεφθάε.
- Κρ. 11,1 Υπήρχεν ἐκεῖ μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν ἓνας Ἰσραηλίτης, Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, πολὺ ἰσχυρὸς κατὰ τὸ σῶμα. Αὐτὸς ἦτο υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ὁποία δια τοῦ Γαλαάδ ἐγέννησε τὸν Ἰεφθάε.
- Κρ. 11,2 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλαάδ αὐτῷ υἱοῦς· καὶ ἠδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σύ.
- Κρ. 11,2 Ἡ νόμιμος ὁμως σύζυγος τοῦ Γαλαάδ ἐγέννησε καὶ αὐτὴν τὸν Γαλαάδ υἱοῦς. Οἱ υἱοὶ τῆς νομίμου συζύγου, ὅταν ἐμεγάλωσον καὶ ἐγέναν ἀνδρες, ἐξεδίωξαν τὸν Ἰεφθάε καὶ τοῦ εἶπαν· “δεν θα κληρονομήσῃς καὶ συ μαζί με μας τὴν πατρικὴν περιουσίαν, διότι εἶσαι παιδί γυναικὸς πόρνης”.
- Κρ. 11,3 καὶ ἔφυγεν Ἰεφθάε ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ᾤκησεν ἐν γῆ Τῶβ, καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάε ἄνδρες κενοὶ καὶ ἐξῆλθον μετ’ αὐτοῦ.
- Κρ. 11,3 Ὁ Ἰεφθάε ἔφυγε μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν περιοχὴν Τῶβ. Ἐκεῖ δε τὸν ἠκολούθησαν καὶ συνεκεντρώθησαν γύρω του μερικοὶ τοιχοδιώκται.
- Κρ. 11,4 καὶ ἐγένετο ἡνῖκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν μετὰ Ἰσραὴλ,
- Κρ. 11,4 Ὄταν δε μετὰ τινα χρόνον οἱ Ἀμμωνῖται ἐξῆλθον εἰς πόλεμον ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν,
- Κρ. 11,5 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαάδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τῶβ
- Κρ. 11,5 οἱ ἄρχοντες των Ἰσραηλιτῶν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς Γαλαάδ μετέβησαν εἰς τὴν χώραν Τῶβ, δια νὰ πάρουν ἀπὸ ἐκεῖ μαζί των ὡς ἀρχηγὸν τὸν Ἰεφθάε.
- Κρ. 11,6 καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε· δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἀρχηγόν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμῶν.
- Κρ. 11,6 Ὄταν ἐφθασαν τοῦ εἶπαν· “ἔλα μαζί μας καὶ γίνε ἀρχηγός μας δια νὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον των Ἀμμωνιτῶν”.
- Κρ. 11,7 καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαάδ· οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με καὶ ἐξεβάλατέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ’ ὑμῶν; καὶ διατὶ ἦλθατε πρὸς με νῦν, ἡνῖκα χρήζετε;
- Κρ. 11,7 Ὁ Ἰεφθάε, ἐνθυμούμενος τὴν ἀδικίαν που τοῦ ἔκαμαν, εἶπεν στους ἀρχοντας τῆς Γαλαάδ· “σεῖς δεν εἴσθε ἐκεῖνοι που με ἐμισήσατε καὶ με ἐξεδίωξατε ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου καὶ με ἐστείλατε μακρὰν ἀπὸ σας; Καὶ διότι ἦλθατε πρὸς ἐμὲ τώρα, που με ἔχετε ἀνάγκη;”
- Κρ. 11,8 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαάδ πρὸς Ἰεφθάε· διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σε, καὶ πορεύσῃ μεθ’ ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμῶν· καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ.
- Κρ. 11,8 Οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας Γαλαάδ ἀπήντησαν πρὸς τὸν Ἰεφθάε· “ἀκριβῶς διότι ἔχομεν τὴν ἀνάγκη σου ἠλθομεν πρὸς σε καὶ σε παρακαλοῦμεν νὰ ἐλθῃς μαζί μας δια νὰ ἀντιπαραταχθῇς ἐναντίον των Ἀμμωνιτῶν. Ἡμεῖς δε εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας, που σου ἐκάμαμεν, θα σε ἀνακηρύξωμεν ἀρχηγὸν ὅλων των Ἰσραηλιτῶν που κατοικοῦν εἰς τὴν Γαλαάδ”.
- Κρ. 11,9 καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλαάδ· εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμῶν καὶ παραδῶ αὐτοὺς Κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα.
- Κρ. 11,9 Εἶπε δε ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῆς Γαλαάδ· “εἰ ἀνὰ πρᾶγματι θέλετε νὰ ἐπιστρέψω μαζί σας, νὰ ἀντιπαραταχθῶ ὡς ἀρχηγός σας ἐναντίον των Ἀμμωνιτῶν καὶ εὐδοκήσῃ ὁ Κύριος νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς νικημένους ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, τότε πρέπει νὰ με ἀναγνωρίσετε ὡς ἰσόβιον ἀρχηγόν σας”.
- Κρ. 11,10 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαάδ πρὸς Ἰεφθάε· Κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν.
- Κρ. 11,10 Ἀπήντησαν οἱ ἄρχοντες Γαλαάδ πρὸς τὸν Ἰεφθάε· “ὁ Κύριος που μας ἀκούει ἀς εἶναι μάρτυς μεταξύ μας ὅτι ἡμεῖς θα πράξωμεν σύμφωνα με τὸν λόγον σου αὐτόν”.
- Κρ. 11,11 καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαάδ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ’ αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν

- και εις αρχηγόν. και ελάλησεν Ιεφθάε πάντας τούς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά.
Κρ. 11,11 Τότε ο Ιεφθάε μετέβη μαζί με τους Ισραηλίτας ἀρχοντας της Γαλαάδ εις Μασσηφά, ὅπου ο Ισραηλιτικός λαός τον ανεγνώρισε και τον ανεκήρυξεν ως κεφαλὴν και ως αρχηγόν του. Εκεί ο Ιεφθάε επανέλαβεν ἐνώπιον του Κυρίου τούς λόγους, τούς οποίους εἶχε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους δια την ισόβιον αρχηγίαν του.
- Κρ. 11,12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν λέγων· τί ἔμοι και σοί, ὅτι ἦλθες πρὸς με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῆ μου;
- Κρ. 11,12 Ἐστειλεν ο Ιεφθάε ἀγγελιαφόρους πρὸς τον βασιλέα των Ἀμμωνιτῶν και του παρήγγειλε· “τι διαφορά υπάρχει μεταξύ μας ὥστε να ἔλθης συ εις την χώραν μου, δια να με πολεμήσης;”
- Κρ. 11,13 και εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάε· ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὸκ και ἕως τοῦ Ἰορδάνου· και νῦν ἐπίστρεφον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ, και πορεύσομαι.
- Κρ. 11,13 Ὁ βασιλεὺς των Ἀμμωνιτῶν ἀπήντησε πρὸς τοὺς ἀγγελιαφόρους του Ιεφθάε· “ἔρχομαι να πολεμήσω ἐναντίον σου, διότι σεις οἱ Ισραηλίται ὅταν ανεβήκατε ἀπὸ την Αἴγυπτον, κατέλαβετε την χώραν μου ἀπὸ του παραποτάμου Ἀρνῶν μέχρι του ἄλλου παραποτάμου, του Ιαβὸκ, και δυτικῶς μέχρι του Ιορδάνου. Ἀπόδωσε λοιπὸν αὐτὰς εἰρηνικῶς πρὸς ἡμᾶς και ἐγὼ θα ἀναχωρήσω ἀπὸ την χώραν σου”.
- Κρ. 11,14 και προσέθηκεν ἔτι Ἰεφθάε και ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν.
- Κρ. 11,14 Ὁ Ιεφθάε ἀπέστειλε και πάλιν ἀγγελιαφόρους πρὸς τον βασιλέα των Ἀμμωνιτῶν,
- Κρ. 11,15 και εἶπεν αὐτῷ· οὕτω λέγει Ἰεφθάε· οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωάβ και τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμὼν·
- Κρ. 11,15 δια να του εἶπουν· “αὐτὰ παραγγέλλει ο Ιεφθάε· Οἱ Ισραηλίται δεν κατέλαβαν οὔτε την χώραν των Μωαβιτῶν οὔτε την χώραν των Ἀμμωνιτῶν (ἀλλὰ μόνον την χώραν των Ἀμορραίων).
- Κρ. 11,16 ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σίφ και ἦλθεν εις Κάδης.
- Κρ. 11,16 Διότι οἱ Ισραηλίται, ὅταν ελευθεροὶ ἐξήλθον ἀπὸ την Αἴγυπτον, ἐβάδισαν δια της ἐρήμου Σινά μέχρι της Ερυθρᾶς Θαλάσσης και ἦλθον εις Κάδης.
- Κρ. 11,17 και ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ λέγων· παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῆ σου· και οὐκ ἦκουσε βασιλεὺς Ἐδὼμ. και γε πρὸς βασιλέα Μωάβ ἀπέστειλε, και οὐκ εὐδόκησε. και ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης.
- Κρ. 11,17 Ἀπὸ ἐκεῖ ἔστειλαν ἀγγελιαφόρους πρὸς τον βασιλέα των Ἰδουμαίων και του εἶπαν· Ἡμεῖς σκεπτόμεθα να περάσωμεν δια μέσου της χώρας σου. Ἀλλὰ ο βασιλεὺς των Ἰδουμαίων δεν εδέχθη την πρότασιν μας. Τότε οἱ Ισραηλίται ἔστειλαν ἀγγελιαφόρους και πρὸς τον βασιλέα των Μωαβιτῶν, ἀλλὰ και ἐκεῖνος ἀπέρριψε την πρότασιν αὐτήν. Ἐτσι οἱ Ισραηλίται ἠναγκάσθησαν και ἔμειναν εις την Κάδης.
- Κρ. 11,18 και ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ και ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδὼμ και τὴν γῆν Μωάβ και ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῆ Μωάβ και παρενέβαλεν ἐν πέραν Ἀρνῶν και οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὀρίοις Μωάβ, ὅτι Ἀρνῶν ὄριον Μωάβ.
- Κρ. 11,18 Κατόπιν ἐπορεύθηεν εις την ἐρημον, παρεκάμψαμεν την χώραν των Ἰδουμαίων και την χώραν των Μωαβιτῶν προχωροῦντες πρὸς ἀνατολὰς της Μωάβ. Ἐστρατοπεδεύσαμεν πέραν ἀπὸ τον χειμαρρον Ἀρνῶν και δεν εἰσῆλθομεν εις την χώραν των Μωαβιτῶν, διότι ο Ἀρνῶν εἶναι το βόρειον σύνορον της Μωάβ.
- Κρ. 11,19 και ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Ἐσεβῶν, και εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ· παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῆ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.
- Κρ. 11,19 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐστειλάμεν ἀγγελιαφόρους πρὸς Σηὼν τον βασιλέα των Ἀμορραίων, ο οποίος εἶχεν ως πρωτεύουσάν του την Ἐσεβῶν και του εἶπομεν· Θα περάσωμεν δια μέσου της ἰδικῆς σου χώρας, μέχρις ὅτου φθάσωμεν στον τόπον μας, δηλαδή εις την Χαναάν.
- Κρ. 11,20 και οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὀρίῳ αὐτοῦ· και συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, και παρενέβαλον εις Ἰασά, και παρετάξατο πρὸς Ἰσραὴλ.
- Κρ. 11,20 Ὁ Σηὼν ὅμως δεν ἔδωσεν ἐμπιστοσύνην στους λόγους μας και δεν ἐπέτρεψεν στους Ισραηλίτας να περάσουν δια μέσου της χώρας του. Ἐξ ἀντιθέτου δε συνεκέντρωσεν ὅλον τον στρατὸν του, ἐστρατοπέδευσεν εις Ἰασά και ἐπολέμησε, χωρὶς λόγον και ἀφορμὴν, τούς Ισραηλίτας.
- Κρ. 11,21 και παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν και πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, και ἐπάταξεν αὐτὸν· και ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἀμορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην.
- Κρ. 11,21 Δια τούτο και ο Κυριος, κατὰ την γενομένην σύγκρουσιν, παρέδωκε τον Σηὼν και ὅλον τον λαὸν του εις τα χεῖρα του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ, ο οποίος και τούς ἐξολόθρευσεν. Ἐτσι δε οἱ Ισραηλίται ἐπῆραν ὑπὸ την κατοχὴν των ως κληρονομίαν ὅλην ἐκείνην την χώραν, την ὁποίαν κατοικοῦσαν οἱ Ἀμορραῖοι·
- Κρ. 11,22 ἀπὸ Ἀρνῶν και ἕως τοῦ Ἰαβὸκ και ἀπὸ τοῦ ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου.
- Κρ. 11,22 δηλαδή ἀπὸ του παραποτάμου Ἀρνῶν μέχρι του παραποτάμου Ιαβὸκ, και ἀπὸ της ἐρήμου μέχρι του Ιορδάνου. (Ἀρα οἱ Ισραηλίται κατέλαβον χώραν Ἀμορραίων και οχι Ἀμμωνιτῶν).
- Κρ. 11,23 και νῦν Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, και σὺ

κληρονομήσεις αὐτόν;

- Κρ. 11,23 Εν συνεχεία δε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εξεδίωξε τους Αμορραίους απ' εμπροσθεν του λαού του. Λοιπόν με ποία δικαιώματα τώρα συ θέλεις να κληρονομήσης χώραν που μας ανήκει;
- Κρ. 11,24 οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ θεὸς σου, αὐτὰ κληρονομήσεις, καὶ τοὺς πάντας, οὓς ἐξῆρε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτοὺς κληρονομήσομεν;
- Κρ. 11,24 Δεν είναι ορθόν και δικαίον, συ μεν να κληρονομήσης ὅλα ὅσα ο θεός σου Χαμὼς σου ἔδωσε, ημεῖς δε να κληρονομήσωμεν ὅλους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ο ἰδικός μας Κύριος και Θεός εξεδίωξεν ἀπὸ εμπρός μας;
- Κρ. 11,25 καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλὰκ υἱὸν Σεπφῶρ βασιλέως Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν;
- Κρ. 11,25 Ἀλλὰ ἐκτός αὐτοῦ μήπως συ εἶσαι καλύτερος και ἰσχυρότερος ἀπὸ τον Βαλὰκ, υἱὸν του Σεπφῶρ βασιλέα των Μωαβιτῶν; Μήπως αὐτός ἦλθεν εἰς ἀντιλογίαν και φιλονεικίαν με τοὺς Ἰσραηλίτας η ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτῶν, ὅταν οὗτοι κατέλαβον την χώραν, την ὁποίαν συ τώρα διεκδικεῖς;
- Κρ. 11,26 ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Ἐσεβῶν και ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς και ἐν γῆ Ἀροήρ και ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς και ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη, και διατὶ οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;
- Κρ. 11,26 Ἐπὶ τούτοις ημεῖς ἐπὶ τριακόσια χρόνια κατοικοῦμεν εἰς την πρωτεύουσαν των Αμορραίων την Ἐσεβῶν και τας πόλεις που εξαρτῶνται ἀπὸ αὐτήν, την χώραν Αροήρ και τας πόλεις που εξαρτῶνται ἀπὸ αὐτήν και ὅλας τας πόλεις πλησίον του Ἰορδάνου, και ἐπομένως ἔχομεν ἤδη ἀποκτήσει δικαιώματα εἰς τας χώρας αὐτάς. Ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας διατὶ σεις δεν ἐπιχειρήσατε να ἀποσπάσετε την χώραν αὐτήν και να την κάμετε ἰδική σας;
- Κρ. 11,27 καὶ νῦν ἐγὼ εἰμι οὐχ ἡμαρτόν σοι, και σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί· κρίναι Κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀνά μέσον υἱῶν Ἰσραὴλ και ἀνά μέσον υἱῶν Ἀμμῶν.
- Κρ. 11,27 Ημεῖς μεν δεν διεπράξαμεν ἀδικίαν τινὰ ἀπέναντί σας μένοντες εἰς την χώραν που κατέχομεν. Σεις ὁμως διαπράττετε ἀδικίαν με το να θέλετε να μας πολεμήσετε. Κριτῆς και δικαστῆς σήμερον εἰς την ὑπόθεσιν αὐτήν εἶναι ο Κύριος. Αὐτός ας κρίνη και ας δικάσῃ μεταξύ Ἰσραηλιτῶν και Αμμωνιτῶν”.
- Κρ. 11,28 καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἀμμῶν τῶν λόγων Ἰεφθάε, ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν.
- Κρ. 11,28 Ὁ βασιλεὺς ὁμως των Αμμωνιτῶν δεν ἐδέχθη τοὺς συνετοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ο Ἰεφθάε δι' ἀγγελιαφόρων του παρήγγειλε. Ἐπέμενε να πολεμήσῃ.
- Κρ. 11,29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθάε πνεῦμα Κυρίου, και παρῆλθε τὸν Γαλαὰδ και τὸν Μανασσῆ και παρῆλθε τὴν σκοπιὰν Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμῶν.
- Κρ. 11,29 Το Πνεῦμα ὁμως του Κυρίου ἦλθεν ἐπὶ τον Ἰεφθάε και τον ἐνίσχυσε. Αὐτός δε διήλθε την χώραν Γαλαὰδ και την χώραν Μανασσῆ, δια να ἐνισχύσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας, ἔπειτα ἐπέστρεψεν εἰς την Σκοπιὰν της χώρας Γαλαὰδ και ἀπὸ ἐκεῖ ἐβάδισε πρὸς πόλεμον ἐναντίον των Αμμωνιτῶν, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο ἀπέναντι.
- Κρ. 11,30 καὶ ἠῤῥατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ Κυρίῳ και εἶπεν· ἐὰν διδοὺς δῶς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμῶν ἐν τῇ χειρὶ μου,
- Κρ. 11,30 Ἐκαμε δε ο Ἰεφθάε και ἓνα τάξιμον πρὸς τον Κυριον και εἶπε· “ἐὰν θελήσης, Κυριε, και παραδόσης εἰς τα χέρια μου τοὺς Αμμωνίτας,
- Κρ. 11,31 καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος, ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμῶν, και ἔσται τῷ Κυρίῳ ἀνοίσω αὐτόν ὀλοκαύτωμα.
- Κρ. 11,31 σου τάξω, ὅτι ἐκεῖνος που θα ἐξέλθῃ ἀπὸ την θύραν της οἰκίας μου εἰς συνάντησίν μου, ὅταν θα ἐπιστρέψω νικητῆς ἀπὸ τον πόλεμον κατὰ των Αμμωνιτῶν, θα προσφερθῆ ὀλοκαύτωμα εἰς σέ, τον Κυριον”.
- Κρ. 11,32 καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς υἱοὺς Ἀμμῶν παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς, και παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
- Κρ. 11,32 Ὁ Ἰεφθάε ἐβάδισεν ἐναντίον των Αμμωνιτῶν δια να τοὺς πολεμήσῃ, και ο Κύριος παρέδωκεν αὐτοὺς νικημένους εἰς τα χέρια του.
- Κρ. 11,33 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροήρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρῃς Ἀρνῶν ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις και ἕως Ἐβελαρμίμ πληγὴν μεγάλην σφόδρα, και συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Κρ. 11,33 Οἱ Ἰσραηλίται ἐκτύπησαν αὐτοὺς ἀπὸ Αροήρ μέχρις Ἀρνῶν κατέλαβον εἴκοσι πόλεις μέχρι της χώρας Ἐβελαρμίμ και ἐπέφεραν μεγάλην καταστροφὴν. Οἱ Αμμωνίται νικηθέντες ἐταπεινώθησαν και ἐσυμμαζεύθησαν ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν
- Κρ. 11,34 Καὶ ἦλθεν Ἰεφθάε εἰς Μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, και ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις και χοροῖς· και αὕτη ἦν μονογενής, οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ.
- Κρ. 11,34 Ὁ Ἰεφθάε ἐπέστρεφε νικητῆς εἰς την πόλιν Μασσηφὰ, στον οἶκον του. Αἴφνης εἶδε την κόρην του να ἐξέρχεται με τύμπανα και χοροὺς εἰς συνάντησίν του. Αὕτη δε ἦτο μονογενής θυγάτηρ του και δεν εἶχεν ἄλλον υἱὸν ἢ ἄλλη θυγατέρα.
- Κρ. 11,35 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτήν αὐτός, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και εἶπεν· ἃ ἃ, θυγάτηρ μου, παραχρῆ ἐτάραξάς με και σὺ ἦς ἐν τῷ παράχῳ μου, και ἐγὼ εἰμι ἡνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς Κύριον και οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι.

- Κρ. 11,35 Όταν ο Ιεφθάε την είδεν, έσχισε το ιμάτιά του και έκραξεν· “πω ! πω ! κόρη μου ! Συ με συνεκλόνησες, συ είσαι η πηγή και η αιτία της ταραχής μου ! Εγώ ο ταλαίπωρος ήνοιξα το στόμα μου προς τον Κυριον εναντίον σου και δεν θα ημπορέσω τώρα να αρνηθώ το τάμα μου”.
- Κρ. 11,36 ή δέ εΐπε προς αυτόν· πάτερ, ήνοιξας τὸ στόμα σου προς Κύριον; ποιήσόν μοι ὄν τρόπον ἐξήλθεν ἐκ στόματός σου, ἐν τῷ ποιῆσαί σοι Κύριον ἐδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμῶν.
- Κρ. 11,36 Εκείνη δε του ειπε· “πατέρα μου, ήνοιξες το στόμα σου και υπεσχέθης κάποιο τάμα στον Κυριον; Καμε ο,τι έταξες, αφού ο Κυριος σου έδωσε την νικην κι ετιμώρησες τους εχθρους σου τους Αμμωνίτας”.
- Κρ. 11,37 και ήδε εΐπε προς τὸν πατέρα αὐτῆς· ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον· ἔασόν με δύο μῆνας, και πορεύσομαι και καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη και κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενία μου, ἐγὼ εἰμι και αἱ συνεταιρίδες μου.
- Κρ. 11,37 Όταν δε έμαθε το τάξιμον του πατρός της προσέθεσε· “ας μου κάμη ο πατέρας μου μίαν μόνην χάριν· αφήσέ με να ζήσω δύο μήνας ακόμη. Θέλω να ανεβώ και να κατεβώ τα ὄρη κι να κλαύσω την παρθενίαν μου εγώ μαζί μα άλλας συντρόφους μου”.
- Κρ. 11,38 και εΐπε· πορεύου· και απέστειλεν αὐτήν δύο μῆνας. και έπορεύθη, αὐτή και αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, και ἔκλαυσε ἐπὶ τὰ παρθενία αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.
- Κρ. 11,38 Ο πατήρ της απήντησε· “πήγαινε”. Και την έστειλεν ἐπὶ δύο μῆνας. Και αὐτή μαζί με τας συντρόφους της μετέβη και εκλαυσε την παρθενικότητά της επάνω εις τα ὄρη·
- Κρ. 11,39 και ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν και ἐπέστρεψε προς τὸν πατέρα αὐτῆς, και ἐποίησεν ἐν αὐτῇ εὐχὴν αὐτοῦ, ἣν ηῤῥατο· και αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα. και ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ·
- Κρ. 11,39 Όταν δε επέρασαν οι δύο μήνες επέστρεφεν στον πατέρα της, ο οποίος και εξεπλήρωσε το τάξιμο που ειχε κάμει δι' αὐτήν. Αὐτή δε δεν ειχε γνωρίσει ἄνδρα. Ητο παρθένος. Εκτοτε επεκράτησε συνήθεια μεταξύ των Ισραηλιτών,
- Κρ. 11,40 ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας έπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.
- Κρ. 11,40 και κάθε έτος ἐπὶ τέσσαρας ημέρας αι ισραηλιτιδες θυγατέρες μετέβαινον να θρηνοῦν την θυγατέρα του Ιεφθάε του Γαλααδίτου.

ΚΡΙΤΑΙ 12

- Κρ. 12,1 Καὶ ἐβόησεν ἄνθρωπος Ἐφραΐμ, και παρήλθαν εἰς βορρᾶν και εΐπαν προς Ἰεφθάε· διατί παρήλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμῶν και ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σέ ἐν πυρὶ.
- Κρ. 12,1 Οι ἄνθρωποι της φυλῆς Εφραΐμ, όταν έμαθαν τας νίκας του Ιεφθάε, ἀντί να χαροῦν εφθόνησαν, συνεκεντρώθησαν αλαλάζοντες και εβάδισαν προς βορράν και, κρύπτοντες τον φθόνον των, ειπεν προς τον Ιεφθάε· “διότι εβγήκες να πολεμήσης τους Αμμωνίτας μόνος σου και δεν εκάλεσες και ημάς να πορευθώμεν και να πολεμήσωμεν μαζί σου; Θα κάψωμε το σπίτι σου και σε τον ιδιον μαζί με αὐτό”.
- Κρ. 12,2 και εΐπε προς αὐτούς Ἰεφθάε· ἄνθρωπος μαχητῆς ἤμην ἐγὼ και ὁ λαός μου, και οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν σφόδρα· και ἐβόησα ὑμᾶς, και οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν.
- Κρ. 12,2 Ο Ιεφθάε απήντησε προς αὐτούς· “ἀνδρείος μαχητῆς ἤμουνα και ἐγὼ και ο λαός μου· ἀλλά και οι Αμμωνίται ἦσαν πολλοὶ και ισχυροὶ. Εφώναξα προς σας να μας σώσετε ἀπὸ τα χέρια ἐκείνων, και δεν μας εδώσατε καμμίαν βοήθειαν.
- Κρ. 12,3 και εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ, και ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου και παρήλθον προς υἱοὺς Ἀμμῶν, και ἔδωκεν αὐτούς Κύριος ἐν χειρὶ μου· και εἰς τί ἀνέβητε ἐπὶ ἐμέ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί;
- Κρ. 12,3 Επειδὴ εἶδα ὅτι καμμίαν ἐλπίδα σωτηρίας δεν ειχα ἀπὸ σας εξέθεσα ἐγὼ ὁ ιδιος τον εαυτόν μου εις κίνδυνον και εβάδισα κατὰ των Αμμωνιτών. Τους ἐνίκησα, διότι ο Κυριος τους ειχε παραδώσει εις τα χέρια μου. Διατί λοιπόν σεις τώρα, μετὰ την νικην ἤλθατε εναντίον μου δια να με πολεμήσετε;”
- Κρ. 12,4 και συνέστρεφεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς ἄνδρας Γαλααδ και παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ, και ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εΐπαν, οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ ἡμεῖς, Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ και ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ.
- Κρ. 12,4 Συνεκέντρωσεν ο Ιεφθάε ὅλους τους ἄνδρας της χώρας Γαλααδ, επολέμησεν εναντίον της φυλῆς Εφραΐμ και ο στρατός των Γαλααδιτών ἐνίκησε τους ἄνδρας της φυλῆς Εφραΐμ οι οποιοι κομπάζοντες ελεγαν· Φυγάδες της φυλῆς Εφραΐμ εἴσθε σεις οι Γαλααδίται, οι οποιοι κατοικεῖτε μετὰ τῶν φυλῶν Εφραΐμ και Μανασσῆ.
- Κρ. 12,5 και προκατελάβετο Γαλααδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ, και εΐπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ· διαβῶμεν, και εΐπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ· μὴ Ἐφραθίτης εἶ; και εἶπεν· οὐ.
- Κρ. 12,5 Οι ἄνδρες Γαλααδ, μετὰ την νικην των κατέλαβαν εγκαίρως τας διαβάσους του Ιορδάνου, αι οποιαί έφερον προς την χώραν Εφραΐμ. Οι ἄνδρες της φυλῆς Εφραΐμ, οι διασωθέντες κατὰ την μάχην ἤλθον εις τας διαβάσεις αὐτάς, δια

- να περάσουν εις την χώραν των και είπαν στους φρουρούνας Γαλααδίτας· “αφήστε μας να περάσωμεν”. Οι Γαλααδίται ερωτούσαν τον καθένα τους· “μήπως ήσαι Εφραθίτης;” Εκείνος απαντούσε· “οχι”.
- Κρ. 12,6 και είπαν αὐτῶ· εἶπον δὴ Στάχυς· καὶ οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλήσαι οὕτως, καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἐφραὶμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες.
- Κρ. 12,6 Οι Γαλααδίται ἔλεγον εἰς αὐτὸν· “εὐπὲ την λέξιν· Στάχυς”. Κανεὶς ὁμως ἀπὸ τοὺς Εφραιμίτας δεν την ἐπρόφερον ὀρθῶς. Ἐτσι οἱ φρουροὶ Γαλααδίται συνελάμβανον τον κάθε Εφραιμίτην και τον ἐφόνευον εἰς τα περάσματα αὐτὰ του Ἰορδάνου. Κατὰ τον πόλεμον ἐκείνον ἐφονεύθησαν σαράντα δύο χιλιάδες Εφραιμίται.
- Κρ. 12,7 καὶ ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἕξ ἔτη. καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλααδ.
- Κρ. 12,7 Ο Ἰεφθάε ἔμεινεν ἐπὶ ἕξ ἔτη Κριτῆς, μετὰ τα ὁποῖα ἀπέθανε και ἐτάφη εἰς την πόλιν του, εἰς την χώραν Γαλααδ.
- Κρ. 12,8 Καὶ ἔκρινε μετ’ αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισσάν ἀπὸ Βαιθλεέμ.
- Κρ. 12,8 Ἐπειτα ἀπὸ τον Ἰεφθάε Κριτῆς του Ἰσραὴλ ἀνεδείχθη ὁ Ἀβαισσάν, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ την Βηθλεέμ.
- Κρ. 12,9 καὶ ἦσαν αὐτῶ τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ὅς ἐξαπέστειλεν ἕξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἕξωθεν. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη.
- Κρ. 12,9 Αὐτὸς εἶχε τριάκοντα υἱούς και τριάκοντα θυγατέρας. Τας μεν θυγατέρας του ἔδωκεν ὡς συζύγους εἰς ἄνδρας μακράν ἀπὸ τον οἶκον του, δια δε τους υἱούς του ἔλαβεν ἄλλας τριάκοντα νύμφας ἐντὸς του οἴκου του. Αὐτὸς ἔκρινε τον Ἰσραὴλ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη.
- Κρ. 12,10 καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισσάν καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεέμ.
- Κρ. 12,10 Ἀπέθανε δε και ἐτάφη εἰς την Βηθλεέμ.
- Κρ. 12,11 καὶ ἔκρινε μετ’ αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη.
- Κρ. 12,11 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν Κριτῆς του Ἰσραὴλ ἐγένετο ὁ Αἰλῶμ ὁ καταγόμενος ἀπὸ την φυλὴν Ζαβουλών. Ἐκυβέρνησε τον λαὸν του Ἰσραὴλ ἐπὶ δέκα ἔτη.
- Κρ. 12,12 καὶ ἀπέθανεν Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλῶμ ἐν γῆ Ζαβουλών.
- Κρ. 12,12 Ἀπέθανεν Αἰλῶμ ὁ ἐκ της φυλῆς Ζαβουλών και ἐτάφη εἰς την πόλιν Αἰλῶμ της χώρας Ζαβουλών.
- Κρ. 12,13 καὶ ἔκρινε μετ’ αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης.
- Κρ. 12,13 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν Κριτῆς του Ἰσραὴλ ἀνεδείχθη ὁ Ἀβδὼν, υἱὸς του Ἑλλήλ, ὁ καταγόμενος ἀπὸ την Φαραθών.
- Κρ. 12,14 καὶ ἦσαν αὐτῶ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πῶλους. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτῶ ἔτη.
- Κρ. 12,14 Αὐτὸς εἶχε σαράντα υἱούς και τριάντα ἐγγονούς οἱ ὁποῖοι ἐπέβαινον εἰς ἑβδομήκοντα πῶλους. Ἐκυβέρνησε τους Ἰσραηλίτας ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη.
- Κρ. 12,15 καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθῶν ἐν γῆ Ἐφραὶμ ἐν ὄρει τοῦ Ἄμαλήκ.
- Κρ. 12,15 Ἀπέθανε και ὁ Ἀβδὼν, ὁ υἱὸς του Ἑλλήλ, ὁ Φαραθωνίτης και ἐτάφη εἰς την πόλιν Φαραθῶν της περιοχῆς Εφραὶμ εἰς ὄρος των Ἀμαληκιτῶν.

ΚΡΙΤΑΙ 13

- Κρ. 13,1 Καὶ προσέθησαν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιῖμ τεσσαράκοντα ἔτη.
- Κρ. 13,1 Καὶ πάλιν οἱ Ἰσραηλίται ἐξέκλιναν εἰς την εἰδωλολατρείαν και την φαυλότητα ἐνώπιον του Κυρίου δια τούτο και παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τα χέρια των Φυλισταιῶν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη.
- Κρ. 13,2 καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανί, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκε.
- Κρ. 13,2 Ὑπήρχε τότε μετὰ των Ἰσραηλιτῶν ἀνὴρ καταγόμενος ἀπὸ την πόλιν Σαραὰ ἡ ὁποῖα ἀνήκεν εἰς την φυλὴν του Δαν, ὀνόματι Μανωέ. Ἡ σύζυγός του ἦτο στεῖρα και δεν ἐτεκνοποῖει.
- Κρ. 13,3 καὶ ᾤφθη ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν.
- Κρ. 13,3 Ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθη εἰς την γυναῖκα αὐτήν και της εἶπεν· “ἰδοὺ σὺ εἶσαι στεῖρα και ἕως τώρα δεν ἐγέννησες υἱόν. Τώρα ὁμως θα συλλάβῃς υἱόν.
- Κρ. 13,4 καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πῆς οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον·
- Κρ. 13,4 Ἀπὸ τώρα λοιπὸν πρόσεξε να μὴ πῆς οἶνον ἢ ἄλλο μεθυστικὸν ποτὸν· πρόσεξε ἐπὶ πλέον να μὴ φάγῃς τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ὁ νόμος του Θεοῦ χαρακτηρίζει ἀκάθαρτα.
- Κρ. 13,5 ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι ναζῖρ Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιῖμ.

- Κρ. 13,5 Διότι συ θα συλλάβης εν γαστρί και θα γεννήσης υιόν. Ψαλλίδι δεν θα ανεβή εις την κεφαλὴν αὐτοῦ δια να κόψη την κόμην του, διότι το παιδίον τούτο θα εἶναι ναζιραῖος (αφιερωμένος δηλαδή στον Θεόν) εκ κοιλίας μητρὸς του. Και αὐτός θα κάμη ἀρχὴν του ἔργου της σωτηρίας και ἀπελευθερώσεως των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ την ἐξουσίαν των Φιλισταίων”.
- Κρ. 13,6 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου Θεοῦ, φοβερὸν σφόδρα· καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτόν, πόθεν ἐστὶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι.
- Κρ. 13,6 Ἡ γυναῖκα αὐτῆ εἰσῆλθε κατόπιν στον οἶκον της και εἶπεν στον ἄνδρα της· “ενας ἄνθρωπος του Θεοῦ, ο οποίος εἶχε την εμφάνισιν ἀγγέλου, συγκλονιστικὴν και πολὺ φοβεράν, ἦλθε πρὸς ἐμέ. Δεν τον ἠρώτησα πόθεν κατάγεται οὔτε και ο ἴδιος μου ἐγνωστοποίησε το ὄνομά του.
- Κρ. 13,7 καὶ εἶπέ μοι· ἰδοὺ συ ἐν γαστρί ἔχεις και τέξῃ υἱόν· και νῦν μὴ πῆς οἶνον και μέθυσμα και μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Θεοῦ ἅγιον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ.
- Κρ. 13,7 Μου εἶπεν ὁμως τα ἐξῆς· Ἰδοὺ συ θα μείνης ἐγκυος και θα γεννήσης υἱόν. Ἀπὸ τώρα και στο ἐξῆς μη πῆς οἶνον η ἄλλο μεθυστικὸν ποτὸν οὔτε και να φάγῃς τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ο νόμος του Θεοῦ χαρακτηρίζει ἀκάθαρτα. Και τούτο διότι το παιδίον αὐτὸ θα εἶναι ἀφιερωμένον στον Κυριον εκ κοιλίας μητρὸς μέχρι της ἡμέρας του θανάτου του”.
- Κρ. 13,8 καὶ προσηύξατο Μανωὲ πρὸς Κύριον και εἶπεν· ἐν ἐμοί, Κύριε Ἀδωναϊέ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς και συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ.
- Κρ. 13,8 Ὁ Μανωὲ προσευχήθη πρὸς τον Κυριον και εἶπε· “Κυριε Ἀδωναϊέ, σε παρακαλῶ, ο ἄνθρωπος του Θεοῦ, τον ὁποῖον συ ἀπέστειλες, ας ἐλθῇ πάλιν πρὸς ἡμᾶς και ας μας συμβουλευθῇ τι πρέπει να πράξωμεν δια το παιδίον, το ὁποῖον μέλλει να γεννηθῇ.
- Κρ. 13,9 καὶ εἰσῆκουσεν ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς Μανωὲ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ’ αὐτῆς.
- Κρ. 13,9 Ὁ Θεὸς ἤκουσε την δέησιν του Μανωὲ και ὁ ἄγγελος του ἦλθε πάλιν πρὸς την γυναῖκα, ὅταν αὐτὴ ἐκάθητο στον ἀγρὸν, ο δε σύζυγός της ο Μανωὲ δεν εὐρίσκετο μαζί της.
- Κρ. 13,10 καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε και ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς και εἶπε πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ὤπται πρὸς με ὁ ἀνὴρ, ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρῃ πρὸς με.
- Κρ. 13,10 Ἡ γυνὴ ἐσπευσε δρομέως και συνήντησε τον ἄνδρα της στον ὁποῖον ἀνήγγειλε· “ἰδοὺ παρουσιάσθη εις ἐμέ και πάλιν ο ἀνὴρ, ο ὁποῖος και προηγουμένως μου εἶχεν ἐμφανισθῇ”.
- Κρ. 13,11 καὶ ἀνέστη και ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ και ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα και εἶπεν αὐτῷ· εἰ συ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; και εἶπεν ὁ ἄγγελος· ἐγὼ.
- Κρ. 13,11 Ὁ Μανωὲ ηγέρθη, ηκολούθησε την σύζυγόν του, ἦλθε πρὸς τον ἀγνωστον αὐτόν ἄνδρα και του εἶπε· “συ εἶσαι πρᾶγματι ο ἀνὴρ ὁ ὁποῖος συνωμίλησες με την γυναῖκα μου;” Ὁ δε ἄγγελος ἀπήντησεν· “ἐγὼ εἶμαι”.
- Κρ. 13,12 καὶ εἶπε Μανωὲ· νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου· τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου και τὰ ποιήματα αὐτοῦ;
- Κρ. 13,12 Ὁ Μανωὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· “τώρα ὅταν ο λόγος σου γίνῃ πραγματικότης και ἀποκτήσω υἱόν, ποῖος θα εἶναι ο νόμος, που θα ρυθμίζει την ζωὴν του παιδίου, και ποῖα τα ἔργα αὐτοῦ;”
- Κρ. 13,13 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ· ἀπὸ πάντων, ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα, φυλάσσεται·
- Κρ. 13,13 Ἀπήντησεν ὁ ἄγγελος του Κυρίου πρὸς τον Μανωὲ· “το παιδί που θα γεννηθῇ θα φυλαχθῇ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, που εἶπα πρὸς την γυναῖκα σου·
- Κρ. 13,14 ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου, οὐ φάγεται και οἶνον και μέθυσμα μὴ πιέτω και πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω· πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ, φυλάσσεται.
- Κρ. 13,14 κάθε προϊόν το ὁποῖον παράγεται ἀπὸ ἀμπελον, με τας σταφυλὰς της ὁποίας γίνεται ο οἶνος, δεν θα φάγῃ· οἶνον και μεθυστικὰ ποτὰ δεν θα πῆῃ· Καθε τι που ο νόμος του Θεοῦ χαρακτηρίζει ἀκάθαρτον, δεν θα φάγῃ. Ὅλα ὅσα διέταξα αὐτὴν να φυλάξῃ, θα τα φυλάξῃ και το παιδίον”.
- Κρ. 13,15 καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου· κατάσχωμεν ὧδέ σε και ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν.
- Κρ. 13,15 Εἶπε τότε ὁ Μανωὲ πρὸς τον ἄγγελον του Κυρίου· “θα μας ἐπιτρέψῃς να σε κρατήσωμεν ἐδῶ, δια να σου προσφέρωμεν να φάγῃς ἀπὸ τας αἰγὰς μας ἐρίφιον;”
- Κρ. 13,16 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ· ἐὰν κατάσχῃς με, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου, και ἐὰν ποιήσης ὀλοκαυτῶμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτός.
- Κρ. 13,16 Ὁ ἄγγελος του Κυρίου εἶπε πρὸς τον Μανωὲ· “ἐὰν με κρατήσης θα μείνω, ἀλλὰ δεν θα φάγω ἀπὸ την τράπεζάν σου. Ἐὰν θελήσης να κάμῃς θυσίαν ὀλοκαυτώματος, στον Κυριον θα προσφέρῃς αὐτήν”. Παρεκάλεσεν ὁ Μανωὲ τον ξένον να μείνῃ, διότι δεν εἶχεν ἀντιληφθῇ, ὅτι αὐτός ἦτο ἄγγελος Κυρίου.
- Κρ. 13,17 καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου· τί τὸ ὄνομά σοι; ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου, και δοξάσομέν σε.
- Κρ. 13,17 Ὁ Μανωὲ εἶπε πρὸς τον ἄγγελον του Κυρίου· “εἰπέ μοι, ποῖον εἶναι το ὄνομά σου, ὥστε ὅταν ἐκπληρωθῶν τα λόγια σου να σου προσφέρωμεν εις ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως και ευγνωμοσύνης ἓνα δῶρον”.

- Κρ. 13,18 και εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου· εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν.
Κρ. 13,18 Ὁ ἄγγελος του ἀπήντησε· “διατί ἐρωτᾷς να μάθης το ὄνομά μου; Το ὄνομά μου εἶναι σεβαστόν και ἀνέκφραστον”.
- Κρ. 13,19 καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ Κυρίῳ· καὶ διεχώρισε ποιῆσαι, καὶ Μανωὲ καὶ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες,
Κρ. 13,19 Ὁ Μανωὲ ἐπῆρε το ἐρίφιον ἀπὸ τα γίδια του και την ἄλλην ἀναίμακτον θυσίαν και προσέφερεν αὐτὰ θυσίαν προς τον Κυριον ἐπάνω εἰς λίθον, ο οποίος ἐπεῖχε θέσιν θυσιαστηρίου. Ὁ ἄγγελος ἀπεμακρύνθη ὀλίγον ἀπὸ αὐτοὺς δια να προσφέρῃ την θυσίαν, ο δε Μανωὲ και η γυνὴ του παρετήρουν.
- Κρ. 13,20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἔπесαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
Κρ. 13,20 Ὅταν ἦναφεν η φλόγα ἐπάνω στο θυσιαστήριον και ἀνέβαινε προς τον ουρανό, ἀνέβη και ο ἄγγελος Κυρίου δια της φλογός αὐτῆς του θυσιαστηρίου. Ὁ Μανωὲ και η γυνὴ του ἐβλεπον αὐτὸν ἐκπληκτοι και ἔπесαν πρηνεῖς κάτω στο ἔδαφος.
- Κρ. 13,21 καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτος,
Κρ. 13,21 Ὁ ἄγγελος του Κυρίου δεν ἐνεφανίσθη πλέον οὔτε προς τον Μανωὲ, οὔτε προς την γυναῖκα αὐτοῦ. Τότε ἐνόησεν ο Μανωὲ ὅτι ο ἀγνωστος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἦτο ἄγγελος Κυρίου.
- Κρ. 13,22 καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι Θεὸν εἶδομεν.
Κρ. 13,22 Γεμάτος φόβον ο Μανωὲ εἶπε προς την σύζυγόν του· “θα ἀποθάνωμεν, διότι εἶδομεν τον Θεόν”.
- Κρ. 13,23 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· εἰ ἤθελεν ὁ Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα.
Κρ. 13,23 Ἡ γυναῖκα του ὁμως του εἶπε· “ἐάν ο Κυριος ἤθελε να μας θανατώση, δεν θα ἐδέχετο ἀπὸ τα χέρια μας την αιματηρὰν θυσίαν του ὀλοκαυτώματος και την ἀναίμακτον θυσίαν. Δεν θα ἐφανέρωνεν εἰς η μας ὅλα ὅσα ἐξαίρετα εἶδομεν και δεν θα συγκατέβαινεν ὡστε να ἀκρυσωμεν κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν αὐτὰ, που ηκούσαμεν”.
- Κρ. 13,24 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος.
Κρ. 13,24 Ὅταν ἦλθεν ο καιρὸς, ἐγέννησεν η σύζυγος του Μανωὲ υἱὸν και ὠνόμασεν αὐτὸν Σαμψών. Ἐμεγάλωσε το παιδίον, ο δε Κυριος εὐλόγησεν αὐτό.
- Κρ. 13,25 καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δὰν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραὰ και ἀνὰ μέσον Ἴσθαὸλ.
Κρ. 13,25 Πνεῦμα δε Κυρίου ἤρχισε να συνοδεύῃ αὐτὸ ἐντὸς και ἐκτὸς του στρατοπέδου της φυλῆς Δαν, το ὁποῖον στρατόπεδον εὐρίσκετο μεταξὺ Σαραὰ και Ἐσθαὸλ.

ΚΡΙΤΑΙ 14

- Κρ. 14,1 Καὶ κατέβη Σαμψών εἰς Θαμναθὰ καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἄλλοφύλων.
Κρ. 14,1 Ὅταν πλέον εἶχε μεγαλώσει ο Σαμψών κατέβη μίαν ἡμέραν ἀπὸ την πόλιν Σαραὰ εἰς την πόλιν Θαμναθὰ. Ἐκεῖ εἶδε μίαν γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας των Φιλισταίων, την ὁποίαν και συνεπάθησε.
- Κρ. 14,2 καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε· γυναῖκα ἐώρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιῖμ, καὶ νῦν λάβετε αὐτὴν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα.
Κρ. 14,2 Ἐπέστρεψεν εἰς την Σαραὰ, ἀνήγγειλε το γεγονός στον πατέρα και την μητέρα του και εἶπε· “εἶδα εἰς Θαμναθὰ μίαν γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας των Φιλισταίων, την ὁποίαν και συνεπάθησα. Λαβετε λοιπὸν αὐτὴν και δώσατέ την εἰς ἐμὲ ὡς σύζυγόν μου”.
- Κρ. 14,3 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· μὴ οὐκ εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἄλλοφύλων τῶν ἀπεριτμητῶν; καὶ εἶπε Σαμψών πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· ταύτην λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
Κρ. 14,3 Ὁ πατὴρ και η μήτηρ αὐτοῦ του εἶπον· “μήπως δεν υπάρχουν θυγατέρες μεταξὺ των ὁμοεθνῶν σου, γυνὴ κατάλληλος δια σε μεταξὺ του λαοῦ μου και μετέβης να ἐκλέξης γυναῖκα ἀπὸ τους ἄλλοφύλους αὐτοὺς και ἀπεριτμητούς;” Ὁ Σαμψών ἐπιμένων εἶπε προς τον πατέρα του· “αὐτὴν πάρε δι' ἐμὲ ὡς σύζυγον διότι αὐτὴ εἶναι ὠραία και συμπαθὴς εἰς τα μάτια μου”.
- Κρ. 14,4 καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἄλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραὴλ.
Κρ. 14,4 Ὁ πατὴρ και η μήτηρ αὐτοῦ δεν ἐγνώριζαν, ὅτι κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ ἐγένε τοῦτο, δια να γίνῃ, το γεγονός αὐτὸ

αφορμή να τιμωρηθούν οι Φιλιισταίοι. Κατά την εποχήν δε εκείνην οι Φιλιισταίοι ἦσαν αυθένται και κύριοι των Ισραηλιτών.

- Κρ. 14,5 και κατέβη Σαμφών και ὁ πατήρ αὐτοῦ και ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθά. και ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθά, και ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ·
- Κρ. 14,5 Ο Σαμφών κατέβαινε μαζί με τον πατέρα του και την μητέρα του προς την πάλιν Θαμναθά, εις την οποίαν εκείνοι και επορεύθησαν. Όταν ο Σαμφών ἐφθασεν στους ἀμπελώνας Θαμναθά, ἰδοὺ ἕνας νεαρός λέων ὠρμησεν ἐναντίον του ὠρυόμενος.
- Κρ. 14,6 και ἤλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, και συνέτριψεν αὐτόν, ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν, και οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. και οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ και τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησε.
- Κρ. 14,6 Πνεῦμα ὁμως Κυρίου ἐπλημύρισε τον Σαμφών, ο οποίος ἐνισχυθεὶς συνέτριψε τον λέοντα, ὅπως ἕνας ἄλλος θα συνέτριβεν ἕνα ἐρίφιον, καίτοι δεν ἐκρατοῦσεν εἰς τα χέρια του κανένα ὄπλον. Το κατόρθωμά του αὐτό δεν το ἀνέφερον ο Σαμφών στον πατέρα του και την μητέρα του.
- Κρ. 14,7 και κατέβησαν και ἐλάλησαν τῇ γυναικί, και ἠθύνηθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμφών.
- Κρ. 14,7 Οἱ γονεῖς του και αὐτὸς ἦλθον εἰς την Θαμναθά και συνωμίλησαν με την γυναίκα, η οποία εἶχεν ἀρέσει στους ὀφθαλμούς του Σαμφών. Ἐκανόνισαν τα του γάμου και ἀνεχώρησαν.
- Κρ. 14,8 και ὑπέστρεψε μεθ’ ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν και ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος, και ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος και μέλι.
- Κρ. 14,8 Μετὰ παρέλευσιν μερικῶν ἡμερῶν ἐπέστρεψεν ο Σαμφών εἰς Θαμναθά, δια να λάβη αὐτήν ἐπισήμως ὡς σύζυγόν του. Καθ’ ὁδὸν ἐλοξοδρόμησε προς την ἀμπελον, δια να ἴδῃ το πτώμα του λέοντος. Και ἰδοὺ ἕνα σμήνος μελισσῶν εἶχε φωληάσει στο στόμα του λέοντος και κηρύθρα με μέλι ὑπῆρχεν εἰς αὐτό.
- Κρ. 14,9 και ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ και ἐπορεύετο πορευόμενος και ἐσθίων· και ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ και πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ και ἔδωκεν αὐτοῖς, και ἔφαγον· και οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ μέλι.
- Κρ. 14,9 Ἐπῆρε την κηρύθραν του μέλιτος εἰς τα χέρια του και ἐβάδιζε τρώγων αὐτό. Ἐπέστρεψε προς τον πατέρα και την μητέρα του, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κηρύθραν και ἔφαγον, ἀλλὰ δεν τους ἀνέφερε ὅτι ἀφήρεσε το μέλι ἀπὸ το στόμα του λέοντος. Κατόπιν μετέβη εἰς την Θαμναθά.
- Κρ. 14,10 και κατέβη ὁ πατήρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα· και ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμφών πότον ἡμέρας ἑπτὰ, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι.
- Κρ. 14,10 Κατέβηκεν ο πατήρ του Σαμφών εἰς Θαμναθά προς την γυναίκα του παιδιοῦ του. Εκεί ο Σαμφών εἶχεν ἐπταήμερον συμπόσιον εἰς πανηγυρισμὸν του γάμου του, διότι αὐτὸ το ἔθιμον ἐπικρατοῦσε κατὰ την τέλεσιν των γάμων των νέων.
- Κρ. 14,11 και ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν, και ἔλαβον τριάκοντα κλητούς, και ἦσαν μετ’ αὐτοῦ.
- Κρ. 14,11 Οἱ γονεῖς της νύμφης ὅταν εδαν τον Σαμφών ἐκάλεσαν τριάκοντα παρανύμφους και τους ἔθεσαν τιμητικῶς πλησίον του.
- Κρ. 14,12 και εἶπεν αὐτοῖς Σαμφών· πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι· ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου και εὔρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας και τριάκοντα στολὰς ἱματίων·
- Κρ. 14,12 Ο Σαμφών εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “θα σας προτείνω ἕνα αἰνίγμα. Ἐὰν το λύσετε κατὰ τας ἐπτὰ ἡμέρας του συμποσίου, ἐὰν βρῆτε την ἐξηγησίν του, θα σας δώσω τριάκοντα χιτῶνας λινούς και τριάκοντα στολὰς.
- Κρ. 14,13 και ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια και τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων· και εἶπαν αὐτῷ· προβάλλου τὸ πρόβλημά σου, και ἀκουσόμεθα αὐτό.
- Κρ. 14,13 Ἐὰν ὁμως δεν ἠμπορέσετε να μου το ἐρμηνεύσετε, θα μου δώσετε σεις τριάκοντα λινούς χιτῶνας και τριάκοντα καινουργεῖς στολὰς”. Εκείνοι του εἶπαν· “πές μας το αἰνίγμά σου και ἡμεῖς θα το ἀκούσωμεν”.
- Κρ. 14,14 και εἶπεν αὐτοῖς· τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος και ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ; και οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
- Κρ. 14,14 Ο Σαμφών τους εἶπεν· “ποῖον εἶναι το βρώσιμον ἐκεῖνο που ἐξῆλθεν ἀπὸ κατατρώγοντα, και ποῖον το γλυκύ που ἐξῆλθεν ἀπὸ κάποιον ἰσχυρόν; Εκείνοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας δεν ἠμπόρεσαν να ἐξηγήσουν το αἰνίγμα.
- Κρ. 14,15 και ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ και εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμφών· ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου και ἀπαγγεῖλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μὴ ποτε κατακαύσωμέν σε και τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρὶ· ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε;
- Κρ. 14,15 Κατὰ την τετάρτην ἡμέραν εἶπαν εἰς την γυναίκα του Σαμφών· “κῦτταξε να ξεγελάσης τον ἄνδρα σου, δια να σου ἀναγγεῖλη την λύσιν του αἰνίγματος. Ἐὰν ὁμως και δεν κάμῃς αὐτό που σου λέγομεν θα κατακαύσωμεν σε και την πατρικὴν σου οικογένειαν. Ἡ μήπως και μας ἐκαλέσατε ἐδῶ δια να μας ληστεύσετε με τα αἰνίγματα;”
- Κρ. 14,16 και ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμφών πρὸς αὐτόν και εἶπε· πλὴν μεμίσηκάς με και οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα, ὃ προεβάλλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό· και εἶπεν αὐτῇ Σαμφών· εἰ τῷ πατρὶ μου και τῇ μητρὶ μου οὐκ ἀπήγγελκα, σοὶ ἀπαγγεῖλω;

- Κρ. 14,16 Εκλαυσεν η γυνή του Σαμφών ενώπιον αυτού και μετά δακρύων του είπε· “με εμίσησες και δεν με αγάπησες. Και αυτό το συμπεραίνω εκ του γεγονότος, ότι το αίνιγμα, το οποίον επρότεινες εις τους συμπατριώτας μου δεν μου το εξήγησες”. Ο Σαμφών της είπε· “μη σου φαίνεται παράδοξον αυτό. Αφού ούτε στον πατέρα μου και την μητέρα μου δεν το ανέφερα, και θα το είπω εις σέ;”
- Κρ. 14,17 και ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνώχλησεν αὐτῶ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Κρ. 14,17 Η γυνή ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας διήρκει το συμπόσιον του γάμου, ἐκλαίει και παρεκάλει τον Σαμφών. Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν της εἶπεν ο Σαμφών την εξήγησιν του αίνιγματος, διότι τον εἶχε πολὺ στενοχωρήσει. Εκείνη δε κατέστησεν ἀμέσως τούτο γνωστὸν στους συμπατριώτας της.
- Κρ. 14,18 καὶ εἶπαν αὐτῶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον· τί γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμφών· εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου.
- Κρ. 14,18 Κατὰ την εβδόμην και τελευταίαν ἡμέραν του συμποσίου, πριν ανατεῖλι ο ἥλιος, οι ἄνδρες της Θαμναθὰ εἶπον την εξήγησιν του αίνιγματος στον Σαμφών· “τι γλυκύτερον υπάρχει ἀπὸ το μέλι, και τι ἰσχυρότερον ἀπὸ τον λέοντα;” Εἶπεν εις αὐτοὺς ο Σαμφών· “εάν δεν εξεβιάζατε με ἀπειλὰς την σύζυγόν μου, δεν θα ἠμπορούσατε να εὑρετε ποτέ την ερμηνείαν του αίνιγματος μου”.
- Κρ. 14,19 καὶ ἤλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα καὶ ἐπάταξεν ἕξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα. καὶ ὠργίσθη θυμῶ Σαμφών καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- Κρ. 14,19 Επέπεσεν στον Σαμφών πνεῦμα Κυρίου, ενισχύθη, κατέβη εις την Ασκάλωνα, πόλιν των Φιλισταίων, εφόρευσε τριάκοντα ἄνδρας εκεί, ἐπῆρε τα ἱμάτια και τὰς στολὰς των και τὰ ἔδωκεν στους τριάκοντα νέους που εἶχαν λύσει το αίνιγμα. Εκυριεύθη ἀπὸ οργῆν δια την ἀπάτην που του εἶχαν κάμει και ἐπέστρεψεν εις τον πατρικὸν του οἶκον εγκαταλείψας την γυναῖκα του.
- Κρ. 14,20 καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμφών ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ᾧ ἐφιλίασεν.
- Κρ. 14,20 Η σύζυγος ὁμως αὐτῆ του Σαμφών υπανδρεύθη ἕνα ἀπὸ τους τριάκοντα παρανύμφους μὲ τους ὁποίους προηγουμένως εἶχε φιλικῶς συμφάγει ο Σαμφών.

ΚΡΙΤΑΙ 15

- Κρ. 15,1 Καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμφών τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν καὶ εἶπεν· εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμιεῖον· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν.
- Κρ. 15,1 Επειτα ἀπὸ χρόνον τινά, κατὰ την εποχὴν του θερισμοῦ των σιτηρῶν, ἐπεσκέψθη ο Σαμφών την γυναῖκα του, φέρων προς αὐτὴν ὡς δῶρον ἕνα ἐρίφιον. Εἶπε δε προς τον πατέρα της· “θα εἰσελθῶ στο δωμάτιον προς την γυναῖκά μου”. Ο πατέρας ὁμως εκείνης δεν του ἐπέτρεψε να εἰσελθῆ,
- Κρ. 15,2 καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων· εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα ἀγαθώτερα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δὴ σοι ἀντὶ αὐτῆς.
- Κρ. 15,2 και του εἶπεν· “εγὼ ἐνόμισα ὅτι ἐμίσησες αὐτὴν πάρα πολὺ και ὅτι την εγκατέλειψες οριστικῶς. Δια τούτο και εγὼ την ἔδωκα εις ἕνα ἀπὸ τους φίλους σου, με τους ὁποίους συνέφαγες κατὰ το ἐπταήμερον συμπόσιον. Αλλὰ το πράγμα ἠμπορεῖ να τακτοποιηθῆ. Η μικρότερα ἀδελφὴ της μήπως δεν εἶναι πολὺ ωραιότερα ἀπὸ εκείνης; Ἀς εἶναι λοιπὸν αὐτὴ ἀντὶ εκείνης σύζυγός σου”.
- Κρ. 15,3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμφών· ἠθώωμαι καὶ τὸ ἄπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ’ αὐτῶν πονηρίαν.
- Κρ. 15,3 Ο Σαμφών εἶπε τότε ὠργισμένος προς αὐτοὺς· “αὐτὴν την φορὰν δεν θα ἔχω καμμίαν ἐνοχὴν δι’ ὅσα κακά θα προξενήσω ἐναντίον των Φιλισταίων”.
- Κρ. 15,4 καὶ ἐπορεύθη Σαμφών καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας καὶ ἔλαβε λαμπάδας καὶ ἐπέστρεψε κέρκον πρὸς κέρκον καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησε·
- Κρ. 15,4 Ο Σαμφών μετέβη και συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας και κατόπιν ἐπῆρε εκατὸν πενήντα ρητινώδεις δαυλοὺς. Ετοποθέτησεν ἀνά δύο τὰς ἀλώπεκας, ὥστε να ἔχουν τὰς ουράς των την μίαν ἀπέναντι της ἄλλης, ἔθεσεν ἕνα ρητινώδες δαυλὶ ἀνάμεσα εις τὰς δύο ουράς και ἔδεσεν αὐτὸ με εκείνας.
- Κρ. 15,5 καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσι καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἔως σταχύων ὀρθῶν καὶ ἔως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας.
- Κρ. 15,5 Ηναψε κατόπιν το ρητινώδες δαυλὶ και εξαπέλυσε τὰς ἀλώπεκας εις τὰ σιτηρὰ των Φιλισταίων. Ἐκάησαν ὅλα, τόσοσιν τα ευρισκόμενα εις τὰ ἀλώνια ὅσιν και τὰ ἀθέριστα στους αγροὺς. Η πυρκαϊὰ ἐπεξετάθη μέχρι των ἀμπελώνων και των ἐλαιῶνων.

- Κρ. 15,6 και εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι· τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν· Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί, ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἕκ τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρὶ.
- Κρ. 15,6 Οἱ Φιλισταῖοι ηρώτησαν· “ποῖος ἔκαμε αὐτά;” Καὶ εἶπαν· “ὁ Σαμψὼν, ὁ γαμβρὸς τοῦ Θαμνί, διότι αὐτὸς ἐπῆρε τὴν γυναῖκα τοῦ Σαμψὼν καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς φίλους του”. Οἱ Φιλισταῖοι ἀγανακτισμένοι μετέβησαν εἰς Θαμναθά, ἔκαυσαν τὴν γυναῖκα τοῦ Σαμψὼν καὶ ὅλον τὸν πατρικὸν τῆς οἶκον.
- Κρ. 15,7 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι ἦ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσχατον κοπάσω.
- Κρ. 15,7 Ο Σαμψὼν παρήγγειλε πρὸς αὐτοὺς· “ἐπειδὴ ἔτσι ἐφερθήκατε πρὸς τὴν γυναῖκα μου, ἐγὼ θὰ σας ἐκδικηθῶ ὡς οὐδὲν ποτε καὶ ἔπειτα θὰ ησυχάσω”.
- Κρ. 15,8 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μῆρον πληγὴν μεγάλην· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἡτάμ.
- Κρ. 15,8 Καὶ πράγματι ὁ Σαμψὼν τοὺς ἐκτύπησε κατὰ σκληρὸν τρόπον, τοὺς ἐπέφερε μεγάλην καταστροφὴν καὶ ἔπειτα ἐκάθισεν εἰς ἓνα σπήλαιον τοῦ βράχου Ἡτάμ.
- Κρ. 15,9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰούδα καὶ ἐξερρίφθησαν ἐν Λεχί.
- Κρ. 15,9 Οἱ Φιλισταῖοι, στρατὸς πολλὺς, ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καὶ ἐξεχύθησαν πρὸς καταστροφὴν εἰς Λεχί.
- Κρ. 15,10 καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα· εἰς τί ἀνέβητε ἐφ’ ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι· δῆσαι τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.
- Κρ. 15,10 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα ηρώτησαν τοὺς Φιλισταῖους· “διατί εἰσωρμήσατε εἰς τὴν χώραν μας ἐναντίον μας;” Καὶ οἱ Φιλισταῖοι τοὺς ἀπῆντησαν· “ἤλθομεν δια νὰ συλλάβωμεν καὶ δέσωμεν τὸν Σαμψὼν καὶ νὰ κάμωμεν εἰς αὐτὸν ὅ,τι αὐτὸς ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς”.
- Κρ. 15,11 καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἡτάμ καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψὼν· οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς.
- Κρ. 15,11 Τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα κατέβησαν στο σπήλαιον τοῦ βράχου Ἡτάμ καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Σαμψὼν· “δεν γνωρίζεις ὅτι εὐρισκόμεθα κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Φιλισταίων; Τὶ εἶναι αὐτὸ το ὁποῖον μας ἔκαμες;” Ἀπῆντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Σαμψὼν· “ὅ,τι μου ἔκαμαν ἐκεῖνοι τὸ ἴδιο ἔκαμα καὶ ἐγὼ εἰς ἐκεῖνους”.
- Κρ. 15,12 καὶ εἶπαν αὐτῷ· δῆσαι σε κατέβημεν τοῦ δοῦναι σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· ὁμόσατέ μοι μὴ ποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.
- Κρ. 15,12 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Ἰούδα τοῦ εἶπαν· “ἡμεῖς κατέβημεν δια νὰ σε δέσωμεν καὶ δεμένον νὰ σε παραδώσωμεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἀλλοφύλων”. Ὁ Σαμψὼν τοὺς εἶπε· “δέσατέ με. Ὁρκισθῆτε μοι ὅμως ὅτι δεν θὰ ἐπιτεθῆτε δια νὰ με φονεύσετε”.
- Κρ. 15,13 καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες· οὐχί, ὅτι ἀλλ’ ἢ δεσμῶν δῆσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε· καὶ ἔδωσαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίσις καινοῖς καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκεῖνης.
- Κρ. 15,13 Ἐκεῖνοι τοῦ ἀπῆντησαν· “οχι δεν θὰ σε φονεύσωμεν, ἀλλὰ μόνον θὰ σε δέσωμεν στερεὰ καὶ δεμένον θὰ σε παραδώσωμεν εἰς τὰ χέρια τῶν Φιλισταίων”. Πράγματι τὸν ἔδεσαν με δύο καινούρια σχοινιά καὶ μετέφεραν αὐτὸν ἀπὸ τὸν βράχον ἐκεῖνον.
- Κρ. 15,14 καὶ ἦλθον ἕως Σιαγόνος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἦλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἐγενήθη τὰ καλῶδια τὰ ἐπὶ βραχίσιον αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον, ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρὶ, καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ.
- Κρ. 15,14 Ἦλθον φέροντες δεμένον τὸν Σαμψὼν ἕως τὴν τοποθεσίαν, ἣ ὀνομαζέται “Σιαγὼν”. Οἱ ἀλλόφυλοι ὅταν εἶδαν δεμένον τὸν Σαμψὼν ὠρμησαν με ἀλαλαγμοὺς χαρὰς ἐναντίον του. Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν Πνεῦμα Κυρίου, τοῦ ἔδωκε δύναμιν μεγάλην, καὶ τὰ σχοινία με τὰ ὁποῖα εἶχαν δεθῆ τα χέρια του ἐγέναν σαν στουπί που το εἶχε κάψει ἡ φωτιά. Διελύθησαν καὶ ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χέρια του.
- Κρ. 15,15 καὶ εὔρε σιαγὸνα ὄνου ἐξερρίμην καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας.
- Κρ. 15,15 Ὁ Σαμψὼν εὔρε κάπου ἐκεῖ πεταγμένην μίαν σιαγὸνα ὄνου, ἀπλώσε τὸ χεῖρι του καὶ τὴν ἐπῆρε καὶ με αὐτὴν ἐξωλόθρευσε χιλίους Φιλισταῖους.
- Κρ. 15,16 καὶ εἶπε Σαμψὼν· ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφω ἐξήλειψα αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας.
- Κρ. 15,16 Εἶπε δε τότε ὁ Σαμψὼν· “με μίαν σιαγὸνα ὄνου ἐκτύπησα καὶ ἐξωλόθρευσα αὐτούς· με τὴν σιαγὸνα τοῦ ὄνου ἐξόντωσα χιλίους Φιλισταῖους” !
- Κρ. 15,17 καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ ἔρριψε τὴν σιαγὸνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον Ἀναίρεσις σιαγόνος.

- Κρ. 15,17 Όταν ετελείωσε τα λόγια του αυτά, επέταξε την σαγόνα από το χέρι του και ωνόμασε τον τόπον εκείνον· “Αναίρεσις σαγόνος”.
- Κρ. 15,18 καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἔκλαυσε πρὸς Κύριον καὶ εἶπε· σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτιμῆτων.
- Κρ. 15,18 Εκεί όμως εδίψασε πάρα πολύ και μετά δακρῶν παρεκάλει τον Κυριον λέγων· “συ, Κυριε, ευδόκησας με το χέρι μου του δούλου σου να πραγματοποιηθῆ ἡ μεγάλη αὐτὴ νίκη κατὰ των Φιλισταίων εἰς σωτηρίαν του λαοῦ σου. Λοιπὸν τώρα θα αποθάνω ἀπὸ τὴν δίψαν και θα πέσω εἰς τα χέρια αὐτῶν των ἀπεριτιμῆτων”.
- Κρ. 15,19 καὶ ἔρρηξεν ὁ Θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σαγόνι, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησε. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Πηγή τοῦ ἐπικαλουμένου, ἧ ἔστιν ἐν Σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Κρ. 15,19 Ὁ Θεὸς διέρρηξε και ἠνοιξε λάκκον εἰς τὴν τοποθεσίαν “Σιαγών”, ἀνέβλυσε ἀπὸ αὐτὴν ὕδωρ και ἔπιεν ὁ Σαμψών. Συνήλθεν ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ατονίας και λιποθυμίας, ἔζησε και δεν ἀπέθανε. Δια τοῦτο ὠνομάσθη ἡ τοποθεσία ἐκείνη “Πηγή του ἐπικαλουμένου”. Αὐτὴ δε ἡ πηγή ὑπάρχει μέχρι σήμερον εἰς τὴν τοποθεσίαν, που λέγεται “Σιαγών”.
- Κρ. 15,20 καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσιν ἔτη.
- Κρ. 15,20 Ὁ Σαμψών ἔμεινε Κριτῆς, του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ τα τεσσαράκοντα, κατὰ τα ὁποία οἱ Φιλισταῖοι κατεῖχον τὴν γῆν Ἰσραὴλ.

ΚΡΙΤΑΙ 16

- Κρ. 16,1 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν· καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτήν.
- Κρ. 16,1 Ὁ Σαμψὼν ἐπῆγε εἰς τὴν πόλιν Γάζαν. Εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην και εἰσήλθεν στον οἶκον τῆς.
- Κρ. 16,2 καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες· ἦκει Σαμψὼν ὧδε. καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ’ αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες· ἕως διαφραύση ὁ ὄρθρος, καὶ φονεύσωμεν αὐτόν.
- Κρ. 16,2 Διεδόθη το γεγονός στους κατοίκους τῆς Γαζης και ἐλέχθη ὅτι ἐχει ελθει ἐδῶ ὁ Σαμψών. Οἱ κάτοικοι τῆς Γαζης καθ’ ὅλην τὴν νύκτα περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν και ἔστησαν ἐνέδραν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως και ἐτήρουν σιγὴν καθ’ ὅλον το διάστημα τῆς νυκτὸς λέγοντες μεταξύ των· Ἄς περιμένωμεν ἐδῶ ἕως ὅτου φωτίση ἡ πρωΐα, δια να φονεύσωμεν αὐτόν ὅταν ἐξέλθῃ.
- Κρ. 16,3 καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου· καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυοῖς σταθμοῖς καὶ ἀνεβάσταζεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρῶν καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ.
- Κρ. 16,3 Ὁ Σαμψὼν ἐκοιμήθη μέχρι του μεσονυκτίου. Κατὰ δε το μεσονύκτιον ηγέρθη, εβγήκεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν και ἐλθὼν εἰς τὴν θύραν τῆς πόλεως ἐπῆρε τα θυρόφυλλα τῆς πύλης μαζί με τους δύο ὀρθοστάτας και τον μοχλόν, ἀνεσήκωσε και εφορτώθη αὐτὰ στους ὤμους του, ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν του ὄρους ἀπὸ ὅπου φαίνεται ἡ περιοχή τῆς πόλεως Χεβρῶν και ἀπέθεσε αὐτὰ ἐκεῖ.
- Κρ. 16,4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλωρήχ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδᾶ.
- Κρ. 16,4 Ἐπειτα ἀπὸ το γεγονός αὐτὸ ηγάπησεν ὁ Σαμψών εἰς τὴν πόλιν Ἀλωρήχ μίαν γυναῖκα, ὀνόματι Δαλιδᾶ.
- Κρ. 16,5 καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ· ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἰδὲ ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δῆσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν, καὶ ἡμεῖς δώσομεν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου.
- Κρ. 16,5 Ἐπῆγαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες των Φιλισταίων και τῆς εἶπαν· “κοίταξε να ξεγελάσης τον Σαμψών και μάθε που ἐγκεῖται ἡ δύναμις αὐτοῦ ἡ μεγάλη και με ποῖον τρόπον θα κατορθώσωμεν ἡμεῖς να τον δέσωμεν και ταπεινώμενον να τον ἔχωμεν εἰς τα χέρια μας. Ἐάν μας δώσης αὐτὴν τὴν πληροφορίαν, ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς θα σου δώση χίλια ἑκατὸν ἀργυρὰ νομίσματα (σίκλους)”.
- Κρ. 16,6 καὶ εἶπε Δαλιδᾶ πρὸς Σαμψὼν· ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε.
- Κρ. 16,6 Ἡ Δαλιδᾶ ἠρώτησε τον Σαμψών· “πές μου λοιπὸν που ἐγκεῖται ἡ μεγάλη δύναμις σου, και με τι τάχα εἶναι δυνατόν να δεθῆς, ὥστε να σε καταστήσῃ κανεὶς ὑποχείριόν του;”
- Κρ. 16,7 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Σαμψὼν· ἐάν δῆσωσί με ἐν ἐπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.
- Κρ. 16,7 Ὁ Σαμψὼν τῆς εἶπε· “ἐάν με δέσουν με ἐπτὰ ὑγρὰς καινουργεῖς νευρὰς αἰ ὁποῖα δεν ἔχουν καθόλου ψθαρῆ, τότε ἐγὼ θα χάσω τὴν μεγάλην μου δύναμιν και θα εἶμαι ὡς ενας ἀπὸ τους συνηθεῖς ἀνθρώπους”.
- Κρ. 16,8 καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἐπτὰ νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδησεν αὐτόν

έν αὐταῖς·

- Κρ. 16,8 Οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλιστῶν ἔφεραν εἰς τὴν Δαλιδᾶ ἑπτὰ σχοινία κατασκευασμένα ἀπὸ νεύρα υγρὰ καὶ ἀχρησιμοποίητα, καὶ με αὐτὰ ἐκείνη τὸν ἔδεσε.
- Κρ. 16,9 καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῆ ἑκάθητο ἐν τῷ ταμείῳ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ διέσπασε τὰς νευράς, ὡς εἶ τις ἀποσπάσει στρέμμα στυπίου ἐν τῷ ὄσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός· καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
- Κρ. 16,9 Εἰς τὸ παράπλευρον ἐσωτερικῶν δωμάτων εἶχαν στήσει ἐνέδραν οἱ Φιλισῆες. Ἡ Δαλιδᾶ εἶπε τότε στὸν Σαμψών· “Σαμψών, ἀλλόφυλοι ὀρμῶν ἐναντίον σου” ! Ὁ Σαμψών ἔκοψε τότε τὰς νευράς, ὅπως ἠμπορεῖ νὰ κόψῃ κανεὶς μίαν κλωστήν ἀπὸ στουπὶ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐγγίσει ἡ φωτιά. Ἐποὶ δε δὲν ἐγένετο γνωστὸν πῶς θὰ ἠχρηστεύετο ἡ δύναμις αὐτοῦ.
- Κρ. 16,10 καὶ εἶπε Δαλιδᾶ πρὸς Σαμψών· ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῆ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ.
- Κρ. 16,10 Ἡ Δαλιδᾶ εἶπεν στὸν Σαμψών· “ἰδοὺ, ὅτι με ἐγέλασες. Μου εἶπες ψέματα. Τώρα ὁμως πές μοι τὴν ἀλήθειαν· με τι πρέπει νὰ δεθῆς, ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῆς νὰ λυθῆς”.
- Κρ. 16,11 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἐὰν δεσμεύοντες δῆσωσί με ἐν κλωστίδιαις καινοῖς, οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.
- Κρ. 16,11 Ὁ Σαμψών τῆς ἀπήντησεν· “ἐὰν με δεσύνουν καλὰ με καινούργια σχοινία τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καθόλου χρησιμοποίηθῃ, τότε θὰ εἶμαι ἕνας ἀδύνατος ἄνθρωπος ὡσὰν τοὺς ἄλλους”.
- Κρ. 16,12 καὶ ἔλαβε Δαλιδᾶ κλωστίδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ταμείου· καὶ εἶπεν· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ σπαρτίον.
- Κρ. 16,12 Ἡ Δαλιδᾶ ἐπῆρε σχοινία καινούργια καὶ με αὐτὰ τὸν ἔδεσε. Οἱ ἐνεδρεύοντες Φιλισῆες ἐξήλθον ἀπὸ τὸ δωμάτιον, ἔτοιμοι νὰ τὸν συλλάβουν. Ἡ Δαλιδᾶ ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν· “Σαμψών, ἀλλόφυλοι ἐρχονται ἐναντίον σου”. Ἐκεῖνος ἔσπασε τὰ δεσμά τῶν χειρῶν του ὡς ἐὰν αὐτὰ ἦσαν κάποιο ἀδύνατον νῆμα.
- Κρ. 16,13 καὶ εἶπε Δαλιδᾶ πρὸς Σαμψών· ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῆ· ἀνάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής.
- Κρ. 16,13 Του εἶπε πάλιν ἡ Δαλιδᾶ· “ἰδοὺ, με ἐγέλασες πάλιν καὶ μοι εἶπες ψέματα. Τώρα ὁμως πές μοι, με τι πρέπει νὰ δεθῆς ὥστε νὰ μὴ σου εἶναι δυνατόν νὰ λυθῆς;” Ἐκεῖνος τῆς εἶπε· “ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ πλεξίδας τῆς κεφαλῆς μου με τὸ στημόνι τοῦ ἀργαλειοῦ σου καὶ στερεώσῃς αὐτὰ με ἕνα πάσσαλον στὸν τοῖχον, θὰ εἶμαι τότε τόσο ἀδύνατος, ὅσον καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους”.
- Κρ. 16,14 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλαβε Δαλιδᾶ τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὑφανε ἐν τῷ διάσματι καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοῖχου.
- Κρ. 16,14 Ὅταν κατόπιν ὁ Σαμψών ἀπεκοιμήθη ἐπῆρεν ἡ Δαλιδᾶ τὰς ἑπτὰ πλεξίδας τῆς κεφαλῆς του, τὰς ὑφανε με τὸ στημόνι τοῦ ἀργαλειοῦ τῆς, τὰς ἐκάρφωσεν στὸν τοῖχον με τὸν πάσσαλον καὶ ἐφώνησε· “ἀλλόφυλοι ἐπὶ σε Σαμψών”. Ὁ Σαμψών ἐξύπνησεν ἀπὸ τοῦ ὕπνου του καὶ ἐξεκάρφωσε τὸν πάσσαλον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐτυλίγετο τὸ ὑφάσμα ἀπὸ τοῦ τοῖχου ὅπου ἦτο στερεωμένος.
- Κρ. 16,15 καὶ εἶπε πρὸς Σαμψών Δαλιδᾶ· πῶς λέγεις, ἡγάπηκά σε, καὶ ἡ καρδιά σου οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη.
- Κρ. 16,15 Τότε παραπονουμένη δῆθεν ἡ Δαλιδᾶ του εἶπε· “πῶς λέγεις ὅτι με ἔχεις ἀγαπήσει ἐνῶ ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι μετὰ μου; Τρίτην αὐτὴν φορὰν με ἐγέλασες καὶ δὲν μοι εἶπες πῶς ἐγκεῖται ἡ μεγάλη δύναμις σου”.
- Κρ. 16,16 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιπεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτὸν, καὶ ὀλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν·
- Κρ. 16,16 Με τέτοιους λόγους ἐταλαιπωροῦσε κάθε ἡμέραν ἡ Δαλιδᾶ τὸν Σαμψών καὶ τὸν ἐστενοχώρουσε τόσο μάλιστα πολὺ, ὥστε ἐκεῖνος ἐπιποθύμησε μέχρι σημείου νὰ πλησίασῃ τὸν θάνατον.
- Κρ. 16,17 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῆ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῆ· σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἅγιος Θεοῦ ἐγὼ εἶμι ἀπὸ κοιτίας μητρὸς μου· ἐὰν οὖν ξυρῆσωμαι, ἀποστήσεται ἀπ’ ἐμοῦ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι.
- Κρ. 16,17 Ἀποκαμωμένος πλέον ὁ Σαμψών ἠνοιξεν εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν του καὶ τῆς ἐφανέρωσε τὸ μυστικὸν τοῦ λέγων· “φαλλίδι δὲν ἔχει ἀνεβῆ εἰς τὴν κεφαλὴν μου δια νὰ μου κόψῃ τὴν κόμην, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀφιερωμένος στὸν Θεόν ἐκ κοιτίας μητρὸς μου. Ἐὰν λοιπὸν ξυρῆσω τὴν κεφαλὴν μου, θὰ φύγῃ ἀπὸ ἐμὲ ἡ δύναμις μου, θὰ ἐξασθενήσω καὶ θὰ εἶμαι ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι”.
- Κρ. 16,18 καὶ εἶδε Δαλιδᾶ, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῆ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων, λέγουσα· ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν.

- Κρ. 16,18 Η Δαλιδά αντελήφθη ότι αυτήν την φοράν ο Σαμφών ήνοιξε την καρδιαν του και της είπεν όλην την αλήθειαν. Εστειλεν ανθρώπους και εκάλεσε τους αρχηγούς των Φιλισταιών, στους οποίους είπεν· “ελάτε δια μίαν ακόμη φοράν, διότι τώρα ο Σαμφών μου εφανέρωσεν όλην την αλήθειαν”. Ηλθον αρχηγοί των Φιλισταιών φέροντες εις τα χέρια των τους αργυρούς σίκλους, που της είχαν υποσχεθή.
- Κρ. 16,19 και έκοίμισε Δαλιδά τόν Σαμφών επί τὰ γόνατα αύτῆς· και εκάλεσεν άνδρα, και έξύρησε τὰς έπτά σειράς τῆς κεφαλῆς αύτοῦ· και ήρξατο ταπεινώσαι αυτόν, και απέστη ή ισχύς αύτοῦ άπ’ αύτοῦ.
- Κρ. 16,19 Η Δαλιδά απεκοίμησε τον Σαμφών εις τα γόνατά της και προσεκάλεσεν εναν άνδρα, ο οποίος έξύρισε τας επτά πλεξίδας της κεφαλῆς του Σαμφών. Ο Σαμφών από τότε περιήλθεν εις τα χέρια των Φιλισταιών και ήρχισεν ο εξευτελισμός του, διότι έφυγε πλέον από αυτόν η θεία δύναμις·
- Κρ. 16,20 και είπε Δαλιδά· αλλόφυλοι επί σέ, Σαμφών. και έξυπνίσθη εκ τοῦ ύπνου αύτοῦ και είπεν· έξελεύσομαι ώς άπαξ και άπαξ και εκτιναχθήσομαι· και αύτὸς οὐκ έγνω ότι ο Κύριος απέστη άπάνωθεν αύτοῦ.
- Κρ. 16,20 διότι όταν είπεν εις αυτόν η Δαλιδά· “αλλόφυλοι έρχονται εναντίον σου, Σαμφών”· εκείνος έξύπνησεν από τον ύπνον του και είπε· “θα έξέλθω από εδώ όπως έκαμα και τας άλλας φορές και θα εκτιναχθώ με δύναμιν”. Αλλά δεν εγνώριζεν ότι ο Κυριος και η δύναμις του Κυρίου είχαν πλέον απομακρυνθή από αυτόν.
- Κρ. 16,21 και εκράτησαν αυτόν οι αλλόφυλοι και έξέκοψαν τούς όφθαλμούς αύτοῦ· και κατήνεγκαν αυτόν εις Γάζαν και επέδησαν αυτόν εν πέδαις χαλκείαις, και ήν αλήθων εν οίκῳ τοῦ δεσμοτηρίου.
- Κρ. 16,21 Αδύνατον πλέον τον συνέλαβον οι αλλόφυλοι και του έβγαλαν τους οφθαλμούς. Τον κατεβίβασαν εις την Γαζαν και έδεσαν με χαλκίνας χειροπέδας αυτόν και τον υπεχρέωσαν να γυρίζη μυλόπετραν και να αλέθη σίτον εις την φυλακήν.
- Κρ. 16,22 Και ήρξατο θριξ τῆς κεφαλῆς αύτοῦ βλαστάνειν, καθώς έξυρήσατο.
- Κρ. 16,22 Μετά το ξύρισμα στο οποίον υπεβλήθη, ήρχισαν να φυτρώνουν πάλιν και να αυξάνουν αι τρίχες της κεφαλῆς του.
- Κρ. 16,23 και οι άρχοντες τῶν άλλοφύλων συνήχθησαν θυσίασαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγών θεῷ αύτῶν και εύφρανθῆναι και είπαν· έδωκεν ο Θεός εν χειρὶ ήμῶν τὸν Σαμφών τὸν έχθρὸν ήμῶν.
- Κρ. 16,23 Μιαν από τας ημέρας εκείνας οι άρχοντες των Φιλισταιών συνεκεντρώθησαν δια να προσφέρουν μεγάλην θυσίαν στον θεόν των Δαγών και να ευφρανθούν λέγοντες· “ο θεός παρέδωσεν εις τα χέρια μας τον Σαμφών, τον εχθρόν μας.
- Κρ. 16,24 και είδον αυτόν ο λαός και ύμνησαν τὸν θεὸν αύτῶν, ότι παρέδωκεν ο θεός ήμῶν τὸν έχθρὸν ήμῶν εν χειρὶ ήμῶν, τὸν έρημοῦντα τὴν γῆν ήμῶν, και ὃς επλήθυνε τούς τραυματίας ήμῶν.
- Κρ. 16,24 Ο λαός των Φιλισταιών ειδον δέσμιον τον Σαμφών και εδοξολόγησαν τον θεόν των λέγοντες ότι “ο θεός μας παρέδωκεν εις τα χέρια μας τον εχθρόν μας, αυτόν που ερήμωνε την χώραν μας και εφόνευε πολλούς από ημάς”.
- Κρ. 16,25 και ὄτε ήγαθύνθη ή καρδιά αύτῶν, και είπαν· καλέσατε τὸν Σαμφών έξ οίκου φυλακῆς, και παιζάτω ένώπιον ήμῶν. και εκάλεσαν τὸν Σαμφών έξ οίκου δεσμοτηρίου, και επαιζεν ένώπιον αύτῶν, και έρράπιζον αύτὸν και έστησαν αύτὸν ανά μέσον τῶν κίωνων.
- Κρ. 16,25 Όταν δε αι καρδίαι των είχαν ευφρανθή από την εορτήν, είπαν “καλέσατε και φέρετε από την φυλακήν εδώ τον Σαμφών και ας παίξη ενώπιόν μας, δια να διασκεδάσωμεν” Πράγματι μετέφεραν τον Σαμφών από την φυλακήν, τον υπεχρέωσαν να παίξη ενώπιόν των, τον ερράπιζαν και τον ετοποθέτησαν ὄρθιον ανάμεσα από δύο στύλους του οικοδομήματος.
- Κρ. 16,26 και είπε Σαμφών πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αύτοῦ· άφες με και ψηλαφήσω τούς κίονας, έφ’ οἷς ο οίκος επ’ αύτούς, και επιστηριχθήσομαι επ’ αύτούς.
- Κρ. 16,26 Είπε δε ο Σαμφών προς τον άνδρα ο οποίος τον κρατούσε από το χέρι, δια να τον οδηγή· “άφησέ με να ψηλαφήσω τους δύο στύλους οι οποίοι υποβαστάζουν το οικοδόμημα τούτο και να στηριχθώ ολίγον εις αυτούς”.
- Κρ. 16,27 και ο οίκος πλήρης τῶν άνδρῶν και τῶν γυναικῶν, και εκεί πάντες οι άρχοντες τῶν άλλοφύλων, και επί τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι άνδρες και γυναίκες οι θεωροῦντες εν πανγίαις Σαμφών.
- Κρ. 16,27 Το οικοδόμημά ήτο γεμάτο από άνδρας και γυναίκας. Εκεί ήσαν ὄλοι οι άρχοντες των Φιλισταιών, επάνω δε στο ηλιακωτόν τρεις περίπου χιλιάδες άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι παρηκολούθουν τους εμπαιγμούς και εξευτελισμούς του Σαμφών.
- Κρ. 16,28 και εκλαυσε Σαμφών πρὸς Κύριον, και είπεν· Άδωναϊέ Κυριε, μνήσθητι δὴ μου νῦν και ενίσχυσόν με έτι τὸ άπαξ τοῦτο, Θεέ, και ανταποδώσω ανταπόδοσιν μίαν περι τῶν δύο όφθαλμῶν μου τοῖς αλλοφύλοις.
- Κρ. 16,28 Ο Σαμφών μέσα εις την θλίψιν του συνησθάνθη το σφάλμα του, εκλαυσεν ενώπιον του Θεού και προσηυχῆθη προς αυτόν λέγων· “Αδωναϊέ Κυριε, μνήσθητί μου και τώρα, ενίσχυσέ με μίαν ακόμη φοράν, Θεέ μου, δια να ανταποδώσω σκληράν τιμωρίαν κατά των Φιλισταιών οι οποίοι μου έβγαλαν τα δυο μου μάτια”.
- Κρ. 16,29 και περιέλαβε Σαμφών τούς δύο κίονας τοῦ οίκου, έφ’ οἷς ο οίκος ειστήκει, και επεστηρίχθη επ’ αύτούς και εκράτησεν ένα τῆ δεξιᾶ αύτοῦ και ένα τῆ άριστερᾶ αύτοῦ.
- Κρ. 16,29 Αγκάλιασε ο Σαμφών τους δύο στύλους επάνω στους οποίους υπεβαστάζετο ο οίκος, εστηρίχθη εις αυτούς, εκράτησε τον ένα στύλον με το δεξι του χέρι και τον άλλον με το αριστερόν,

- Κρ. 16,30 και εἶπε Σαμψών· ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχυί, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες, οὓς ἐθανάτωσε Σαμψών ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.
- Κρ. 16,30 καὶ εἶπε μεγαλοφώνως· “ας ἀποθάνω μαζὴ με τοὺς ἀλλοφύλους”. Ἐκράτησε καὶ συνεκλόνησε με δύναμιν τοὺς στύλους καὶ κατεκρημνίσθη ὅλον τὸ οἰκοδόμημα ἐπάνω στους ἀρχοντας καὶ ἐπάνω στον λαὸν τῶν Φιλισταίων που εὐρίσκοντο ἐντὸς αὐτοῦ. Αὐτοὶ τοὺς ὁποίους ἐφόνευσεν ὁ Σαμψών ἐκεῖ κατὰ τὸν θάνατόν του ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ ὅσους εἶχε φονεῦσει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του.
- Κρ. 16,31 καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀνά μέσον Σαραὰ καὶ ἀνά μέσον Ἐσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσιν ἔτη.
- Κρ. 16,31 Οἱ ὁμοεθνεῖς τοῦ Σαμψών καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ κατέβησαν εἰς τὴν Γαζαν, ἔλαβον τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ Σαμψών, ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μεταξύ Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ στὸν τάφον τοῦ πατρὸς του, τοῦ Μανωὲ. Ὁ Σαμψών ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

ΚΡΙΤΑΙ 17

- Κρ. 17,1 Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας.
- Κρ. 17,1 Ἐζούσε τότε ενας ἀνθρώπος καταγόμενος ἀπὸ τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, ὀνόματι Μιχαίας.
- Κρ. 17,2 καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν, οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ καὶ με ἠράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί μου, ἴδου τὸ ἀργύριον παρ’ ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ υἱὸς μου τῷ Κυρίῳ.
- Κρ. 17,2 Εἶπεν αὐτὸς εἰς τὴν μητέρα του· “οἱ χίλιοι ἑκατὸν ἀργυροὶ σίκλοι, τοὺς ὁποίους ἐκρατοῦσες δια τὸν εαυτὸν σου καὶ κατηράσθης αὐτὸν που σου τοὺς ἐκλέψε, ἐμὲ κατηράσθης, ὅπως τὸ ἤκουσα με τα αὐτὰ μου, διότι ἐγὼ ἐκλεψα τα χρήματα. Ἴδου τὸ ἀργύριον εὐρίσκεται πλησίον μου”. Εἶπε τότε ἡ μητέρα του· “ας εἶναι εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Κυριον ὁ υἱὸς μου”.
- Κρ. 17,3 καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἀγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρὸς μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.
- Κρ. 17,3 Ὁ Μιχαίας ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του τοὺς χιλίους ἑκατὸν σίκλους ἀργυρίου. Ἡ δὲ μητέρα του εἶπεν· “ἔταξα νὰ ἀφιερῶσω με τα ἴδια μου τα χεῖρα στὸν Κυριον τὸ ἀργύριον αὐτὸ πρὸς χάριν τοῦ υἱοῦ μου δια νὰ κατασκευασθῇ χωνευτὸν καὶ γλυπτὸν ἀγαλμα. Τώρα ὁμως θὰ παραδώσω εἰς σε αὐτό”.
- Κρ. 17,4 καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία.
- Κρ. 17,4 Ὁ Μιχαίας ὁμως ἐπέστρεψε τὸ πόσον εἰς τὴν μητέρα του. Ἐκεῖνη ἐπῆρεν ἀπὸ αὐτὸ διακοσίους ἀργυροὺς σίκλους, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀργυροκόπον καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλυσε εἰς χωνευτήριον καὶ κατεσκεύασεν ἀγαλμα χωνευτὸν καὶ γλυπτὸν. Αὐτὸ δὲ μετεφέρθη στὸν οἶκον τοῦ Μιχαία.
- Κρ. 17,5 καὶ ὁ οἶκος Μιχαία, αὐτῷ οἴκῳ Θεοῦ· καὶ ἐποίησεν ἐφῶδ καὶ θεραφὶν καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα.
- Κρ. 17,5 Ἐτοὶ δὲ ὁ οἶκος Μιχαία ἐγένετο δι’ αὐτὸν ναὸς Θεοῦ. Κατεσκεύασεν ἐπίσης ὁ Μιχαίας ἕνα ἱερατικὸν ἀμφιον, ἐφῶδ καὶ ἕνα ἀγαλμα θεραφὶν, καθιέρωσε δὲ καὶ ἐχειροτόνησεν ἕναν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς του ὡς ἱερέα, τὸν ὁποῖον καὶ εἶχεν ἱερέα του στὸν ναὸν αὐτόν.
- Κρ. 17,6 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.
- Κρ. 17,6 Κατὰ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ ἐκείνην δὲν υπῆρχε βασιλεὺς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ὁ καθένας ἔκανε ὅ,τι του ἐφαινετο ὀρθὸν καὶ εὐχάριστον εἰς τα μάτια του.
- Κρ. 17,7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ δῆμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῶκει ἐκεῖ.
- Κρ. 17,7 Ἐζούσεν ἐπίσης τότε ἕνας νέος ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ὁ ὁποῖος ἦτο Λευίτης καὶ κατοικοῦσεν εἰς τὴν Βηθλεὲμ.
- Κρ. 17,8 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὖρη τόπῳ, καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραὶμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαία τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ.
- Κρ. 17,8 Αὐτὸς μετέβη ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ, τὴν πόλιν τῆς Ἰουδαίας, νὰ ἐγκατασταθῇ, ὅπου θὰ εὕρισκε τόπον κατάλληλον. Ἦλθεν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, ἐφθασε ἕως στὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, δια νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του.
- Κρ. 17,9 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας· πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Λευίτης εἰμὶ ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὖρω τόπῳ.

- Κρ. 17,9 Ηρώτησεν αὐτόν ὁ Μιχαίας· “ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;” Ἐκεῖνος τοῦ ἀπήντησεν· “ἐγὼ εἶμαι Λευίτης ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καὶ πηγαίνω νὰ ἐγκατασταθῶ ὅπου εὕρω κατάλληλον δι' ἐμὲ τόπον”.
- Κρ. 17,10 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας· κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου.
- Κρ. 17,10 Ὁ Μιχαίας τοῦ εἶπε· “μείνε μαζὴ μου καὶ γίνε δι' ἐμὲ πνευματικὸς πατήρ καὶ ἱερεὺς. Ἐγὼ δε θα σου δίδω κάθε ἡμέραν δέκα ἀργυρὰ νομίσματα, τὰ ἐνδύματά σου καὶ ὅλα ὅσα χρειάζονται πρὸς συντήρησίν σου”.
- Κρ. 17,11 καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ.
- Κρ. 17,11 Ὁ Λευίτης ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ χωρὶς ἀναβολῆν ἐγκατεστάθη πλησίον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Ὁ νεαρός αὐτός Λευίτης ἠγαπήθη ἀπὸ τὸν Μιχαίαν καὶ ἐγένετο ὡς εἷς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ.
- Κρ. 17,12 καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία.
- Κρ. 17,12 Ὁ Μιχαίας καθιέρωσεν αὐτόν ὡς ἱερέα τοῦ καὶ αὐτός ἐγένετο πράγματι ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μιχαία.
- Κρ. 17,13 καὶ εἶπε Μιχαίας· νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθὸν εἶ μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.
- Κρ. 17,13 Εἶπε δε τότε ὁ Μιχαίας· “τώρα ἀντελήφθην καλὰ ὅτι ὁ Κύριος θα με ἐλεήσει καὶ θα μου στείλῃ ἀγαθὰ, διότι ἐχω αὐτόν τὸν Λευίτην ὡς ἱερέα.

ΚΡΙΤΑΙ 18

- Κρ. 18,1 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτηε ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία.
- Κρ. 18,1 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν υπῆρχε βασιλεὺς μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τὰς ἡμέρας δὲ ἐκείνας ἡ φυλὴ τοῦ Δαν ἀναζητοῦσε διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς περιοχῆν διὰ νὰ ἐγκατασταθῆ, ἐπειδὴ ἕως τότε δὲν εἶχεν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς τῆς περιοχῆν ποῦ εἶχε κληροδοτηθῆ εἰς αὐτὴν μετὰ τῶν ἄλλων φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 18,2 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτὴν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς· πορευέσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν. καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραὶμ ἕως οἴκου Μιχαία καὶ ἠύλισθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ
- Κρ. 18,2 Οἱ τῆς φυλῆς Δαν ἐξέλεξαν ἀπὸ τὰς οἰκογενεῖας τῆς φυλῆς πέντε γενναίους ἄνδρας καὶ τοὺς ἐστειλαν ἀπὸ τὰς πόλεις Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ νὰ κατασκοπεύσουν τὴν χώραν, νὰ ἐξερευνήσουν αὐτὴν καὶ τοὺς εἶπαν· “πηγαίνετε καὶ ἐξερευνήσατε τὴν χώραν τῆς Παλαιστίνης”. Οἱ πέντε αὐτοὶ κατάσκοποι ἦλθον εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν Ἐφραὶμ, ἐφθασαν ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ,
- Κρ. 18,3 ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ· τίς ἦνεγκέ σε ὧδε, καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τί σοι ὧδε;
- Κρ. 18,3 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μιχαία. Αὐτοὶ ἀνεγνώρισαν ἀπὸ τὴν λαλίαν τοῦ νεαροῦ ἐκείνου Λευίτην, ἐλοξοδρόμησαν ἐκεῖ καὶ τὸν ἠρώτησαν· “ποῖός σε ἔφερεν ἐδῶ καὶ τί κάνεις ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; Ποῖα ἡ ἀπασχόλησίς σου ἐδῶ;”
- Κρ. 18,4 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα.
- Κρ. 18,4 Ἐκεῖνος τοὺς ἀπήντησε· “αὐτὰ καὶ αὐτὰ μου ἐπρότεινε ὁ Μιχαίας, ἐγὼ ἐδέχθην, ἐγὼ εἰς αὐτόν ἱερεὺς καὶ ἐργάζομαι ἐδῶ ὡς μισθωτός του”.
- Κρ. 18,5 καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοκωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ἧ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ.
- Κρ. 18,5 Ἐκεῖνοι εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἐρώτησε, σε παρακαλούμεν, τὸν Θεόν διὰ νὰ μάθωμεν ἐάν θα κατευδοκωθῆ τὸ ταξιδιόν μας, ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον πορευόμεθα”.
- Κρ. 18,6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς· πορευέσθε ἐν εἰρήνῃ· ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ἧ πορευέσθε ἐν αὐτῇ.
- Κρ. 18,6 Εἶπε δε πρὸς αὐτούς ὁ Λευίτης ἐκεῖνος ἱερεὺς· “πηγαίνετε εἰρηνικοί, ὁ δρόμος καὶ ὁ σκοπὸς σας εἶναι με τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου”.
- Κρ. 18,7 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαισά· καὶ εἶδαν τὸν λαόν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλίπιδι, ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύων λόγον ἐν τῇ γῆ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυρούς, καὶ μακρὰν εἰσι Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον.
- Κρ. 18,7 Οἱ πέντε ἐκεῖνοι ἄνδρες συνέχισαν τὴν πορείαν τῶν καὶ ἦλθον εἰς Λαισά. Εἶδον τὸν λαόν τὸν κατοικοῦντα εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν νὰ κάθηται ἀμέριμνος καὶ ὕσυχος ὡς ἡσυχὸι κατοικοῦσαν οἱ ἄνθρωποι τῆς μεγάλης πόλεως Σιδῶν. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν Λαισά δὲν υπῆρχε κανεὶς ποῦ νὰ φιλονικῆ με τὸν ἄλλον, νὰ ἐντροπάξῃ καὶ νὰ ἐξευτελίξῃ με τὰ λόγια τοῦ ὁ εἷς τὸν ἄλλον, οὔτε καὶ κληρονόμος ἐπιζητῶν διὰ τῆς βίας νὰ κληρονομήσῃ θησαυρούς. Ἐπὶ πλέον ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τοὺς κατοικοῦς τῆς Σιδῶνος καὶ δὲν εἶχαν καμμίαν διαφορὰν πρὸς κανένα ἄνθρωπον ἀπὸ τοὺς

γύρω λαούς.

- Κρ. 18,8 και ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· τί ὑμεῖς κάθησθε;
- Κρ. 18,8 Οἱ πέντε κατάσκοποι ἐπληθύνθησαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς· “τί κατέσθε ἐδῶ καὶ χάνετε τὸν καιρὸν σας;”
- Κρ. 18,9 καὶ εἶπαν· ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ’ αὐτούς, ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα· καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε; μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομησαί τὴν γῆν.
- Κρ. 18,9 Καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς εἶπαν· “σηκώθητε καὶ ἐτοιμασθήτε νὰ βαδίσωμεν ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, διότι κατεσκοπεύσαμεν τὴν χώραν τῶν καὶ τὴν εἶδομεν πολὺ εὐφορὸν καὶ πλουσίαν. Καὶ σεις ἀκόμη ἡσυχάζετε ἐδῶ; Μὴ ἀμελήσετε νὰ βαδίσετε καὶ νὰ εἰσελθετε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ νὰ τὴν κατακτήσετε ὡς ἰδικὴν σας πλεον.
- Κρ. 18,10 καὶ ἠγίακα ἐὰν ἔλθῃτε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ’ ἐλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χεὶρὶ ὑμῶν, τόπος, ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῆ.
- Κρ. 18,10 Ὃταν δὲ εἰσελθετε διὰ τὴν κατάκτησιν αὐτῆς τῆς χώρας θὰ βρῆτε ἕνα λαὸν ἡσυχὸν καὶ εἰρηνικὸν καὶ μίαν χώραν ευρείαν καὶ πλουσίαν. Ὁ δὲ Θεὸς, ὅπως μᾶς ἐληροφόρησεν ὁ Λευΐτης ἱερεὺς, ἔχει παραδώσει εἰς τὰ χεῖρά σας τὴν χώραν αὐτήν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τίποτε δὲν λείπει”.
- Κρ. 18,11 Καὶ ἀπήγγαρον ἐκεῖθεν ἀπὸ δῆμων τοῦ Δὴν ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη παρατάξεως.
- Κρ. 18,11 Ἀμέσως ἑξακόσιοι ἄνδρες ἀπὸ τῶν δῆμων τῆς φυλῆς Δαν ἐξεκίνησαν ζωσμένοι μετὰ τὰ πολεμικὰ ὄπλα, ἀπὸ τὰς πόλεις Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ.
- Κρ. 18,12 καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιάρημ ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Παρεμβολὴ Δὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιάρημ.
- Κρ. 18,12 Ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν πόλιν Καριαθιάρημ τῆς φυλῆς Ἰούδα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη “στρατοπέδον Δαν” μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Ἡ τοποθεσία αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Καριαθιάρημ.
- Κρ. 18,13 καὶ παρήγγαρον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραὶμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία.
- Κρ. 18,13 Ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβησαν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία.
- Κρ. 18,14 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέπασθαι τὴν γῆν Λαισὰ καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς· ἔγνωτε ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐφῶδ καὶ θεραφὶν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν; καὶ νῦν γινώτε ὅ,τι ποιήσετε.
- Κρ. 18,14 Οἱ πέντε ἄνδρες οἱ ὁποῖοι εἶχαν προηγουμένως πορευθῆναι διὰ νὰ κατασκοπεύσουν τὴν χώραν Λαισὰ, εἶπαν τότε πρὸς τοὺς ὁμοφύλους τῶν· “γινώριζετε ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ τοῦ Μιχαία ὑπάρχει ἱερατικὸν ἄμφιον ἐφῶδ, θεραφὶν, χωνευτὸν καὶ γλυπτὸν ἄγαλμα; Μαθετέ τὸ τώρα καὶ κάμετε ὅ,τι νομίζετε”.
- Κρ. 18,15 καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευΐτου, εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην.
- Κρ. 18,15 Οἱ πέντε αὐτοὶ ἄνδρες ἐλοξοδρόμησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ, εἰσῆλθον ἐντὸς οἴκου τοῦ νεαροῦ Λευΐτου ἱερέως, ἐντὸς οἴκου τοῦ Μιχαία καὶ ἐχαίρησαν αὐτὸν χαίρειμον εἰρήνης.
- Κρ. 18,16 καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἐστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δὴν.
- Κρ. 18,16 Οἱ δὲ ἄλλοι ἑξακόσιοι ἄνδρες, οἱ τῆς φυλῆς Δαν, οἱ ὠπλισμένοι μετὰ τὰ πολεμικὰ ὄπλα, ἐμείναν ὀρθοὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πύλην τῆς ἀγροτικῆς αὐτῆς κατοικίας.
- Κρ. 18,17 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέπασθαι τὴν γῆν καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστῶς·
- Κρ. 18,17 Ἐν τῷ μεταξύ οἱ πέντε ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προηγουμένως κατασκοπεύσει τὴν χώραν, εἰσῆλθον ἐντὸς οἴκου τοῦ Μιχαία. Ὁ Λευΐτης ἱερεὺς ἦτο ὀρθος.
- Κρ. 18,18 καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφῶδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτὸν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ ἱερεὺς· τί ὑμεῖς ποιεῖτε;
- Κρ. 18,18 Ἐκεῖνοι ἤρπασαν τὸ γλυπτὸν ἄγαλμα, τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα ἐφῶδ καὶ τὸ χυτὸν ἄγαλμα. Ὁ Λευΐτης- ἱερεὺς εἶπε πρὸς αὐτούς· “τί εἶναι αὐτὸ που κάνατε;”
- Κρ. 18,19 καὶ εἶπαν αὐτῶν· κῶφευσον, ἐπίθεσ τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου καὶ δεῦρο μεθ’ ἡμῶν καὶ γένου ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραὴλ;
- Κρ. 18,19 Ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· “πάψε· βούλωσε τὸ στόμα σου μετὰ τὸ χεῖρ σου, ἔλα μεθ’ ἡμῶν καὶ γίνε εἰς ἡμᾶς πνευματικὸς πατήρ καὶ ἱερεὺς. Εἶναι, τάχα, καλῶτερον διὰ σε νὰ εἶσαι ἱερεὺς ἐντὸς οἴκου ἐνὸς ἀνδρὸς ἢ νὰ γίνῃς ἱερεὺς μιᾶς ὁλοκλήρου φυλῆς, μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ;”
- Κρ. 18,20 καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδιά τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφῶδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν καὶ

ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

- Κρ. 18,20 Η καρδιά του ιερέως ηυχαριστήθη από την πρότασιν αυτήν. Επήρην ο ίδιος το εφώδ, το θεραφίν, το γλυπτόν και το χωνευτόν άγαλμα και ἦλθε μαζί των εν μέσω των εξακοσίων εκείνων στρατιωτών.
- Κρ. 18,21 και ἐπέστρεψαν και ἀπήλθαν· και ἔθηκαν τὰ τέκνα και τὴν κτῆσιν και τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν.
- Κρ. 18,21 Επέστρεψαν κατόπιν ὅλοι και ἐφυγαν ἀπὸ ἐκεῖ. Εβαλαν ἐμπρὸς ἀπὸ την παράταξιν των τα παιδιά των, τα ζῶα των και ὅλα τα ἄλλα πράγματα των.
- Κρ. 18,22 αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία και ἰδοὺ Μιχαίας και οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν και κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δάν.
- Κρ. 18,22 Εἶχον πλέον ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ την ἔπαυλιν του Μιχαία και ἰδοὺ ο Μιχαίας και οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς οἰκίας κοντὰ στον οἶκον του Μιχαία, ἐνεφανίσθησαν, ἐφώναζαν και ἐπλησίασαν τους ἄνδρας της φυλῆς Δαν.
- Κρ. 18,23 και ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸ πρόσωπον αὐτῶν και εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ· τί ἐστὶ σοι, ὅτι ἐβόησας;
- Κρ. 18,23 Οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν ἐστράφησαν ὀπίσω προς αὐτοὺς και εἶπαν στον Μιχαίαν· “τι ἔχεις και κραυγάζεις;” Ο Μιχαίας ἀπήντησε·
- Κρ. 18,24 και εἶπε Μιχαίας· ὅτι τὸ γλυπτόν μου, ὃ ἐποίησα, ἐλάβετε και τὸν ἱερέα και ἐπορεύθητε· και τί μοι ἔτι; και τί τοῦτο λέγετε πρὸς με· τί κράζεις;
- Κρ. 18,24 “φωναίζω διότι μου ἐπήρατε τὸ γλυπτόν το ὁποῖον κατεσκεύασα και τὸν ἱερέα μου και ἐφύγατε. Τι ἄλλο ηθέλατε να μου κάμετε και μου λέγετε τώρα τι κραυγάζεις;”
- Κρ. 18,25 και εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δάν· μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνὴ σου μεθ’ ἡμῶν, μὴ ποτε συναντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῆ και προσθήσουσι ψυχὴν σου και τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου.
- Κρ. 18,25 Οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν του εἶπαν· “μὴ ἀκουσθῆ πλέον φωνὴ ἀπὸ το στόμα σου προς ἡμᾶς, διότι υπάρχουν μεταξύ μας ἄνδρες οξέθυμοι και σκληροὶ μήπως και ὀρμήσουν ἐναντίον σου και ἀφαιρέσουν την ζωὴν την ἰδικὴν σου και την ζωὴν ὄλων των ἀνθρώπων του οἴκου σου”.
- Κρ. 18,26 και ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν εἰς ὁδὸν αὐτῶν· και εἶδε Μιχαίας ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτὸν, και ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- Κρ. 18,26 Επειτα ἀπὸ τους λόγους αὐτοὺς οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν συνέχισαν τὸν δρόμον των. Ο Μιχαίας εἶδεν ὅτι ἐκεῖνοι εἶναι ἰσχυρότεροι ἀπὸ αὐτὸν και ἐπέστρεψεν στον οἶκον του.
- Κρ. 18,27 και οἱ υἱοὶ Δάν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας, και τὸν ἱερέα, ὃς ἦν αὐτῷ, και ἦλθον ἐπὶ Λαισά, ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα και πεποιθότα ἐπ’ ἐλπίδι και ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας και τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ·
- Κρ. 18,27 Οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν ἔχοντες μαζί των ὅσα ἱερά ἀντικείμενα εἶχε κατασκευάσει ο Μιχαίας και τὸν ἱερέα του, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν Λαισά, τὴν ὁποῖαν κατοικοῦσαν ἄνθρωποι ἡσυχιοι με ἀκλόνητον τὴν ἐλπίδα δια τὴν ησυχίαν των. Οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν ἐπετέθησαν ἐναντίον των και τους κατέστρεψαν, τὴν δε πόλιν των παρέδωκαν στο πυρ.
- Κρ. 18,28 και οὐκ ἦν ὁ ρυόμενος, ὅτι μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ Σιδωνίων, και λόγος οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου, και αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ραάβ. και ὠκοδόμησαν τὴν πόλιν και κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ
- Κρ. 18,28 Κανείς δεν ἐσπευσε να τους γλυτώσῃ διότι ἡ πόλις των ἦτο πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν Σιδώνα και διότι ἀκόμη δεν εἶχον καμμίαν αὐτοῖ ἐπικοινωνίαν με ἄλλον τινὰ γειτονικὸν λαόν. Εξ ἄλλου ἡ πόλις των εὐρίσκετο μεμονωμένη και ἀνοχύρωτος εἰς τὴν κοιλάδα του οἴκου Ραάβ. Οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν ἀνοικοδόμησαν τὴν πόλιν και ἐγκατεστάθησαν εἰς αὐτήν.
- Κρ. 18,29 και ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν ἐν ὀνόματι Δάν πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραήλ· και ἦν Οὐλαμαῖς ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον.
- Κρ. 18,29 Εδωσαν δε νέον ὄνομα εἰς αὐτήν, τὸ ὄνομα του προπάτορός των, του Δαν, ο ὁποῖος ἦτο υἱὸς του Ἰσραήλ. Το προηγούμενον ὄνομα της πόλεως ἦτο Ουλαμαῖς.
- Κρ. 18,30 και ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δάν τὸ γλυπτόν· και Ἰωνάθαν υἱὸς Γηρσῶν υἱὸς Μανασσή, αὐτὸς και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆ φυλῆς Δάν ἕως ἡμέρας τῆς ἀποικίας τῆς γῆς.
- Κρ. 18,30 Εκεί οἱ ἄνδρες της φυλῆς Δαν ἔστησαν τὸ γλυπτόν ἄγαλμα. Ο δε Ἰωνάθαν, υἱὸς του Γηρσῶν, υἱοῦ του Μανασσή, αὐτὸς και οἱ υἱοὶ του ἐγίναν ἱερεῖς εἰς τὴν φυλὴν Δαν μέχρι της ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποῖαν αὐτοὶ ἐζούσαν μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα των.
- Κρ. 18,31 και ἔθηκαν ἑαυτοῖς τὸ γλυπτόν, ὃ ἐποίησε Μιχαίας πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ.
- Κρ. 18,31 Εκεί ἐχρησιμοποίησαν δια τὸν εαυτὸν των τὸ γλυπτόν ἄγαλμα που εἶχε κατασκευάσει ο Μιχαίας, ὅταν ἀκόμη ἡ Σκηνὴ του Μαρτυρίου εὐρίσκετο εἰς Σηλώμ.

- Κρ. 19,1 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰουδα.
- Κρ. 19,1 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη βασιλεὺς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν· ἐζούσεν ἓνας ἀνὴρ Λευίτης, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς κάποιον πρηνὲς τῆς ὀρεινῆς περιοχῆς τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ. Αὐτὸς ἔλαβεν ὡς παλλακὴν, σύζυγον δηλαδὴ δευτέρας σειρᾶς, μίαν γυναῖκα ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.
- Κρ. 19,2 καὶ ἐπορεύθη ἀπ’ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθε παρ’ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰουδα καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων.
- Κρ. 19,2 Ἡ παλλακὴ ὅμως αὐτὴ ἐφυγεν ἀπὸ αὐτόν, τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἐπανήλθεν στὸν οἶκον τοῦ πατρὸς τῆς, εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Ἐκεῖ ἐμείνεν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας.
- Κρ. 19,3 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ, καὶ νεανίας αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων· ἡ δὲ εἰσήνεγκεν αὐτόν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶδεν αὐτόν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος καὶ ἠύφρανθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.
- Κρ. 19,3 Κατόπιν ὁ σύζυγός τῆς μετέβη πρὸς αὐτήν, νὰ ομιλήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς καὶ νὰ τὴν πείσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ πλησίον τοῦ. Μαζὴ τοῦ ἐπῆρεν ὡς συνοδὸν ἓνα νεαρόν ὑπηρέτην τοῦ καὶ ἓνα ζευγὸς ὄνων. Ἐκείνη τὸν ὑπεδέχθη εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ τὸν εἰσήγαγεν στὸν πατρικὸν τῆς οἶκον. Ὁ δὲ πατὴρ τῆς ὅταν εἶδεν αὐτόν ἠυχαριστήθη πάρα πολὺ ἀπὸ τὴν συνάντησίν τοῦ.
- Κρ. 19,4 καὶ κατέσχεν αὐτόν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος καὶ ἐκάθισε μετ’ αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἠύλισθησαν ἐκεῖ.
- Κρ. 19,4 Αὐτὸς ὁ πενθερὸς τοῦ, ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, τὸν ἐκράτησε μαζὴ τοῦ καὶ ἐκεῖνος ἐμείνεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ἐφαγον, ἔπιον καὶ παρέμειναν ἐκεῖ μαζὴ.
- Κρ. 19,5 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὠρθισαν τὸ πρῶτ’ καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν νεμφίον αὐτοῦ· στήρισον τὴν καρδίαν σου ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύεσθε.
- Κρ. 19,5 Κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἠγέρθησαν πολὺ πρῶτ’ καὶ ὁ Λευίτης ἠτοιμάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ. Ὁ πατὴρ ὅμως τῆς νεάνιδος εἶπεν στὸν γαμβρόν τοῦ· “στήλωσε καὶ τόνωσε τὴν καρδιά σου με ἓνα κόμματι ψωμί καὶ ἐπειτα ἀναχωρεῖτε”.
- Κρ. 19,6 καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα· ἄγε δὴ αὐλισθητι, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδιά σου.
- Κρ. 19,6 Ἐκάθισαν καὶ οἱ δύο μαζὴ ἔφαγον καὶ ἔπιον. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος· “μὴ διάζουσαι νὰ φύγῃς. Ἄς περάσωμεν μαζὴ καὶ αὐτὴν τὴν νύκτα καὶ θὰ ευφρανθῇ ἡ καρδιά σου”. Ἐκεῖνος ὑπεχώρησε.
- Κρ. 19,7 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτός· καὶ ἐβιάσατο αὐτόν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.
- Κρ. 19,7 Τὴν ἄλλην ὅμως πρῶταν ἠγέρθη ὁ γαμβρὸς καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ. Ὁ πενθερὸς τοῦ ὅμως ἐπέμενε καὶ τὸν ἐπειθανάγκασε νὰ μείνῃ, ὁ δὲ Λευίτης ὑποχωρῶν παρέμεινε καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
- Κρ. 19,8 καὶ ὠρθισε τὸ πρῶτ’ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος· στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον οἱ δύο.
- Κρ. 19,8 Τὴν πέμπτην ἡμέραν τὸ πρῶτ’ ἠγέρθη δια νὰ ἀναχωρήσῃ πλέον ὀριστικῶς. Ὁ πατέρας ὅμως τῆς νεάνιδος τοῦ εἶπε· “τόνωσε καὶ πάλιν τὴν καρδιά σου με φάγητον καὶ ἀναχώρησε ὅταν θὰ κλινῇ πρὸς τὴν δύσιν τῆς ἡμέρας”. Ἐφαγον καὶ πάλιν οἱ δύο μαζὴ.
- Κρ. 19,9 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι, αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος· ἴδου δὴ ἠσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν· αὐλισθητι ὡδε, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδιά σου, καὶ ὀρθηρεῖτε αὐριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ πορεύση εἰς τὸ σκῆνωμά σου.
- Κρ. 19,9 Ὁ Λευίτης ἐσηκώθη δια νὰ ἀναχωρήσῃ αὐτός καὶ ἡ σύζυγός τοῦ καὶ ὁ νεαρός ὑπηρέτης τοῦ. Ὁ πατέρας τῆς νεάνιδος τοῦ εἶπε· “τώρα ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς τὴν δύσιν τῆς. Διανυκτέρευσε πάλιν ἐδῶ, δια νὰ ευφρανθῇ ἡ καρδιά σου καὶ αὐριον λίαν πρῶτ’ ἀναχωρεῖτε δια νὰ ἐπανέλθετε στὸν οἶκον σας”.
- Κρ. 19,10 καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ αὐλισθῆναι καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβούς (αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλήμ), καὶ μετ’ αὐτοῦ ζευγὸς ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.
- Κρ. 19,10 Ὁ Λευίτης ὅμως δὲν συγκατετέθη νὰ διανυκτερεύσῃ καὶ πάλιν ἐκεῖ. Ἐσηκώθη, ἀνεχώρησε καὶ ἐφθασεν ἀπέναντι τῆς Ἰεβούς (Ἰεβούς εἶναι ἡ Ἰερουσαλήμ), ἐπῆρε μαζὴ τοῦ τοὺς δύο σαμαρωμένους ὄνους καὶ μαζὴ τοῦ ἀνεχώρησεν ἡ τῆς δευτέρας σειρᾶς αὐτὴ σύζυγός τοῦ.
- Κρ. 19,11 καὶ ἦλθοσαν ἕως Ἰεβούς, καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσί ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κρ. 19,11 Ὅταν ἐφθασαν μέχρι τῆς Ἰεβούς, ἡ ἡμέρα εἶχε πολὺ προχωρήσει. Εἶπε τότε ὁ νεαρός ὑπηρέτης πρὸς τὸν κύριόν τοῦ· “ἀς λοξοδρομήσωμεν καὶ ἀς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τοῦ Ἰεβουσί, δια νὰ διανυκτερεύσωμεν εἰς αὐτήν”.
- Κρ. 19,12 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ· οὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ἄλλοτριαν, ἐν ἧ ἡ οὐκ ἐστὶν ἀπὸ υἰῶν Ἰσραὴλ

ὧδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.

- Κρ. 19,12 Ο κύριός του του απήντησε: “δεν θα μεταβώμεν να μεινώμεν εις πόλιν ξένην, εις την οποίαν δεν κατοικεῖ κανεὶς Ἰσραηλίτης, ἀλλὰ θα προχωρήσωμεν ἕως εις την πόλιν Γαβαά”.
- Κρ. 19,13 καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ· δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαά ἢ ἐν Ῥαμά.
- Κρ. 19,13 Εἶπε δε ἀκόμη ο Δευίτης πρὸς τον νεαρόν υπηρέτην του· “ἐμπρός, ας πλησιάσωμεν το συντομώτερον εις μίαν ἀπὸ τας δύο πόλεις, την Γαβαά ἢ την Ῥαμά, δια να διανυκτερεύσωμεν ἐκεῖ”.
- Κρ. 19,14 καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἔδου αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἢ ἐστὶ τῷ Βενιαμίν.
- Κρ. 19,14 Συνέχισαν την πορείαν των καὶ ἐπροχώρησαν. Ὄταν δε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, αὐτοὶ ἦσαν πλησίον της Γαβαά πόλεως, ἢ ὅποια ἀνήκει εις την φυλὴν του Βενιαμίν.
- Κρ. 19,15 καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαά· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι.
- Κρ. 19,15 Ἐπροχώρησαν πρὸς τα ἐκεῖ δια να εἰσελθουν καὶ διανυκτερεύσουν εις την Γαβαά. Εἰσῆλθον πράγματι καὶ ἐκάθισαν εις την πλατείαν της πόλεως. Ἀλλὰ δεν παρουσιάσθη κανεὶς να τους παραλάβῃ δια να διανυκτερεύσουν στον οἶκον του.
- Κρ. 19,16 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ αὐτὸς παρῶκει ἐν Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμίν.
- Κρ. 19,16 Ἀλλὰ ἰδοὺ, ὅτι κατὰ την ὥραν ἐκείνην ἕνας γέρων ἐπέστρεψε την ἐσπέραν ἀπὸ τας ἐργασίας του ἀγροῦ του. Αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ την ορεινὴν περιοχὴν της φυλῆς Ἐφραὶμ καὶ κατοικοῦσε εις Γαβαά. Οἱ κάτοικοι ὁμῶς της Γαβαά ἀνήκον εις την φυλὴν του Βενιαμίν.
- Κρ. 19,17 καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε τὸν ὀδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης· ποῦ πορεύῃ καὶ πόθεν ἔρχῃ;
- Κρ. 19,17 Ἐσήκωσεν αὐτὸς τα μάτια του καὶ εἶδεν εις την πλατείαν τον ὀδοιπόρον αὐτὸν ἄνθρωπον. Τον ἐπλησίασε καὶ τον ἠρώτησε· “που πηγαίνεις καὶ ἀπὸ που ἔρχεσαι;”
- Κρ. 19,18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεέμ Ἰουδα ἕως μηρῶν ὄρους Ἐφραὶμ· ἐκεῖθεν ἐγὼ εἰμι καὶ ἐπορεύθη ἐως Βηθλεέμ Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν·
- Κρ. 19,18 Ὁ Δευίτης του απήντησε· “ἐρχόμεθα ἀπὸ την Βηθλεέμ της φυλῆς Ἰουδα καὶ πηγαίνομεν εις την ορεινὴν περιοχὴν της φυλῆς Ἐφραὶμ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐγὼ καταγόμαι. Εἶχα μεταβῆ εις την Βηθλεέμ της Ἰουδαίας καὶ τώρα ἐπανερχομαι στον οἶκόν μου. Ἐδὼ ὁμῶς δεν εὐρέθη κανεὶς ἄνθρωπος να με φιλοξενήσῃ στο σπίτι του.
- Κρ. 19,19 καὶ γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά ἐστὶ τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνός ἐστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παίδων σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος.
- Κρ. 19,19 Μολονότι ἔχω ἄχυρα καὶ ἄλλας τροφάς δια τους ὄνους μας, ὅπως ἐπίσης ἄρτον καὶ οἶνον δια τον εαυτόν μου, δια την δούλην μου καὶ τον νεαρόν πηρέτην μου. Εἰς τους τρεῖς ἡμᾶς, τους δούλους σου, δεν λείπει τίποτε. Ἐχομεν ὅσα μας χρειάζονται”.
- Κρ. 19,20 καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτης· εἰρήνη σοι, πλήν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ’ ἐμέ· πλήν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθῆσῃ.
- Κρ. 19,20 Ὁ γέρων ἐκεῖνος απήντησε· “ἡ εἰρήνη ας εἶναι μαζὴ σου. Καθε τι που σου λείπει ἐγὼ θα σου το δώσω. Καὶ εις την πλατείαν δεν θα διανυκτέρευσης”.
- Κρ. 19,21 καὶ εἰσῆνεγκεν αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
- Κρ. 19,21 Ὡδήγησεν αὐτόν στον οἶκον του καὶ ἔκαμε τόπον στους σταύλους δια τους ὄνους. Οἱ ταξιδιώται ἐπλυναν τους πόδας των καὶ κατόπιν ἔφαγον καὶ ἔπιον μαζὴ με τον οικοδεσπότην.
- Κρ. 19,22 αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον λέγοντες· ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα, ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν.
- Κρ. 19,22 Καθ’ ὃν χρόνον αὐτοὶ ἠψφραίνοντο εις την κοινὴν τράπεζαν ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες της πόλεως, ἀσεβεῖς καὶ διεφθαρμένοι, υἱοὶ παρανόμων, περιεκύκλωσαν την οἰκίαν, ἐκρουον συνεχῶς την θύραν καὶ ἐφώναζαν πρὸς τον γέροντα οικοδεσπότην της οἰκίας ἐκείνης· “βγάλε καὶ δος μας τον ἄνδρα ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εις την οἰκίαν σου, δια να ἀσελήσωμεν ἐπάνω εις αὐτόν”.
- Κρ. 19,23 καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπε· μὴ ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην·
- Κρ. 19,23 Ὁ γέρων ἐκεῖνος, ὁ οικοδεσπότης, ἐξῆλθεν ἀπὸ την οἰκίαν καὶ τους εἶπε· “μη ἀδελφοί ! Σας παρακαλῶ μὴ κακοποιήσητε τον ἄνδρα αὐτόν ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖται εις την οἰκίαν μου· μὴ διαπράξετε αὐτὴν την ἀφροσύνην.
- Κρ. 19,24 ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου ἢ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν· καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.

- Κρ. 19,24 Ἰδοῦ, ἡ παρθένος θυγάτηρ μου καὶ ἡ παλλακὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Θὰ τὰς φέρω πρὸς σας ἐξευτελισατέ τας. Καμετε εἰς αὐτάς κατὰ τὰς ὁρέξεις σας, ὅ,τι σας ἀρέσει. Ἀλλὰ στον ἄνδρα αὐτὸν μὴ θελήσετε νὰ πραγματοποιήσετε τὴν ἀφροσύνην αὐτὴν”.
- Κρ. 19,25 καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω, καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρῶτ’· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν, ὡς ἀνέβη τὸ πρῶτ’.
- Κρ. 19,25 Οἱ ἄνδρες ὁμῶς ἐκεῖνοι δὲν ἠθέλησαν νὰ υπακούσουν εἰς αὐτὸν. Τότε ὁ Λευΐτης ἐπίασε τὴν γυναῖκα τοῦ καὶ τὴν ἐβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς αὐτούς. Οἱ δὲ διεφθαρμένοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἱκανοποίησαν τὰς ὁρέξεις των καὶ τὴν ἐξηυτέλιζαν καθ’ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί. Ὄταν δὲ ἤρχισε νὰ ἐξημερώνη τὴν ἐγκατέλειψαν ἐλευθέραν.
- Κρ. 19,26 καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον καὶ ἔπασσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου, οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, ἕως οὗ διέφραυσε.
- Κρ. 19,26 Ἐνῶ ἀκόμη ἦτο ὄρθρος ἦλθεν ἡ γυναῖκα ἐκεῖνη μέχρι τῆς θύρας τοῦ οἴκου, ὅπου ἦτο ὁ σύζυγός της, ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν καὶ ἐμεινεν ἐκεῖ ἕως ὅτου ἐφώτισεν.
- Κρ. 19,27 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρῶτ’ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.
- Κρ. 19,27 Τὴν πρωΐαν ἐσηκώθη ὁ σύζυγός της, ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε δια νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τοῦ. Αἰφνης εἶδε τὴν σύζυγόν τοῦ πεσμένην πρὸ τῆς θύρας καὶ τὰς χεῖρας της νὰ ἐγγίζουσιν τὸ κατώφλιον.
- Κρ. 19,28 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Κρ. 19,28 Εἶπε πρὸς αὐτὴν· “σῆκω δια νὰ φύγωμεν”. Ἐκεῖνη ὁμῶς δὲν ἀπεκρίθη διότι ἦτο νεκρά. Τὴν ἐπῆρεν αὐτὸς καὶ τὴν ἐτοποθέτησεν ἐπάνω στον ὄνον τοῦ καὶ ἐπέστρεψεν στον τόπον τοῦ.
- Κρ. 19,29 καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 19,29 Ὄταν ἐφθασεν ἐπῆρε τὴν μάχαιράν τοῦ, ἐκράτησε τὴν νεκρὰν γυναῖκα τοῦ, τὴν διεμέλισε εἰς δώδεκα τεμάχια, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπέστειλεν εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν των φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 19,30 καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν· οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἰῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλήν ἐπ’ αὐτὴν καὶ λαλήσατε.
- Κρ. 19,30 Ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται οἱ ὁποῖοι εἶδον αὐτὰ καὶ ἐμαθάν τὸ γεγονός ἐλεγαν· «ποτέ δὲν συνέβη οὔτε καὶ εἶδαμε τέτοιο φρικτὸ κακούργημα ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐφυγαν οἱ Ἰσραηλίται ἐκ τῆς Αἰγύπτου μέχρι σήμερον. Σκεφθῆτε δια τὸ ἐγκλημα αὐτό, πάρτε ἀπόφασιν καὶ ἀναλόγως νὰ πράξετε”.

ΚΡΙΤΑΙ 20

- Κρ. 20,1 Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά.
- Κρ. 20,1 Ὄταν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἤκουσαν τὸ ἀνοσιούργημα αὐτό, ἐβγήκαν ὅλοι ὡσάν ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν περιοχὴν Δὰν μέχρι τῆς Βηρσαδεῆ, καὶ ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαὰδ ἕως τὴν Μασσηφά ὅπου καὶ συνεκεντρώθησαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Κρ. 20,2 καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τετρακόσαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν.
- Κρ. 20,2 Ἐστάθησαν ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὄρθιοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Τετρακόσαι χιλιάδες ἄνδρες πεζοὶ ὠπλισμένοι με ῥομφαίας ἦτο ἡ συγκέντρωσις αὐτῆ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.
- Κρ. 20,3 καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά. καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· λαλήσατε, ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη;
- Κρ. 20,3 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Βενιαμὴν ἐπληροφόρηθησαν ὅτι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται ἦλθον εἰς Μασσηφά. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ Ἰσραηλίται ὅταν ἦλθαν εἰς Μασσηφά ἠρώτησαν· “πέστε μας ποῦ διεπράχθη τὸ κακούργημα αὐτό;”
- Κρ. 20,4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευΐτης, ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν· εἰς Γαβαὰ τῆς Βενιαμὴν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ ἀύλισθῆναι.
- Κρ. 20,4 Ὁ Λευΐτης, ὁ σύζυγός της φονευθείσης γυναικὸς ἀπήντησεν· “εἰς τὴν πόλιν Γαβαὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου νὰ διανυκτερεύσωμεν.
- Κρ. 20,5 καὶ ἀνέστησαν ἐπ’ ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαὰ καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ’ ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός· ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπεινώσαν καὶ ἀπέθανε.

- Κρ. 20,5 Οι άνδρες όμως της πόλεως Γαβαά ηγέρθησαν εναντίον μου, περιεκύκλωσαν κατά την νύκτα την οικίαν με ελεεινάς διαθέσεις εναντίον μου. Εμέ μεν ηθέλησαν να φονεύσουν, την δε σύζυγόν μου εξητέλισαν κατά τας ορέξεις των μέχρι σημείου που αυτή απέθανε.
- Κρ. 20,6 και έκράτησα τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὀρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐποίησαν ζέμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ.
- Κρ. 20,6 Ἐπήρα ἐγὼ αὐτὴν νεκράν πλέον, τὴν ετεμάχισα καὶ ἀπέστειλα τα κομμάτια εἰς ὅλην τὴν χώραν τοῦ Ἰσραὴλ δια νὰ μάθουν ὅλοι ὅτι αὐτὸ τὸ ἐξοργιστικὸν καὶ ἐξευτελιστικὸν ἀνοσοῦργημα διέπραξαν οἱ κάτοικοι τῆς Γαβαά ἐν μέσῳ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Κρ. 20,7 ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, υἱοὶ Ἰσραὴλ, δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλήν ἐκεῖ.
- Κρ. 20,7 Ἰδοὺ λοιπὸν τῶρα σεις ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, σκεφθῆτε, συζητήσατε καὶ ἀποφασίσατε ἐπ' αὐτοῦ”.
- Κρ. 20,8 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς, λέγοντες· οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκὴνωμα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπιστρέφομεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- Κρ. 20,8 Συσσωμος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ὡς εἴαν ἴτο ἓνας ἀνθρώπος, ἐσηκώθη καὶ εἶπε· “κανένας ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν σκηνὴν του, κανεὶς δὲν θὰ ἐπανέλθῃ στὸν οἶκον του, εἴαν δὲν τιμωρήσωμεν τοὺς κακοὺς ἐκεῖνους ἀνθρώπους.
- Κρ. 20,9 καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαά· ἀναβησόμεθα ἐπ’ αὐτὴν ἐν κλήρῳ,
- Κρ. 20,9 Λοιπὸν, ἰδοὺ τῶρα ἡ τιμωρία τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τὴν πόλιν Γαβαά. Θὰ ἐκστρατεύσωμεν ἐναντίον τῆς, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιλεγούν δια κλήρου.
- Κρ. 20,10 πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπισπισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαά Βενιαμίν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα, ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ.
- Κρ. 20,10 Θὰ πάρωμεν δηλαδὴ ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ δια κλήρου δέκα ἄνδρας ἐκ τῶν ἑκατὸν, ἑκατὸν ἀπὸ τοὺς χιλίους, χιλίους ἀπὸ τὰς δέκα χιλιάδας. Αὐτοὶ θὰ πάρουν μαζὴ τῶν τροφᾶς, δια νὰ ἐπέλθουν κατὰ τῆς Γαβαά, πόλεως τῆς φυλῆς Βενιαμίν, καὶ θὰ ἀνταποδώσουν εἰς αὐτὴν τιμωρίαν ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐγκλημα, τὸ ὁποῖον διέπραξαν μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν”.
- Κρ. 20,11 καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς.
- Κρ. 20,11 Ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται συνήχθησαν ὡς ἓνας ἀνθρώπος εἰς τὴν πόλιν Μασσηφά.
- Κρ. 20,12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμίν λέγοντες· τίς ἢ πονηρία αὕτη ἢ γενομένη ἐν ὑμῖν;
- Κρ. 20,12 Αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέστειλαν ἄνδρας εἰς ὅλην τὴν φυλὴν Βενιαμίν καὶ τοὺς εἶπαν· “ποῖον φοβερὸν ἐγκλημα διεπράχθη ἀπὸ σας;
- Κρ. 20,13 καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαά, καὶ θανατώσωμεν αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Κρ. 20,13 Καὶ τῶρα παραδώσατέ μας ἀμέσως τοὺς διεστραμμένους αὐτοὺς κατοίκους τῆς Γαβαά, δια νὰ τοὺς θανατώσωμεν καὶ ξεπλύνωμεν ἐτσι ἐκ μέσου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τὴν φοβερὰν αὐτὴν παρανομίαν”. Οἱ ἀνθρώποι ὅμως τῆς φυλῆς Βενιαμίν δὲν ηθέλησαν νὰ ἀκούσουν τοὺς λόγους αὐτοῦ τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Κρ. 20,14 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαά ἐξελεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
- Κρ. 20,14 Ἐξ ἀπαιτήτου συνεκεντρώθησαν ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῶν εἰς τὴν Γαβαά, δια νὰ ἐξέλθουν καὶ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Κρ. 20,15 καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες, ἀνὴρ ἕκαστος ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαά, οἳ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες
- Κρ. 20,15 Οἱ ἐτοιμοπόλεμοι αὐτοὶ ἄνδρες ἀπὸ τὰς διαφόρους πόλεις τῆς φυλῆς Βενιαμίν ἐμετρήθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εὐρέθησαν εικοσιτρεῖς χιλιάδες ὡπλισμένοι ὅλοι με ῥομφαίας, ἐκτὸς τῶν ἑπτακοσίων ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς τὴν Γαβαά,
- Κρ. 20,16 ἐκλεκτοὶ ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι· πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα, καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες.
- Κρ. 20,16 καὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκλεκτοὶ ἀπὸ ὅλον τὸν λαόν, ἀμφοτεροδέξιοι, ἱκανοὶ νὰ χρησιμοποιοῦν με ἴσην ευχέρειαν καὶ τὰς δύο χεῖρας. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐχρησιμοποιοῦσαν με καταπληκτικὴν δεξιότητα τὴν σφενδόνην, ὥστε με τὸν ριπτόμενον λίθον νὰ ἐπιτυγχάνουν καὶ τὴν τρίχα, καὶ ποτὲ δὲν ἔχαναν τὸν στόχον τῶν.
- Κρ. 20,17 καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμίν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξως.
- Κρ. 20,17 Ἐκ παραλλήλου ὅμως πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς φυλῆς Βενιαμίν ἐμετρήθησαν καὶ οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται καὶ εὐρέθησαν τετρακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες ὡπλισμένοι με μαχαίρας. Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ πρὸς πόλεμον.

- Κρ. 20,18 και ανέστησαν και ανέβησαν εις Βαιθήλ και ήρώτησαν έν τῷ Θεῷ και εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· τίς ἀναβήσεται ἡμῖν έν ἀρχῇ εις παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν; και εἶπε Κύριος· Ἰούδας έν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφηγοῦμενος.
- Κρ. 20,18 Συνετάχθησαν, ανέβησαν εις την πόλιν Βαιθήλ και εκεί οἱ Ἰσραηλίται αυτοὶ ηρώτησαν τον Θεόν· “ποῖος θα εἶναι ο ἀρχηγός εις την εκστρατεῖαν αὐτήν κατά της φυλῆς Βενιαμίν;” Ο δε Κυριος ἀπήντησεν· “η φυλή του Ιούδα θα εἶναι ἀρχηγός της εκστρατείας”.
- Κρ. 20,19 και ανέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τὸ πρῶτῖ και παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαά.
- Κρ. 20,19 Ηγέρθησαν οἱ Ἰσραηλίται την πρωῖαν και εστρατοπέδευσαν ἀπέναντι της πόλεως Γαβαά.
- Κρ. 20,20 και ἐξήλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ εις παράταξιν πρὸς Βενιαμίν και συνήψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαά.
- Κρ. 20,20 Ολοὶ οἱ Ἰσραηλίται ἀνδρες ἐξήλθον εις πόλεμον ἐναντίον της φυλῆς Βενιαμίν και συνήψαν μάχην κατά των ἀνδρῶν της πόλεως Γαβαά.
- Κρ. 20,21 και ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ τῆς Γαβαά και διέφθειραν έν Ἰσραήλ έν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο και εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
- Κρ. 20,21 Οἱ ἀνδρες της φυλῆς Βενιαμίν ἐξώρμησαν ἀπὸ την Γαβαά και ἐξήπλωσαν νεκροὺς εις την γην κατά την ἡμέραν ἐκείνην εἴκοσι δύο χιλιάδας Ἰσραηλίτας.
- Κρ. 20,22 και ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραήλ και προσέθησαν συνάψαι παράταξιν έν τῷ τόπῳ, ὅπου συνήψαν έν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.
- Κρ. 20,22 Οἱ Ἰσραηλίται ὁμως δεν ἐπτοηθήσαν ἀλλὰ με θάρρος ἀπεφάσισαν να συνάψουν νέαν μάχην στον ἴδιον τόπον, ὅπου ἐπολέμησαν προηγουμένως.
- Κρ. 20,23 και ανέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ και ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως ἐσπέρας και ήρώτησαν έν Κυρίῳ λέγοντες· εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει εις παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν ἀδελφούς ἡμῶν; και εἶπε Κύριος· ἀνάβητε πρὸς αὐτοὺς.
- Κρ. 20,23 Προ της μάχης ὁμως ανέβησαν οἱ Ἰσραηλίται ἐκεῖ ὅπου ἦτο η Κιβωτός του Μαρτυρίου, ἐκλαυσαν ἐνώπιον του Κυρίου μέχρι της ἐσπέρας και κατόπιν ηρώτησαν τον Κυριον· “να ἐπιχειρήσωμεν και πάλιν πόλεμον κατά των ἀδελφῶν μας, των ἀνδρῶν της φυλῆς Βενιαμίν;” Ο δε Κυριος τους ἀπήντησε· “βαδίσσατε ἐναντίον των”.
- Κρ. 20,24 και προσήλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν έν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.
- Κρ. 20,24 Εβάδισαν πράγματι οἱ Ἰσραηλίται κατά την δευτέραν ἡμέραν εις πόλεμον ἐναντίον των ἀνδρῶν της φυλῆς Βενιαμίν.
- Κρ. 20,25 και ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν εις συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαά έν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ και διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ ἔτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν· πάντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαίαν.
- Κρ. 20,25 Εκείνοι δε ἐξήλθον ἀπὸ την Γαβαά εις πολεμικὴν συνάντησιν κατά την δευτέραν ἡμέραν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν και ἐφόνευσαν ἐξαπλώσαντες στο ἔδαφος νεκροὺς δέκα οκτὼ χιλιάδας ἀνδρας. Ολοὶ δε αυτοὶ ἦσαν ἰκανοὶ εις πόλεμον διότι ἐγνώριζαν να χειρίζονται την ρομφαίαν.
- Κρ. 20,26 και ανέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ και πᾶς ὁ λαὸς και ἦλθον εις Βαιθήλ και ἔκλαυσαν, και ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου και ἐνήστευσαν έν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἐσπέρας και ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις και τελείας ἐνώπιον Κυρίου·
- Κρ. 20,26 Ολοὶ οἱ πολεμισταὶ Ἰσραηλίται και ὅλος ο λαὸς ανέβησαν και ἦλθον πάλιν εις την Βαιθήλ, ἐκαθισαν κλαίοντες ἐκεῖ ἐνώπιον του Κυρίου, ἐνήστευσαν ὅλην την ἡμέραν ἐκείνην ἕως την ἐσπέραν και προσέφεραν στον Θεόν ὀλοκαυτώματα και εἰρηνικὰς θυσίας.
- Κρ. 20,27 ὅτι ἐκεῖ κιβωτός διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ,
- Κρ. 20,27 Εκεί δε εις την Βαιθήλ εὐρίσκετο η Κιβωτός της Διαθήκης του Κυρίου.
- Κρ. 20,28 και Φινεές υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν παρεστηκῶς ἐνώπιον αὐτῆς έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. και ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ έν Κυρίῳ λέγοντες· εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελεθῖν εις παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν ἀδελφούς ἡμῶν ἢ ἐπίσχωμεν; και εἶπε Κύριος· ἀνάβητε, ὅτι αὔριον δώσω αὐτοὺς εις χεῖρας ὑμῶν.
- Κρ. 20,28 Εκεί ἐπίσης εὐρίσκετο κατά τας ἡμέρας ἐκείνας, ἀρχιερεὺς ἐνώπιον της Κιβωτοῦ, ο Φινεές υἱὸς του Ελεάζαρ, υἱὸς του Ααρῶν. Ηρώτησαν δε οἱ Ἰσραηλίται τον Κυριον· “να ἐξέλθωμεν και πάλιν εις πόλεμον ἐναντίον των ἀδελφῶν μας, των ἀνδρῶν της φυλῆς Βενιαμίν η να σταματήσωμεν;” Ο δε Κυριος τους ἀπήντησε· “πηγαίνετε, διότι ἐγὼ αὔριον θα παραδώσω αὐτοὺς εις τα χέρια σας”.
- Κρ. 20,29 Και ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ ἔνεδρα τῇ Γαβαά κύκλῳ.
- Κρ. 20,29 Οἱ Ἰσραηλίται ἐστήσαν ἐνέδραν γύρω ἀπὸ την Γαβαά.
- Κρ. 20,30 και ανέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν έν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ και συνήψαν πρὸς τὴν Γαβαά ὡς ἄπαξ και ἄπαξ.
- Κρ. 20,30 Εβάδισαν ἐναντίον των ἀνδρῶν Βενιαμίν τρίτην ἡμέραν, συνήψαν πρὸς αὐτοὺς μάχην ὅπως και κατά τας δύο τροφογουμένας.
- Κρ. 20,31 και ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν εις συνάντησιν τοῦ λαοῦ και ἐξεκένώθησαν ἐκ τῆς πόλεως και ἤρξαντο

- πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἢ ἔστι μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθήλ καὶ μία εἰς Γαβαὰ ἐν ἀγρῶ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραήλ.
- Κρ. 20,31 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἐξήλθον καὶ πάλιν εἰς πόλεμον καὶ ἐξεκινώθη ἡ πόλις ἀπὸ τῶν μαχίμων ἄνδρων τῆς. ἤρρισαν δὲ νὰ κτυποῦν καὶ νὰ φονεύουν ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ὅπως ἔκαμαν καὶ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας φορὰς στοὺς δρόμους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εὖνας ὠδηγοῦσε πρὸς τὴν Βαιθήλ, ὁ δὲ ἄλλος στοὺς ἀγρούς τῆς Γαβαά. Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐφόνευσαν τριάκοντα Ἰσραηλίτας.
- Κρ. 20,32 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν· πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ εἶπαν· φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς· καὶ ἐποίησαν οὕτω.
- Κρ. 20,32 Εἶπαν τότε μετὰ τῶν οἱ Βενιαμίται· “πάλιν οἱ Ἰσραηλίται φονεύονται καὶ υποχωροῦν ἐνώπιον μας, ὅπως καὶ προηγουμένως”. Οἱ δὲ Ἰσραηλίται εἶπαν· “ὡς προσποιηθῶμεν ὅτι φεύγομεν δια νὰ ἐκκενώσουν ἐκεῖνοι τὴν πόλιν τῶν καὶ νὰ ἐξέλθουν ἀπ’ αὐτὴν στοὺς δρόμους τῶν ἀγρῶν”. Ἔτσι καὶ ἔκαμαν.
- Κρ. 20,33 καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ συνήψαν ἐν Βααλθαμάρ, καὶ τὸ ἔνεδρον Ἰσραήλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μαοραγαβέ.
- Κρ. 20,33 Ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται τότε ἐσηκώθησαν καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς θέσεις πού κατεῖχον καὶ ἐφυγαν εἰς Βααλθαμάρ, ὅπου καὶ συνήψαν μάχην με τοὺς Βενιαμίτας πού τοὺς εἶχαν ἀκολουθήσει. Τότε, ὅταν οἱ Βενιαμίται εἶχαν πλέον ἐξέλθει ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν, ἐξώρμησεν ἡ ἐνέδρα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς, ἀπὸ τὴν Μαοραγαβέ.
- Κρ. 20,34 καὶ ἦλθον ἐξ ἐναντίας Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραήλ καὶ παράταξις βαρεῖα· καὶ αὐτοὶ οὐ ἐγνώσαν, ὅτι φθάνει ἐπ’ αὐτοὺς ἡ κακία.
- Κρ. 20,34 Ἔτσι δέκα χιλιάδες ἐκλεκτοὶ Ἰσραηλίται ἄνδρες ἐφθασαν ἀπέναντι τῆς Γαβαά. Ἡ μάχη ὑπῆρξε σφοδρά. Οἱ Βενιαμίται, ἐν μέσῳ τῶν δύο παρατάξεων, δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ πληρώσουν τὴν κακίαν τῶν.
- Κρ. 20,35 καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας· πάντες οὗτοι εἶλκον ῥομφαίαν.
- Κρ. 20,35 Ὁ Κύριος ἐκτύπησε τοὺς Βενιαμίτας ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλίται ἐξόντωσαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἴκοσι πέντε χιλιάδας ἑκατὸν ἄνδρας Βενιαμίτας. Ἦσαν δὲ ὅλοι αὐτοὶ ἀξιοὶ πολεμισταί, διότι ἐγνώριζαν νὰ χειρίζονται τὴν ῥομφαίαν.
- Κρ. 20,36 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραήλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἦλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον, ὃ ἔθηκεν ἐπὶ τῇ Γαβαά.
- Κρ. 20,36 Οἱ Βενιαμίται εἶδαν πλέον ὅτι εἶχαν νικηθῆ. Οἱ Ἰσραηλίται ὑπεχώρησαν κατ’ ἀρχὰς ἐνώπιον τῶν Βενιαμιτῶν, διότι εἶχαν πεποίησιν εἰς τὴν ἐνέδραν, πού εἶχαν στήσει πλησίον τῆς Γαβαά.
- Κρ. 20,37 καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαά, καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας.
- Κρ. 20,37 Ὅταν λοιπὸν αὐτοὶ ὑποχωροῦσαν καὶ οἱ Βενιαμίται τοὺς κατεδίωκαν, ἐκινήθησαν οἱ ἐνεδρεῦντες Ἰσραηλίται, ἠπλώθησαν πρὸς τὴν Γαβαά, ἐξώρμησαν ἐναντίον τῆς, ἐκτύπησαν τὴν πόλιν καὶ ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοικοὺς τῆς.
- Κρ. 20,38 καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνεύγκαι αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως.
- Κρ. 20,38 Εἶχαν δὲ συνεννοηθῆ οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται με τοὺς ἐνεδρεῦντας, ὥστε ὅταν αὐτοὶ θὰ κατελάμβαναν τὴν πόλιν νὰ ἀνάψουν φωτιά τῆς ὁποίας ὁ καπνὸς θὰ ἦτο σημεῖον ὅτι κατελήφθη ἡ πόλις.
- Κρ. 20,39 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαά, καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει, καὶ Βενιαμὶν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραήλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας, ὅτι εἶπαν· πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη.
- Κρ. 20,39 Ἔτσι καὶ ἐγένε. Οἱ Ἰσραηλίται εἶδον τὸν καπνὸν, ἐνόησαν ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς ἐνέδρας κατέλαβον τὴν πόλιν καὶ ἐσταμάτησαν νὰ ὑποχωροῦν. Τότε οἱ Βενιαμίται ἤρρισαν νὰ κτυποῦν τοὺς Ἰσραηλίτας, ἐφόνευσαν τοὺς τριάκοντα ἄνδρας καὶ εἶπαν· “πάλιν πίπτουν ἐνώπιόν μας ὅπως καὶ κατὰ τὴν μάχην τῆς πρώτης ἡμέρας”.
- Κρ. 20,40 καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ.
- Κρ. 20,40 Τὸ συμφωνηθὲν ὁμῶς σημεῖον, στῦλος καπνοῦ, ὄλονεν καὶ πυκνότερος ἀνέβαιεν ἀπὸ τὴν πόλιν. Οἱ Βενιαμίται ἐστρεψαν τὰ βλέμματά τῶν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ εἶδαν αἰφνης τὸν πυκνὸν καπνὸν νὰ ἀνεβαίνει ἕως τὸν οὐρανὸν καὶ ἀντελήφθησαν ὅτι κατεστράφη πλέον ἡ πόλις τῶν.
- Κρ. 20,41 καὶ ἀνὴρ Ἰσραήλ ἐπέστρεψε, καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βενιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήνησεν ἐπ’ αὐτοὺς ἡ πονηρία.
- Κρ. 20,41 Ἀνέκοψαν τότε τὴν ὑποχώρησιν τῶν οἱ Ἰσραηλίται, ἐστράφησαν ἐναντίον τῶν Βενιαμιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσπευσαν νὰ σωθοῦν δια τῆς φυγῆς διότι εἶδαν ὅτι ἐφθασεν ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας τῶν δια τὰς πονηρίας τῶν.
- Κρ. 20,42 καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ ἔφυγον, καὶ ἡ παράταξις ἐφθασεν ἐπ’ αὐτοὺς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν.

- Κρ. 20,42 Εστράφησαν προς την έρημον και ετράπησαν εις φυγήν ενώπιον των Ισραηλιτών. Οι Ισραηλίται όμως τους κατέφθασαν, τους εφόνευσαν, και οι άνδρες ακόμη των γύρω πόλεων, εις τας οποίας εζήτησαν αυτοί να σωθούν, τους εφόνευσαν.
- Κρ. 20,43 και κατέκοπτον τὸν Βενιαμὶν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.
- Κρ. 20,43 Ἐτσι δε οι Ισραηλίται κατέκοπτον εν συνεχείᾳ τους Βενιαμίτας και τους κατεδίωξαν κατὰ πόδας ἀπὸ την Νουὰ μέχρι και των ανατολικῶν μερῶν της Γαβαά.
- Κρ. 20,44 και ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν· οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως,
- Κρ. 20,44 Εφονεύθησαν ἀπὸ τους Βενιαμίτας δέκα οκτὼ χιλιάδες ἄνδρες ἰσχυροὶ και εμπειροπόλεμοι.
- Κρ. 20,45 και ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν, καὶ ἐκαλαμήσαντο ἔξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας· καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως Γεδᾶν καὶ ἐπάταξαν ἔξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.
- Κρ. 20,45 Οι υπόλοιποι ετράπησαν εις φυγήν εις την ἔρημον προς τον βράχον Ρεμμῶν. Ἀλλὰ και εκεί επελέκησαν οι Ισραηλίται ἀπὸ αυτοὺς πέντε χιλιάδας. Ἄλλους ἀπὸ αυτοὺς κατεδίωξαν οι Ισραηλίται μέχρι της Γεδάν και εφόνευσαν δύο χιλιάδας ἄνδρας.
- Κρ. 20,46 και ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενιαμὶν εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.
- Κρ. 20,46 Ἀνήλθον δε ὅλοι οι φονευθέντες Βενιαμίται κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην εις εἰκοσι πέντε χιλιάδας, ἄνδρες ἰκανοὶ να χειρίζονται επιτυχῶς την ρομφαίαν. Ὅλοι ἦσαν ἰσχυροὶ και εμπειροπόλεμοι.
- Κρ. 20,47 και ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν, ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμῶν τέσσαρας μῆνας.
- Κρ. 20,47 Οι υπόλοιποι, ἑξακόσιοι ἄνδρες, ἔστρεψαν τα νῶτα των και κατέφυγον εις την ἔρημον, στον βράχον Ρεμμῶν, ὅπου και ἔμειναν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας.
- Κρ. 20,48 και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὐρίσκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις· καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.
- Κρ. 20,48 Οι Ισραηλίται εκυνήγησαν τους ἄνδρας της φυλῆς Βενιαμὶν, ἐπέρασαν εν στόματι μαχαίρας ὅλους, ἀπὸ ἀνθρώπους κατοκοῦντας εις την πόλιν Μεθλὰ μέχρι ζώου και μέχρι παντὸς που τυχόν ευρίσκετο εις ὅλας τὰς πόλεις. Αὐτὰς δε τὰς κυριευθείσας πόλεις των Βενιαμιτῶν παρέδωσαν οι Ισραηλίται στο πυρ.

ΚΡΙΤΑΙ 21

- Κρ. 21,1 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφάθ λέγοντες· ἀνὴρ ἔξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμὶν εἰς γυναῖκα.
- Κρ. 21,1 Οι Ισραηλίται εἶχον ορκισθῆ εις Μασσηφάθ λέγοντες· “κανεῖς ἀπὸ ημᾶς δεν θα δώση σύζυγον την θυγατέρα του εις ἄνδρα της φυλῆς Βενιαμὶν”.
- Κρ. 21,2 καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθήλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν
- Κρ. 21,2 Ο Ισραηλιτικὸς λαὸς, μετὰ την νίκην του, ἦλθεν εις Βαιθήλ, ἐκάθησαν ἐκεῖ ἕως την εσπέραν ἐνώπιον της Κιβωτοῦ της Διαθήκης, ὑψωσαν την φωνὴν των και ἐκλαυσαν με μεγάλον σπαραγμὸν,
- Κρ. 21,3 καὶ εἶπαν· εἰς τί, Κύριε Θεέ Ἰσραὴλ, ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;
- Κρ. 21,3 και εἶπαν· “διατί, Κυριε, και Θεέ του Ισραηλιτικου λαου ἐγινε αυτη η μεγάλη συμφορά, ὥστε να εξοντωθῆ σήμερον ολόκληρος φυλὴ του Ισραὴλ;”
- Κρ. 21,4 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὠρθρισεν ὁ λαὸς καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας.
- Κρ. 21,4 Την επομένην ἡμέραν ηγέρθησαν οι Ισραηλίται, οἰκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον και προσέφεραν ολοκαυτώματα και ἄλλας εἰρηνικὰς θυσίας.
- Κρ. 21,5 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ λέγοντες· θανάτῳ θανατωθήσεται.
- Κρ. 21,5 Εκεί δε ηρώτησαν· “ποῖος ἀπὸ τους Ισραηλίτας δεν εβάρδισε μαζί με τους συγκεντρωθέντας Ισραηλίτας εναντίον των Βενιαμιτῶν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος;” Ηρεῦνησαν δε να μάθουν, διότι εἶχαν κάμει βαρὺν ὄρκον ἐνώπιον του Κυρίου εις Μασσηφάθ, εναντίον ἐκείνων που δεν εἶχαν ακολουθήσει εις την κατὰ των Βενιαμιτῶν εκστρατεῖαν λέγοντες· “ὅτι αὐτὸς θα θανατωθῆ”.
- Κρ. 21,6 καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν· ἔξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ

Ἰσραήλ·

- Κρ. 21,6 Οι Ισραηλίται, κατόπιν όλων αυτών, ελυπήθησαν τους αδελφούς των τους Βενιαμίτας και είπαν· “εξωλοθρεύθη σήμερον μία από τας φυλάς του Ισραήλ.
- Κρ. 21,7 τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας.
- Κρ. 21,7 Τι λοιπόν πρέπει να κάμωμεν δια τους υπολειφθέντας εξακοσίους Βενιαμίτας; Θα δώσωμεν εις αυτούς συζύγους; Ημεῖς ὁμως ωρκίσθημεν ἐνώπιον του Κυρίου να μη τους δώσωμεν συζύγους ἀπὸ τας θυγατέρας μας”.
- Κρ. 21,8 καὶ εἶπαν· τίς εἶς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραήλ, ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβὶς Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
- Κρ. 21,8 Εσκέφθησαν ὁμως και εἶπαν· “ποιός ἀπὸ τας φυλάς του Ισραήλ δεν ηκολούθησεν εις Μασσηφάθ ἐνώπιον του Κυρίου;” Εγνωστοποιήθη τότε εις αυτούς ὅτι κανένας ἀπὸ τους Ισραηλίτας της πόλεως Ιαβίς της χώρας Γαλαὰδ δεν ἦλθεν στο στρατόπεδον κατὰ την συγκέντρωσιν του λαοῦ.
- Κρ. 21,9 καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβίς Γαλαὰδ.
- Κρ. 21,9 Εγινεν ἔρευνα και διεπιστώθη ὅτι πράγματι κανεὶς δεν ευρέθη ἐκεῖ ἀπὸ τους κατοικούντας την Ιαβίς της χώρας Γαλαὰδ.
- Κρ. 21,10 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἰῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγοντες· πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκοῦντας Ἰαβίς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας.
- Κρ. 21,10 Τοτε ο ισραηλιτικός λαός ἐστειλε δώδεκα χιλιάδας πολεμιστὰς ἀνδρας και ἐδωσεν εις αυτούς την εντολήν· “πηγαίνετε και φονεύσατε τους κατοίκους της Ιαβίς εις Γαλαὰδ περνώντας αυτούς εν στόματι μαχαίρας.
- Κρ. 21,11 καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εὐδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε, τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε. καὶ ἐποίησαν οὕτως.
- Κρ. 21,11 Θα κάμετε ὁμως και τοῦτο ἀκόμη· κάθε ἀνδρα και κάθε γυναῖκα η οποία ἐχει ἐλθει εις γάμον με ἀνδρα, θα τους αναθεματίσετε και θα τους εξοντώσετε. Τας παρθένους ὁμως θα τας διαφυλάξετε εν τη ζωὴ και θα τας περιποιηθῆτε”. Ἐτσι και ἐκαμαν.
- Κρ. 21,12 καὶ εἴρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβίς Γαλαὰδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἀνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν γῆ Χαναάν.
- Κρ. 21,12 Οι Ισραηλίται που ἦλθον εις την Ιαβίς της Γαλαὰδ ευρήκαν τετρακοσίας νεαρὰς παρθένους, αι οποιαι δεν εἶχαν ἐλθει εις ουδεμίαν συνάφειαν με ἀνδρα. Τας ἔφεραν στο στρατόπεδον, το οποιον ευρίσκετο εις Σηλὼμ της χώρας Χαναάν.
- Κρ. 21,13 καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἰοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμῶν καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.
- Κρ. 21,13 Οι Ισραηλίται, ὅλος ο λαός, ἐστειλαν ἀγγελιαφόρους, οι οποῖοι ὠμίλησαν πρὸς τους Βενιαμίτας, που ευρίσκοντο στον βράχον Ρεμμῶν, και τους προσεκάλεσαν εις εἰρήνην και συμφιλίωσιν.
- Κρ. 21,14 καὶ ἐπέστρεψε Βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἰοὺς Ἰσραήλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τὰς γυναῖκας, ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβίς Γαλαὰδ· καὶ ἤρρεσαν αὐτοῖς οὕτω.
- Κρ. 21,14 Οι Βενιαμίται, πεισθέντες, ἐπέστρεψαν κατὰ τον καιρόν ἐκεῖνον πρὸς τους Ισραηλίτας, οι οποῖοι και ἐδωκαν εις αυτούς ὡς συζύγους τας παρθένους, τας οποιας ἀπὸ τας θυγατέρας των κατοίκων της Ιαβίς εἶχον διατηρήσει εν τη ζωῇ. Αυτό ηυχάριστησε τους Βενιαμίτας.
- Κρ. 21,15 Καὶ ὁ λαός παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὶν, ὅτι ἐποίησε Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ.
- Κρ. 21,15 Ο ισραηλιτικός λαός ησθάνθη συμπάθειαν πρὸς τους Βενιαμίτας και μετεμελήθη τρόπον τινά, διότι ο Κυριος ἠνοιξεν ἓνα ρήγμα εις τας φυλάς του Ισραήλ.
- Κρ. 21,16 καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς· τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὶν γυνή.
- Κρ. 21,16 Οι ἀρχοντες ὁμως της Ισραηλιτικῆς κοινότητος εἶπον· “τι θα κάμωμεν τώρα δια τους υπολοίπους Βενιαμίτας δια την ἐξεύρεσιν συζύγων πρὸς αυτούς; Διότι ἐξωντώθησαν ὅλαι αι γυναῖκες της φυλῆς Βενιαμὶν”.
- Κρ. 21,17 καὶ εἶπαν· Κληρονομία διασωζομένων τῶν Βενιαμὶν, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραήλ·
- Κρ. 21,17 Εἶπαν και ἀπεφάσισαν· “η δια κλήρου δοθεῖσα περιοχή εις την φυλὴν Βενιαμὶν παραμένεις στους διωσθέντος Βενιαμίτας διότι ουδεμία φυλὴ εκ των Ισραηλιτῶν δεν πρέπει να ἐξαφανισθῆ.
- Κρ. 21,18 ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ λέγοντες· ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμὶν.
- Κρ. 21,18 Ημεῖς ὁμως δεν ημπορούμεν να δώσωμεν εις αυτούς συζύγους ἀπὸ τας θυγατέρας μας, διότι ωρκίσθημεν μεταξύ μας λέγοντες· Κατηραμένος θα εἶναι ἐκεῖνος που θα δώση σύζυγον στους ἀνδρας της φυλῆς Βενιαμὶν”.
- Κρ. 21,19 καὶ εἶπαν· ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ’ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἡ ἔστιν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθήλ κατ’ ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθήλ εἰς Συχέμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνά.
- Κρ. 21,19 Εσκέφθησαν ὁμως μεταξύ των και εἶπον· “ἰδοὺ, κατὰ το διάστημα του ἔτους τελούνται εορταὶ πρὸς τιμὴν του

Κυρίου εις Σηλώμ”. Η πόλις αυτή ευρίσκεται προς βορράν της Βαιθήλ, ανατολικάς της οδοῦ η οποία ανεβαίνει από Βαιθήλ εις Συχέμ και προς νότον της πόλεως Λεβωνά.

Κρ. 21,20

καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν λέγοντες· πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελώσι·

Κρ. 21,20

Παρήγγειλαν λοιπὸν τοὺς ἀνδρας της φυλῆς Βενιαμὶν και τους εἶπαν· “πηγαίνετε και στήσατε ἐνέδρας στους ἀμπελώνας ἔξω ἀπὸ την πόλιν.

Κρ. 21,21

καὶ ὄψεσθε καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλώ χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀρπάσατε ἑαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα, ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλώμ και πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμὶν.

Κρ. 21,21

Προσέξατε ὥστε ὅταν ἐξέλθουν αἱ θυγατέρες των κατοίκων Σηλώμ να χορεύσουν, αρπάξατε ο καθένας ἀπὸ σας μίαν γυναῖκα ὡς σύζυγόν του ἀπὸ τας θυγατέρας των κατοίκων Σηλώμ και πηγαίνετε εις την χώραν της φυλῆς Βενιαμὶν.

Κρ. 21,22

καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς· ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς· ὡς κληρὸς πλημμελήσατε.

Κρ. 21,22

Εὰν δε οἱ πατέρες η οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν των γυναικῶν ἐλθουν να ἀντιδικήσουν προς σας, ημεῖς θα εἴπωμεν προς αὐτοῦς· Δεῖξατε κατανόησιν και καλωσύνην προς χάριν ημῶν, διότι κατὰ την μάχην της Ιαβὶς δεν ηχμαλωτίσαμεν γυναῖκας ὥστε να ἐπαρκέσουν δι' ἕνα ἕκαστον ἀνδρα ἀπὸ τους διωθθέντος Βενιαμίτας. Ἀλλωστε δεν ἐδώσατε σεις τας θυγατέρας σας εις αὐτούς, ὥστε να θεωρηθῆ αὐτὸ ἀμάρτημα της φυλῆς σας δια παράβασιν ὄρκου”.

Κρ. 21,23

καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν, ὧν ἤρπασαν· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις και ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς.

Κρ. 21,23

Οἱ ἀνδρες της φυλῆς Βενιαμὶν ἐτσι ἔκαμαν. Ἐπήραν ἀπὸ εκείνας που εχόρευαν τόσας εις ἀριθμὸν, ὅσαι τους ἐλειπον. Ἡρπασαν τας γυναῖκας, ἀνεχώρησαν και ἐπέστρεψαν εις την χώραν των. Ἀνοικοδόμησαν τας κατεστραμμένας πόλεις των και ἐγκατεστάθησαν εις αὐτάς.

Κρ. 21,24

καὶ περιπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ και εἰς συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Κρ. 21,24

Μετὰ δε το πέρασ των πολεμικῶν αὐτῶν συρράξεων ἐπανήλθον οἱ Ἰσραηλίται ο καθένας εις την φυλὴν του και την οἰκογένειάν του. Ἐπέστρεψεν ἐτσι ο καθένας ἀπὸ εκεί στον τόπον του.

Κρ. 21,25

ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

Κρ. 21,25

Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην δεν υπήρχεν ἀκόμη βασιλεὺς μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν και ο καθένας ἀπὸ αὐτοῦς ἐκάνεν ο,τι ἐνόμιζεν ὀρθόν.